

Körmagyar

Szereplők

AZ UTCALÁNY

A KATONA

A TAKARÍTÓNŐ

A FIATAL ELVTÁRS

A FIATALASSZONY

A FÉRJ

AZ ÉDES KISLÁNY

AZ ÍRÓ

A SZÍNÉSZNŐ

A MILLIOMOS

Első jelenet

Az utcalány és a katona

késő este a Rákóczi tér környékén

Katona

sietős léptekkel hazafelé tart

Utcalány

Aranytöki csillag — gyere velem baszni!

Katona

hátrafordul, aztán továbbmegy

Utcalány

Na, kisöcsi, mit bénázol? Neked anyád vónék. Megfújhatnád a lufimat is, te!

a katona megfordul, és lassan, szinte fenyegetően odasétál

Utcalány

Na, mi van? Akarsz jönni, kiskatona elvtárs?

Katona

Ne sértegezzél!

közelebb megy

Hiányzik? Már kéne?

Utcalány

Marhára! Tizenegy után meg pláne!... Na gyere, bika, szobára vezetlek! Nincs messze.

Katona

Nem lehet. Majd máskor, cumika! Mindjárt vége az eltávomnak... Nem is mosakodtál.

Utcalány

Húgod, az a retkes! Kókusz-szappanom van, vigyázzá...! Szagold meg.

odatartja magát

Gusztibb vagyok, mint a Szamanta Foksz! Rajtam nincs háj, meg szeplő...

Katona

megfogja
Az biztos...!

Utcalány

Nonono – várjál még! Itt zizeg az összes zsarufej ilyenkor. Itt lesnek. Nédda!
Ott a túlsó járdán!
a közönség felé mutat, a szája sarkából
Az is. Meg az is... Civilbe! A tekintetükről megismerem őket!

Katona

Ugyan már, „civilben”! Anyukám, ne féjjé, szprém az nekem is van...!

Utcalány

De nagy a szád, hapsi! Vigyázz, kipróbálok! Na dzsessz a Bérkocsisba, sétálj szépen utánam...
megy

Katona

Hova kattogsz, álljál meg!
szemérmesem
Nincs egy bélám! Nincs egy rohadt fillérem se...

Utcalány

felnevet, halkabban
Hát, ha nekem most pénz is kéne, észre se veszek!

Katona

Nem kell pénz? Hát akkor mi??!
hátr lép
Écces vagy?

Utcalány

még nagyobbat nevet
Écces?! Mucipaci – ilyen húsba?
belemar a csípőjébe
Ha erre ráesel, felrúg, mint a flipper! Jaj, fiacskám, túl fiatal vagy te még a nőhöz! Na jössz?

Katona

De akkor miér? Mér ingyér?
nem mozdul

Utcalány

Miér, miér – akármiér. Szalámiér! Te bunkó! Ha nekem mani kell, nem rád hajtok! Arra nekem vannak! Jó zsíros paraszt tohonyák a Keletiből, meg ilyesmi.

órájára néz

Én ma már itt csak csúsztatok... Na mi az, nem kell a potya se, te vékony?

Katona

Ó, bazmeg, hát tudom már! Te vagy itt az a luvnya, akiről a Húber Pista mesélt nekem.

Utcalány

Miről beszélsz?! – Mennyit beszélsz! – Félsz?

szünet

Édes kis csávó vagy!

Katona

Hát pedig csak te lehetsz. Tudod na, az a paskó, akit a Góbéba szedtél fel, mert annak is ilyen kacor bajsza van... Húber!

Utcalány

Édesapám, ha én azt mind tudnám, akit a Góbéból elhajtottam! Majd még be is mutatkoznak nekem, naná...

Katona

Idegyere, ne dumálj annyit!

gestussal

Kapd el na, ha annyira kell!

Utcalány

kacag

Beizgultál? De sürgős lett!

Katona

Ó, te csokinyuszi, most?! A világ végén? Most mire várjunk?! „Rövid az élet, hosszú a sír...” Nulla harmincra bent kell lennem... Mi lesz már?

Utcalány

Te pesti vagy?

Katona

Mi közöd hozzá? Messzi a kérő?

Utcalány

Tíz perc alatt ott leszünk.

Katona

Az nekem Kőbánya.

megáll

Legalább csőrözzünk!

Utcalány

Psszt!

megcsókolja

Na, milyen ez?

mire megcsókolja

Okézom, ha... szóval, ha... ha ilyen dzsordzsmájkeles fazont találok néha!

szaglászik

Mi ez, Bak? Használjál Dzsetet! Az se drágább...

Katona

Tetszek?! Csak nem?... Hát pedig akkor se megyek tovább. Mert lefenyítenek fogdára, ha kések!

Utcalány

Nem randizunk holnap?

Katona

gúnyosan

Randi? – Na jóvan, add meg a címed! Csak nem holnap – hanem majd eccer.

viccel

Ha épp nem lesz szüksége rám a cocialista honvédelemnek! Van telefonszámod?

Utcalány

Á, úgyse jössz el!

Katona

Ne tarts föl, riherongy, elkések, nem érted?!

Utcalány

Kiskatyesz, figyelj, ha sokallod az utat – hát... hát...

jobb hátulra mutat...

Ott a piac mögött a kukáknál...

Katona

értetlen-ideges

Mi van a kukáknál?

Utcalány

Hát csönd. Meg ládák. Majd nyomok egy adit a piacfärernek, ha szívózna, de... ilyenkor... töknyugi van arra és – LEHET.

Katona

Á, az nem az igazi! Túl tré. Ritkán ürítik arra a ládákat.

Utcalány

Velem mindig igazi, ha én is akarom!

csendesen

Te durung. Majd meglátod, majd megkóstálod – aztán panaszkodhatsz...

hirtelen magához szorítja

Maradj velem!

Katona

Mért?

Utcalány

Mer szar. Minden szar. Ki tudja, élünk-e még holnap.

Katona

Na jó – de siessünk már, mert hülyét kapok!

Utcalány

Ne ordíts, idejön az URH, aztán mindkettőnket elvisznek, rugdalva...

Katona

Az volna még a legjobb. De én is ütnék, bazmeg! Ütni, csak ütni, míg végre meg nem döglünk...!

Utcalány

Csöndesen, fütyikém, most már ne izguljál, mindjárt odaérünk.

vezeti

Katona

Te már itt, látom, ismered a járást! Roppant egy kurva lehetsz.

Utcalány

kacag

Ilyen egy vad kéne nekem egyszer palinak, mint te! Felöltöztetnélek, fiam, a Váci utca tízéből, aztán te csak ihatnád a jeges kávé az Annába, a mami meg fogdosná a gyógyegereket! Csak neked rázná ki a tirolijukból a márkát. Nyáron meg elmennénk Kanárira fagyizni...

Katona

Hát még májered sincs? Te szólóba futsz?

Utcalány

Majd ha bolond vónék! Nem kell ide strici, elég egy borotva!
villámgyorsan előrántja

Katona

ijedten

Hohó...!

Utcalány

Csiba paci, téged én nem bántlak, őrizzen tőle az isten!
elteszi

Én téged egészbe eszlek meg, fiam, mint a négercsókot, micsináljak, feláll!
Megkívántalak, ez velem azért elég ritkán fordul elő...
felmászik egy láda- vagy kukahalom tetejére
Na mi lesz már, hol vagy, hol az a nagy pisztoly?

Katona

őrjöngve mászik utána, megragadja

Te, hu... Ne csináld, mert tönkremegyek!

Utcalány

nevetve

Vigyázzál!, leesünk!, összetörök a csontunk, apukám! Meg ne haljunk a boldogságba...!

Katona

Bár halnánk!

Utcalány

Juj, csávó, kapaszkodj!

Katona

Ne félj... Kapaszkodok!

Utcalány

A Bérkocsisba azért csak jobb lett volna. Ott zuhanyom is van, meg tiszta lepedőm...

Katona

Tökmindegy az! Talpra, bige!

Utcalány

Most te hova rohansz? Már úgyis elkéstél!

Katona

öltözködik

Éppen azért. Fogok tán miattad még két hetet is ülni, azt hiszed?

Utcalány

Jó volt, nem?

Katona

Hát jó volt.

hallgat

Megint kúrtam egyet, mondd már...

Utcalány

csendesen

De ideg vagy!

száját rágja

Hogy is hívnak téged?

Katona

Nézzenek oda! Csak nem fogsz még velem itten társalogni?! Majd mesélek rólad éjszaka a szakasznak, ne félj...!

öltözik

Megint elrohantam a farkam után...!

Utcalány

Engem Balog Lakatos Linának hívnak. – Most mér kell velem így bánni?!

Katona

összehúzott szemmel, szótagolva

Balog Lakatos Lina?! – Hát ilyen név nincsen! – Nem inkább Balog Lakatos Pi...

Utcalány

közbevág, gyorsan, idegesen ordít

Na kotródj innen, gyorsan, húzzad a beled!

A katona futtában összekapja magán a ruhát, menne.

utánaszól

Te!

Katona

visszafordul

Na, mi van?

Utcalány

odajön, megáll, furcsán

Adhatnál egy mallért. Már bezárták a kaput. Nincsen semmi apróm...

Katona

szünet után

Hagyjál lógva!

ordítva

Mondtam, most nincs pénzem! – Hülyének nézel? Hát mi vagyok én? Apád vagyok én? Vagy szeretőd? Vagy ki? Te feka! Te cigány!

Utcalány

zokog

Szemétláda! Te tetű! Te rohadék magyar!

A katona eltűnt.

Második jelenet

A katona és a takarítónő

Városliget, vasárnap este. Út, mely a Pecsából – Petőfi Csarnok – a sötét ligetbe visz. Még odahallatszik a disco-zene olykor, ha arra hozza a szél, talán az A-Ha együttes „A-ha, a-ha, a-ha” című száma, vagy más brutálisan bárgyú dallam. A takarítónő a lehető legolcsóbb butikeleganciával öltözve, különleges frizurával, müláncokkal, miegyebekkel földíszítve, az arca bevakolva, közel a harminchoz... A katona kézen fogva vezeti. Mind a kettő be van csípve, de a nő palástolja, a katona meg rájátszik.

Takarítónő

Engesse már el a kezemet, na. Ténleg tisztára rám tehenkedik!
zavartan matat a vállon lógó táskájában, zsebkendőjét vesz elő, karját, nyakát törli vele

Katona

Elnézést, a férfi az izzad! Túlforr bennünk a malakó, a parketton! Pláne maga mellett...!
tenyerét zavartan a hóna alatt az oldalába törli

Takarítónő

nézi
Csak tudnám, minek kellett mingyár kirohanni!
a zene ütemére rázza magát
Épp mikor lett volna egy kis beindulásom... Csípom pont az ilyen ritmust!
Kivárhattuk volna, míg a dzsoki szünetet ad. Mít szív?

Katona

Szopjáne, csókolom!

Takarítónő

Na tegye el gyorsan, az nem cigaretta.
büszkén előveszi a magáét
Szívott már ilyen barnát?

Katona

Juj de visszakérdeznék erre, csókolom!
vesz egyet, szagolja

Takarítónő

De nagy tahó maga, hallja! Katonáéknál muszáj eldurvulni? Mondja, vidéki?

Katona

Nem, nőtlen vagyok, ha erre kíváncsi...

átfogja a nő csípőjét

Takarítónő

Erre én egyáltalán nem vagyok kíváncsi!

Hagyja

Hé, hé, lassabban a testtel, Józsi...! Mit tapenál? Jézusanyám, micsoda marka van!

lefejt magáról

Katona

részegen az arcába nevet

Hogy is híjják magát? Kriszta?

Takarítónő

Mit Krisztázik? Mindig azzal a Krisztával jön?

kis szünet

Azzal jár?

Katona

Szólok vagyok, úgy éljek...

Eszébe jut

Jolánka! Maga az előbb nagyon megfogta ám az én szívemet, azt tudja?

Takarítónő

Persze! Ezt ismerjük! Félóra alatt...

Katona

Miért, hát hogy összetáncoltunk! Elsőre! Mint a gépszír, mint akik már évek óta összegyakoroltak! Csókolom bocsánat, azért ezek jelek...!

Takarítónő

Mint eztet mondjátok!

a katona szemébe húzza a sapkát

Dumálni azt tudtok, ahhoz értetek...

kis szünet

Katona

más hangon
Albérletbe lakol?

Takarítónő

más hangon

Aszitem, nem látszik.

kis szünet, felnevet, majdnem, hogy ne sírjon

Szóval ez már látszik! Ez már direkt rá van a pofámra is írva!

felrúgja a levegőbe a cipőjét

A nyomorék életbe – én hiába öltözök...!!!

Katona

utánamegy, odahozza

Fasza a szerkód, nincs avval semmi baj.

Takarítónő

ordít

Barom paraszt, ne tegezz!!!

elveszi

Nem vagyok a kurvád.

felveszi, összeszedi magát, más hangon

Bocsika na, elnézést, néha olyanom lesz, és hát szóval... Annyi.

Katona

Maga nekem nagyon tetszik, akármicsinál. Szori!

Takarítónő

átmenet nélkül

De akkor meg azzal a tőgyes benga állattal minek majomkodtál a szemem előtt?

Hát nem érsz fel a derekáig, Józsi!

Katona

vállát vonogatja

Miért, hát ez diszkótánc! Elémáll, azt jól van! Nem lökhetem el!

Takarítónő

Pedig annak cumós butikfőszer a pasija, úgyhogy fölösleges a pedál. Haha!

nem nevet

Katona

Maga meg ezt honnan tudja?!

Takarítónő

zavartan

Ki nem tudja? Nyugodjál már!

fölényesen

Itt mindenki mindenkit ismer. Ez egy ilyen beállt hely. Ez engem is egyszer fel akart már próbálni, de hát... eléggé hányok a pocakoktól!

Katona

Aha. Világos!

laposüveget vesz elő, iszik belőle

Na, meghúzza?

Takarítónő

Bánom is én...

iszik, visszaadja

Ahh! Ez gyomron vágott...

Katona

kérlelve, megindul felé

Figyeljél, Jolika, figyeljél már...!

Takarítónő

Na mi van, te zetor! Csak nehogy elgázoljál...!

Katona

őszinte izgalomban

Na, figyeljél, na. – Beindultam, Jolika!, nem tudok fékezni!, dobjunk már össze valami hercehurcát...

továbbnyomul

Jolika, begyúttam, nyihog a bránerem, tegyünk már valamit ellene, hogy...

a nyakába harap

Suhog a kaszám, én nem tudom, mi van...! Úgy behörögtek a húsok, itt ma mind, hogy elvesztettem a zsebemből az aprót...! Hiába, megkezdődött a pesti koncertélet... Most aztán pezseg!

odahajol

Jolikám, csókolom, én Józsi vagyok, a többit bízta rám...! Nem vagyunk mi véletlenül összevalók...?

Takarítónő

kis szünet után

Én nyilvános helyen nem tekerek. Bocs.

Katona

Hát eddig én se. Soha életemben, pontosan ez az! De hát most...

Takarítónő

lelőki a földre

Nehogy már azt képzeld, hogy ide ki szokok járni!

mind zaklatottabban belelendül, egyre hangosabb

Én nem vagyok egy cafat, mint odabenn az összes, hogy csak füttyenteni kell, és

be a bokorba, usgyi, akárki hívja, és letérdepel, a járókelők lábától

háromcentire, ezt mással, kicsi huszár!, ezt odabenn azokkal, a főbérletes

egyetemista csajokkal, világos?, meg az endéká–csehszlovák turistaanyákkal,

jó?! Én egy ember vagyok, nem gép, és nem a farkad tokja! még akkor sem, ha

nem tudom egy diplomával kitörölni a valagam! Mert nincs!

most vesz levegőt, halkabban

Nem is lesz most már. Nem is kell. Semmire se jó az. Még egy-két év, és ők is

majd flamóznak, és fizethetik a tripladrága laktórt!

Katona

elhülten

Hát te hülye vagy. Félreértettél, tök. Én csak...

feláll, és színpadiasan porolja a nadrágszárát

Áh, mindegy! Azt hittem, valakivel észrevettük egymást, mert zihér véletlenül összeakadtunk, és hát... Nem számít, nem számos. Teljes tévedés.

kis szünet

Na mi lesz, Jolánka? Visszamegyünk?

nézik egymást

Takarítónő

Hú, de ordítottam.

Katona

Nem hallotta senki. Nincs itten egy lélek.

Összecsókolóznak. Hosszan. Aztán a katona a karjába veszi a takarítónőt, és elindul vele a bokrok felé.

Takarítónő

De Józsikám édes... Én ezt még soha... Az isten szerelmére... Ha én ezt...

tudom... Ó!... Ó!... Gyere!...

Katona

csapzottan kiemelkedik a bokrok közül, mámoros diadallal
Hogy azt a leborult magasságos mindenségedet, te! te!

Takarítónő

félhalkan, extázisban, sírósan
Nem látom az arcod, Józsikám, hol az arcod, az arcod...?

Katona

Ugyan!
durván
Mit – arc! Nem mozi ez!
lebuknak

Katona

nyújtózik
Na ez is megvót. Magyar csúccsal!... Kész vagy már?

Takarítónő

öltözködik
Mindjárt, mindjárt... Reszket a lábam, alig állok, mit hajtasz! Nem jönnek?

Katona

Nem. Ki kíváncsi rád.
oldalt pillant
Meddig készülsz? Elkészültél? Készülj már...!

Takarítónő

Csak nem sietsz?

Katona

De sietek!

Takarítónő

végzett, odalép
Szóval, sietsz.
kis szünet
Aztán hova? Hova lesz a séta, Józsikám?

Katona

ránéz, felütésnyi szünettel

Jaj, hagyjuk ezt, anyám, tedd el a fiókba, hát annyira nem bírom, nem most jöttem le a nagykörútra én se! Mire játszol?

enyhültebben

Kérsz egy staubot? Elszívok veled egy búcsúcígit. Mert kicsi voltál és szorgalmas...

már a kezében a pakli, félúton megáll

Igaz, neked van pácolt. Te azt szereted.

rágyújt, halkabban

Amúgy minden tetszett. Néha napozhatnál.

Takarítónő

Adj a koporsósból!

rágyújt a Sopianaeből, de nem engedi, hogy a katona adjon tüzet, maga ad magának öngyújtóból; s csendesen, szinte magának

Te mucsai bunkó! Numerahuszár! Menj haza legeltetni.

Katona

őszintén, mindinkább felháborodva, kis szünet után

Most mért? Mire föl? Nem dugni akartál? Ne mondjad már, mert úgy maradsz!

Mind jártok ki, egymás után, akár a nyulak, állandóan különféle palikkal – én meg most vegyelek feleségül? Majd mindjárt. Persze! Majd ha meszet ettem...

Azt se tudom, hogy hívnak! Akárki Jolánka...

Takarítónő

Én se. Bemutatkoztál tán?

Katona

Mindegy. Most már jobb, ha ennyibe hagyjuk! – A zsoldomra kezdjek el járni veled?

Takarítónő

Hát ne.

Katona

Ne is. Azt adja az isten!

kis szünet

Legalább öttel idősebb vagy. Ha nem hattal vagy héttel! Nálunk Keceliben az ilyeneket kiültetik a kapu elé, hallod? Hadd fogyjon! Hátha elviszik.

kis szünet

Én már vettem egyet.

Takarítónő

Vettél?

elneveti magát

Hát akkor váljon egészségedre...

Katona

Most kaptuk meg az építési engedélyt a tanácstól. Én meg akkor hol vagyok?

Seholse vagyok. Már tíz hónapja vakaródzok a seregben...

vált, zaklatottan

Menjünk már el innen, anyukám, menjünk a citibe sétálni, vagy mit toom én...

toporog

Nulla-ötig úgyse tudok micsinálni. – Ha akarsz!

Takarítónő

ránéz, a fejét elfordítja

Csákó, csákó! Flangáljak veled a Lenin körúton?

tenyerébe temetve, hosszan dörgöli az arcát, közben hirtelen, oda se nézve

Szeretsz te? Mondjad már!

csend...

Katona

igent mond

Hát...

Takarítónő

Na halljuk!

Katona

Most mit mondjak, na!

kis szünet

Ilyen még sose volt.

kis csend

Ő nem tud. Meg én se. Csak most az egyszer tudtam.

nyel

Pedig gyakorolom...!

Takarítónő

Igen?

felemeli a fejét

Gyakorolod? Hát csak ne velem, Józsi...!

elféhéredik

Azt is megmondom neked, hogy mért ne! Először...

az ingysebéből jegygyűrűt kap ki, az ujjára húzza

Vőlegényem van! Csakhogy őt utálok! Mert – vigyázz – ő fegyveres ör jó helyen, aztat fölnyíratja hátul! Azért jövök csak ide, kis evribadira! Másodsor meg az, hogy hónaljszagod van. Mondták már? Ósbamba vagy, vidéki! Hiába dumálsz... Egy dugattyús botfarok, tízóraitra! Ha épp nincsen más, aki modorra is jó! Harmadszor. Menjen teveled sétálni a kemencevalagú bulád, ott Kecelibe! Értesz? Mert én bemegyek most vissza, és halászok tovább, hátha jólesik.

reszkető szájszájellel

Munkaszüneti napom van, hát nem? Csinálok, ami tetszik. Holnap reggelig.

Van tán kifogásod?

a katona megszólalna

Jaj, nehogy legyen már... mert a túsarkammal verem ki a szemed, te gané...! Szaladj a Lenin körútra, amíg engedem, úgy ahogy vagy, értesz, az összeizzadt, libafos egyenruhában, és zabálj be mingyárt két-három hot-dogot! Helyes?! Az neked való. Én meg egy kicsit elszórakozok majd... Na adjisten, zöldbéla. És egyszer gombold be felül is a slicced!

otthagya és a retikült lóbálva megindul a bejárat irányába

Katona

ahogy magához tér

Jolis!

nem áll meg

Jolán!

Takarítónő

megpördül csípőre tett kézzel

Szóltál?

Katona

Nem volt ám jó. Szar volt.

Takarítónő

Nekem is. Na csá!

indul tovább, és a bejáratnál jó hangosan egy teddy-ruhás suhanchoz

Hellóka! Döngetünk egyet a hangfalnál? Hellótok!

eltűnnek a bejárat mögött

Katona

csend után felordít

Még csak nem is kellett!

belecsap a levegőbe
Nyúljak ki, ha jó volt!

Sötét

Harmadik jelenet

A takarítónő és a fiatal elvtárs

Nyáresti kánikula. Közhivatal, munkaidő után. Két szobát látunk, egy kisebb titkárságot, mosdóval, íróasztalkával, telefonközponttal, meg egy nagyobb, törpepálmafás tárgyalószobát, hozzávaló íróasztallal, repi-szekrénnel, dohányzógarnitúrával. A szekrény tetején Lenin-fej. A közönséggel szemben levő falon mindkét szobában nagy, irodaházi típusablakok. A két szobát párnás ajtó választja el egymástól, amely most nyitva van. A fiatal funkcionárius az íróasztala mögött ül, aktahalmok között, nagyon el van foglalva. Észre sem veszi, nemlétezőnek tekinti a létrán ronggyal ablakot törölgető takarítónőt.

Takarítónő

szaggatottan, búsan-önfeledten, enyhe tájszólással, elég hangosan énekelni kezd, ablakpucolás közben

„Kell hogy várj, várj is meg...
Ne félj, újra visszajövök...
De addig írd! Gyakran írd...”

A fiatal elvtárs idegesen rágógumizva felkapja a fejét, már éppen szólna, de a takarítónőn felcsúszó ruha megdermeszti, kiszáradó szájjal nézi a nőt, aki ideoda hajladozik, mozog a fenéke, ahogy a dalba beleéli magát:

„Ne félj, újra visszajövök...
De addig írd! Gyakran írd...
Így szerezz... Kis örömet...”

leszáll a létráról

Nekeeeeem!...”

szembefordul az elvtárssal, a tekintetétől bennreked a nóta

Fiatal elvtárs

zavartan, aktát tologatva

Dolgozzon csak, iparkodjék... Engem nem zavar! Egész jó kis hangja van.
köhint, úgy tesz, mintha már a munkáját végezné
Tudja, hogy magának... operában volna a helye... hajjaj!...
fölpillant, a takarítónő meg bámul rá

Na, mit néz? – Ja!

lekapja a homlokára ragasztott rágógumit, bedugja a szájába, és az iratok közé görnyed, mintha magának:

Mindjárt sötétedik.

csend

Takarítónő

Az elvtárs mindig olyan szorgalmas.

Fiatal elvtárs

úgy tesz, mintha nem hallotta volna

Takarítónő

Na már én menek is! Tologatok össze.

jár-kei a szobában, hajladozik, port töröl, betolja a székeket, a fiatal elvtárs meg lesi, de ha arra fordul, töprengő képet vág, a nő közben – halkabban – megint énekel:

„Szemedben könnyek... Haragszó rám... Most el kell menjek... Nem az én hibám...”

vállára veszi a létrát, kifelé indul

Viszontlátás.

Fiatal elvtárs

mint ki felriad

Ja igen! Mit is akartam...

Takarítónő

megtorpan

Fiatal elvtárs

Hogy hívják magát?

Takarítónő

Szimcsák. Szimcsák Jolán.

Fiatal elvtárs

feláll, odamegy

Jól van, Jolán...! Csak így tovább!

nem tudja, mit tegyen

Az én nevemet tudja?

Takarítónő

ránéz, kacéran

Ferenc. Ifjú Kocsornyik Ferenc eltárs. Mindenki ismeri.

Fiatal elvtárs

No azért ez túlzás.

krárog

Ott mi még nem tartunk. Majd az évezred végén!

rávigyorog, elakad

Hát, Szimcsák elvtársnő, további jó munkát. Én még egy kicsit itt elszöszmötölök...

megrázza a nő kezét

Takarítónő

Van nekem is dolgom épp elég...!

szünet...

Itt a kishálószobába...!

felveszi a létrát

Meg utána az emeleten végig...!

kimegy, becsukja a párnás ajtót

Fiatal elvtárs

meghúzza magán a nadrágot, aztán visszaül, dolgozni próbál

Takarítónő

a csaphoz ront, megmossa a kezét, megigazítja a haját, izgatottan magán a ruhát, nincs meglegedve vele...

Fiatal elvtárs

félredobja a kezében tartott papírokat, tűnődik, dobol az ujjjaival, maga elé veszi a házi telefont, pofákat vág, aztán inkább leteszi a telefont, és kicsönget

Takarítónő

nem megy azonnal be, diszkótáncot lejt a párnás ajtó előtt, közben ötöt számol ujjait lendítve, majd benyit

Tetszik? Már elment a Kotányné...

Fiatal elvtárs

papírjait nézi

Jolánka, kérem... Na, mit is akartam...

odafordul

Hány óra?

Takarítónő

fel néz az ifjú elvtárssal szemben levő órára

Hat. Múlt tizennégy perccel.

Fiatal elvtárs

elpirul

Szóval hat

az órára néz,

illetve negyed hét.

fejét fogja, dörzsöli

Hülye idő van ma. Köszönöm!

a takarítónő kiindul, a fiatal elvtárs utána néz, a takarítónő észreveszi, és kicsit elmosolyodik

becsukja az ajtót

Takarítónő

odakinn nagy levegőket vesz, dekoltázsát igazgatja, elfordul, megnézi a bugyiját, legyint, aztán a falnak rohan, és rátenyerelve rugózik, mint aki rajtra vár

Fiatal elvtárs

hátradől, sopánkodik, próbálja fékezni magát, ül, aztán felpattan, elmegy az ajtóig, visszajön, próbál dolgozni, de hirtelen kicsönget utána ismét hátradől, fejét a széktámlán lógatja

Takarítónő

bejön

Itt vagyok.

Fiatal elvtárs

nem moccan

Nem vagyok jól. Megkérhetem?

szünet, fájdalmasan

Jolánka, legyen olyan kedves... Nyissa ki a bárszekrényt! Vegye ki azt a Remy Martint... meg két poharat...!

*a takarítónő engedelmeskedik
sorra...*

Töltsön nekem belőle...! Meg magának is...!

Takarítónő

töltögetés közben

A feje tetszik fájni?

Fiatal elvtárs

feláll

Jaj, Marx Károly a mennyekben, aki vagy... Nagyon elfáradtam! Csak a közért ne dolgozzon soha, angyal.

lezöttyen a dohányzónál

Nem éri meg.

áthajol

A zöld dobozos csokoládét miért nem vette ki?

Takarítónő

Nem tetszett mondani.

kiveszi

Fiatal elvtárs

megissza a magáét

Maga férjes?

Takarítónő

Sajnos.

Fiatal elvtárs

Mi a férje?

Takarítónő

körmét rágja

Olajmunkás. Mostan Irakba fúr...

helyesbít...

Részt vesz a fúrásban.

Fiatal elvtárs

Az se lehet könnyű!

újra tölt magának, inna...

Takarítónő

gyorsan

És hát sajnos lakásproblémám van, albérletben lakunk, de az én nevemen, aztán tizenegy év óta nem intézkedik a tanács se, mert nincs egy ember, aki mellénk állna, tetszik tudni, hogy van, vár az ember, csak vár, ki tudja, mire... Akármi jó

volna, most már én ott tartok...

Fiatal elvtárs

kiissza a poharát

A türelem... rózsát terem. De talán majd valahogy eligazítjuk...

elnéz

A titkárság már nincs benn, nem látta véletlen? Ismeri a titkárságot egyáltalán?

Takarítónő

Nincs már itten senki, mint hazakattogtak.

Fiatal elvtárs

csend után kirobban

Hát hisz köztünk szinte nincsen korkülönbség!

ránéz

Nem is értem, eddig mért nem álltunk szóba! Egy helyen dolgozunk, fiatalok vagyunk... Előttünk a világ!

elnéz

Csak észnél kell lenni.

ránéz

Az meg ritkán sikerül manapság!

nekitámaszkodik valaminek

Jöjjön csak ide, Jolán, jöjjön csak...

áll, mint egy orvos

Takarítónő

Tessék.

odamegy

Fiatal elvtárs

Csillagocskám, maga nagyon sápadt. Ne féljen úgy tőlem. Nem harapok.

Takarítónő

Nem félek.

Fiatal elvtárs

tárgyilagosan

Szép fehér bőre van magának, Jolán.

kigombolja a köpenyét

Takarítónő

Kocsornyik elvtárs csak hízeleg, tudom...

Fiatal elvtárs

simogatja a mellét

A kis elvtárs... meg a nagy elvtárs...! A két kis ártatlan gida! – De jó testszagod van...!

Takarítónő

Pedig mosakodtam...!

Fiatal elvtárs

Nagy hiba, elvtársnő, örületes rossz pont...

Takarítónő

Be kéne csukni a párnás ajtót...!

Fiatal elvtárs

Térdre!

a sötét végén csöng a kisváróban a telefon

Fiatal elvtárs

még öltözködik, a takarítónőnek csak a köpenyt kell visszahúznia

Vedd már fel! Mire vársz!

ő hiába vette fel a bentit

Takarítónő

mire leugrik az asztalról és kiszalad, a telefon elhallgat

Fiatal elvtárs

ingerülten rángatja magáról a nadrágját

Na még csak ez hiányzott! Lehet, hogy...

fúj, az égre néz...

Az kéne! Talán már régóta csöngött...

dühöng

Csak mi meg nem hallottuk!

kapkodva bújik valamijébe

Takarítónő

Nem! Tessék elhinni, én egész idő alatt figyeltem...

Fiatal elvtárs

közbevág

Ne húzd az időt. Fésülködj! Még át kell menni a portán...

Takarítónő

Tükör nélkül nehéz... Illetve...

kapkodva hozza rendbe a haját

Azonnal megvagyok!

Fiatal elvtárs

veszi a zakóját a székről, nézi az óráját

Atyaúrsten! Már nyolc?!

megmerevedik

Takarítónő

Ezt azért tényleg nem gondoltam volna...

megkapaszkodik

Fiatal elvtárs

Mi?

a nőre néz

Remélem, maga nem egy pletykafészek.

Takarítónő

No csak! Annak gondolt?

felveszi a papucsát

Segíteni tetszik majd a lakásügyemben?

Fiatal elvtárs

megpaskolja az arcát

Ne korrumpáljál, te! Nem olyan könnyű az.

homlokát ráncolja

Majd meglátjuk, hogy mit tehetünk érted.

megy a táskájáért

Csak legyél a szemem előtt. Legyél látható.

dobálja a táskájába a cuccait

Na sipirc! Ne totojazzunk. Menj előre!

Takarítónő

megszívja az orrát

Én még maradhatok. Hova siessek? Még meg kell csinálnom az emeletet...

Fiatal elvtárs

Az is igaz. Bocsánat...
utat tör, megáll, visszamegy a nőhöz
Vigyázz magadra, Jolán.
megsimogatja a haját
Nehogy összevesszünk...!
kimegy

a takarítónő egyedül marad
csípőre teszi a kezét, tűnődik, hova legyen

Takarítónő

üres arccal, halkán dadogó dudolással
„Kell, hogy várj, várj is meg...! Ne félj, újra visszajövök... De addig... Írj!
Gyakran...”
elhallgat, lassan lenyúl a csokoládés dobozért, kibontja a papírból, kivesz egy
szemet, a szájába teszi, rágja, csak a szája mozog, csend, aztán megfordul és a
papucsában kicsit csoszogva kifelé tart, s útközben a Remy Martinos üveget
hirtelen borzalmas erővel a szemétládába csapja

Negyedik jelenet

A fiatal elvtárs és a fiatalasszony

Estére jár... Banális eleganciával bútorozott, kiemelt lakótelepi szalonja a fiatal elvtársnak. Tél van. Éppen belépett a fiatal elvtárs, hóna alatt a diplomatatáskája, s miközben a Schmidt-sapka – vagy Brezsnjev-kucsma – még a fején van, és a felöltőjét se vetette le, sietve meggyújtja a szoba díszgyertyáit, más módon is hangulatvilágítást teremt; a postája nagy részét a szeméttbe dobja. Aztán kinyitja a szomszéd szoba ajtaját, bepillant. A szalonbeli hangulatvilágítás fénye egy dobogóra helyezett körágyra vetődik, mely az egész helyiséget uralja. Az ágy mellett vagy a mennyezeten tükör. A fiatal elvtárs a hálószobát is megszemléli, közben szórakozottan lenyúl, és egy női harisnyanadrágot a zsebébe gyűr. Indiai füstölőpálcikákat helyez el, és meggyújtja. Kijön, vállfára helyezi a felöltőjét, leveti a fejjedőjét, leül a foteljába, elővesz egy rágógumit, feldobja és bekapja, rág. Kisvártatva újra feláll, s egy tigrisugrással a hálószobában teremve függőnyt húz az ágy körüli tükrök elé. Visszajön, és mintegy őrvjáratban, minden olyan nyomot eltüntet – pornókazetták, fésűk stb. –, amely a házban nők előfordulására utalna. Ezeket mind bezárja egy szekrénybe. Kijön, bekapcsolja a rádiót, amelyben épp az Esti Krónika megy, a riportokat vagy akármit arcjátékkal kommentálja, közben pezsgőt és sósmogyorós dobozt vesz elő, tányérkába önti, és ropit rak mellé. Kirak a diplomatatáskájából néhány kivit vagy mangót is, de aztán meggondolja magát, és ezeket inkább beteszi a jégszekrénybe. Az órájára néz, kikapcsolja a rádiót. Fel-alá járkal a szobában, a bejárati ajtóra akasztott tükröben nézegeti a fogát, mosolyokat próbálgat. Berak egy kazettát a Hifi-toronyba, felhangzik a Zsötem, vagy más erotikusnak mondott sláger, közben megtalálja a zsebében a női harisnyát, s mint az örült, sebesen elzárja azt is, majd mégis inkább kikapcsolja a zenét, és a bejárati ajtóra tapasztva fülét, hallgatózik. Ekkor csöngetnek. A fiatal elvtárs összerezzen, három lépést hátrál, és kinyitja az ajtót, közben kiköpi a rágógumit.

Fiatalasszony

az ajtóban hangosan

Jó napot kívánok, a tömegkommunikációs kutatóközpontból küldtek. Biztos tetszett kapni tőlünk értesítést...!

Fiatal elvtárs

Már vártam az elvtársnőt! Tessék befáradni!

a fiatalasszony sebesen bejön, elmegy előtte, aztán megáll háttal, a fiatal

elvtárs kinéz, becsukja az ajtót, nekitámaszkodik, sóhajt
Köszönöm.

Fiatalasszony

Feri, nem szeretném, ha félreértene...
megfordul
Szakítani jöttem.

Fiatal elvtárs

kis csend után
Bocsásson meg, de...
levegőket vesz
Most nem tudok megszólalni!
homlokára vagy a szájára teszi a kezét

Fiatalasszony

Nem is kell.
szomorúan elmosolyodik, aztán zsebre dugott kézzel sétálgatva körülnéz a szobában
A fenevad a barlangjában! Mennyi szőr – és mennyi virág! Ez az édesanyja képe?

Fiatal elvtárs

rekedten
Nem. Lukács György öregkorában.
ellöki magát az ajtótól
csend után hevesen
Miért teszi ezt velem, Emőke?

Fiatalasszony

mintha nem hallotta volna
Hát igen...! Videó, lemezek, lobogó gyertyák...! Éppen így képzeltem. Ifjú Kocsornyik Ferenc, mozgalmunk Casanovája!
megfordul
Lassacskán mennem kell. Várnak. Épp csak beugrottam, hogy megmondjam, hogy... mégsem!
a férfi felé indul
Nem, Feri, kérem, ne, ne jöjjön közelebb, igazán nem szeretnék valami jelenetet. Kicsit bolond voltam, de... magamhoz tértem! Intsünk búcsút egymásnak...
lelassult mondat
így, ni...

tenyerét lengeti a kanapé túloldalán

Más a Parlament, a karácsonyfaünnep, a gemenci erdők – és más a valóság!

Szünet

Feri, maga nem integet? Hát el sem búcsúzik?

Fiatal elvtárs

kényszeredetten integetve lassan

Mit vétettem? – Édes! Legalább üljön le!

Fiatalasszony

Na jó. Bolondkám! Maximum öt percre...

óvatosan leül, hátradől, kigombolja a kabátját, kiesik a szerepéből

Meg kell vadulni, olyan hőség van itt...

Fiatal elvtárs

rohan

Azonnal elzárom!

elzárja, jön

Legalább a kabátját vesse le, megfázik...

Fiatalasszony

Nem! Jó ez így... Holtfáradt vagyok.

vesz egyet a ropiból, rágcsálja

Fiatal elvtárs

leül vele szemben, térdére könyököl, fejét fogja, felnéz, térdét rázza, felordít

Miért?

Fiatalasszony

rágcsál

Mert csak. Lesz helyettem másik.

vállat von

Hiszen tudom!

Fiatal elvtárs

Nem igaz!

hatalmasat csap az asztalra, sok minden feldől

Fiatalasszony

Jézusmária!

rágcsál

Fiatal elvtárs

egyszerre beszél, és ugyanakkor előtte kapkodva igyekszik rendet tenni az üvegasztalon

Nem igaz, hazugság, ezt csak úgy terjesztik, azok, akiknek az útjában vagyok, mert próbálom behozni a reformgondolkodást, a nyilvános új stílust, az új elemeket, és ott fűrészelnek el, ahol éppen tudnak!... az érzékeny pontomon, hogy még férfi vagyok, az fáj nekik! Holott látástól vakulásig robotolok, és csak örülök, ha este az ágyamba esek, ha tudná, Emőke, milyen hideg az én ágyam!, de így próbálnak ezek a majmok elsüllyeszteni, hogy a maga mosolya sose viruljon rám, hogy az áldott testét sose érinthessem...

lendületből

nincs is senki, aki ezt megérthetné, csak a maga férje, az én nagy mentorom...
elbizonytalanodik, megérti, hibázott, a nő nézi, próbál javítani...

más szóval, úgy értem, szegény jó Tibor, mindannyiunk apja, magát is, Emőke, ő fedezte föl...

ijedten elhallgat

Fiatalasszony

felemelkedik

Tapibajnok! Abszolúte tévedsz, ha tudni akarod. Én már előtte is... baloldali voltam! én voltam az agit-propos az egyetemen! Képzelttem valamit! Hatvannyolcas akartam lenni hetvennyolcban...! Micsináljak, sokat járt a szám! Erre a kongresszusra küldtek. Akkor fedezett fel...

elbőgi magát

A MI HÁZASSÁGUNK SZERELMI HÁZASSÁG! Mit tehetek én a korkülönbségről...? Hülye állat...

szipog, sír vagy levegőért kapkod

Fiatal elvtárs

Még soha nem voltál ilyen szép. Soha...

néz

Fiatalasszony

könnyein át pillant

Hogyhogy?

Fiatal elvtárs

Kettesben... kettesben, emlékszel? – Emőke!

térdre ereszkedik a nő mellett, átfogja, és az ölébe temeti az arcát

Fiatalasszony

a férfi haját simogatja

Na, most már mennem kell. – Ez szép kis búcsú volt!

Fiatal elvtárs

térdeltében csókokkal halmozza el, s úgy, hogy felizgatja vele

Fiatalasszony

Nem ezt ígérted...!

Fiatal elvtárs

Nem ígértem semmit...

csókdossa

Fiatalasszony

nyögve hagyja, aztán a hajánál fogva löki el, különben elélvez

Eridj már a fenébe...

görnyedezik

Fiatal elvtárs

homlokát veri a földbe, a szőnyegbe

Fiatalasszony

hátról a szoknyáját-bugyiját húzkodja, közben révetegen, színpadiasan dudorászik

„Elmegyünk, most mind a ketten elmegyünk, velünk megy a szerelem...”

Fiatal elvtárs

felemeli a fejét, kábán

Mit mondsz?

Fiatalasszony

kis csend, kirobban

Meg lehet fulladni ebben a szobában!

Fiatal elvtárs

feláll, megnyalja a szája szélét

Mert nem vagy képes levetni a bundád...!

mögéje lép, a nő hagyja, hogy levegye róla, hátrálva viszi a fogashoz, félhangosan

Micsoda jó nő, micsoda bitang asszony...!

megcsusszan, aztán felakasztja a kabátot

Fiatalasszony

szárazon

Zi záhen. Ennyi volt. Konyec filma, Fercsi.

feléje fordul

Nem akarok.

széttárja a karját vagy a tenyerét

Nem megy!

Fiatal elvtárs

halkan

Emő!

Fiatalasszony

Én szeretem a férjem.

Fiatal elvtárs

Én is.

leül

Átkozottak vagyunk...!

Fiatalasszony

hisztérikusan

Már rég a nővéreméknél kellene lennem!

idegesen rágyújt

Hogy is vehetett rá engem ilyesmire...! Ha ezt nekem valaki előre mondja...

Fiatal elvtárs

csodálkozva

De hiszen maga hívott fel telefonon!

Fiatalasszony

bepipul

Mert maga nem szállt le rólam hónapokig... Én is csak ember vagyok valahol!

vált

Dehogyan...! Inkább egy naiv és szerencsétlen, ostoba liba! Egy tyúk!

Fiatal elvtárs

Imádom, Emőke.

Fiatalasszony

Hány nő hallhatta már ezt!

Fiatal elvtárs

komoran

Mióta magát ismerem, egy se. Amikor először megláttam a pártuszodában...

Fiatalasszony

közbevág

Na jó! Ebből elég...

reszkető kézzel, ügyetlenül elnyomja a cigarettáját

Hisz ez olyan ocsmány! Nem is értem magam. Viszlát, Ferkó...

indulna a kabátja felé

Többet ne keressen!

Fiatal elvtárs

felugrik, útját állja, megfogja a kezét, huzakodnak némán

Fiatalasszony

mint egy vadmacska

Engedjen! – Engedj el! – Vigyázz, harapok!

harap

Fiatal elvtárs

Csak egy csókot! – Még egyet!

Fiatalasszony

Nem

küzd

Fiatal elvtárs

De! – Jogom van! – egyet utoljára!

Fiatalasszony

ellankad, megadón

Utoljára. Igen...

a fiatal elvtárs lassan, gyengéden megcsókolja, a fiatalasszony viszonzza, de aztán levegőért kapkodva ellöki magától, és tántorogva lezöttyen a kanapéra

Fiatal elvtárs

Látja, most átéltem, hogy mi a boldogság.

kivörösödve fölébe hajol

Legalábbis... hogy mi az előszobája!

Fiatalasszony

mélyet sóhajt, lehunyja a szemét

Fiatal elvtárs

ismét megcsókolja, tapizna is, de a nő nem hagyja

Fiatalasszony

arrébb ül

Úgy viselkedünk itt, akár a gyerekek! Ferike, Ferike – nem erre számítottam...
Hogy legénylakások kája leszek!

Fiatal elvtárs

Ugyan már, miért? Hideg ez az otthon! Úgyse hiszem, hogy még nem vette észre.

mellé ül

Persze... még mindig jobb... mint kinn a Hűvösvölgyben, derékig a hóban...!
A huszadik század végén...! Emlékszik, amikor az Ipari Vásáron, a mongol pavilon büféje mögött...?

Fiatalasszony

hátraejtett fejjel

Ferkó, kérlek, ne! Azonnal hagyd abba...!

Fiatal elvtárs

Akkor adtad oda először a szád! Aztán Gemencen a kezed, az asztal alatt...

ábrándosan

Soha nem fogom elfelejteni! A férjed mellettünk ült, és húsz üveg sört ivott.

a fiatalasszony hirtelen ránéz

Én csak az italt, hogy...

ijedten

Nem kérsz egy kis pezsgőt?

Fiatalasszony

Campari nincs?

Fiatal elvtárs

rohan a hűtőhöz

De van! Dehogyan nincs...

tölt

Gondolhattam volna! Bocsáss meg, szerelmem... Jég nem kell?

Fiatalasszony

kiissza a poharat, egyhajtásra, újra tölt magának, újra fenékig issza

Na idefigyeljen, fiatalember – hajlandó válaszolni csak egy kérdésemre? De

esküdjél meg, hogy nem kezdesz hazudni...!

Fiatal elvtárs

szívére teszi a kezét

Apám-anyám tűzbe égjen, Emőke...

rájön, mit mondott, köhint

Fiatalasszony

megint iszik

hány nő járt már eddig ebben a lakásban?

Fiatal elvtárs

Hát, nem is tudom! Tizenhárom éve adták át a házat, én meg itt még csak két éve lakok...!

Fiatalasszony

spicces

Lifity-lafaty rizsa! Tudod, hogy gondolom!

durván

Nálad!

Fiatal elvtárs

döbben

Nálam? Itt? – Emőci! – Miért ez jár örökké a te szöszke fejedben...?! Éppen most!

vált

El vagyok átkozva...!

Fiatalasszony

Nana.

feláll

Nana!

járkál a szobában

Tudom, amit tudok. Nagy kalapács vagy te. Nálad jönnek a nők sorba, futószalagon! Nagymellű, kismellű, virágos bugyiban, kurvaszerelésben, kosármelltartóban... Csupa nagy bájhenger. Biztos, ostoruk is van...! Nekem is az kéne, hogyha férfi volnék! – Ne szólj most semmit! Azt hiszed, nem tudom, hogy mit műveltél múltkor is, a germán attasé úszómedencés gardenpartyján?

Fiatal elvtárs

bátran

Mit?

Fiatalasszony

A szemem előtt! Eltűntél a félvér szobalány dekoltázsában...!

Fiatal elvtárs

Mi – hogy odanéztem?!

felugrik, járkal

Topless volt! Mindenki azt nézte. – Hiszen még te is...

Fiatalasszony

üvölt

Ne üvölts!

Fiatal elvtárs

Üvöltve

Imádlak!

Fiatalasszony

sírva a karja közé rohan

Ferikém, én úgy szégyellem magam!

összefonódva állnak

Fiatal elvtárs

fejcsóválva, rekedten

Ezt nem értem, miért kaptam! Ezt nem érdemeltem. Szeretnék mondani valamit,

Emőke.

Fiatalasszony

vállát vonja

Mondjad.

Fiatal elvtárs

Ha szégyelled, hogy itt vagy, ha üres a szíved, ha nem jelentek neked az égvilágon semmit, bocsáss meg...

a vállánál fogva eltolja, de nem engedi el...

Tényleg menj haza. Otthon a helyed!

Fiatalasszony

Azt is fogom tenni.

kirántaná magát

Fiatal elvtárs

Csak ne felejtsd el soha, egész életedben, hogy az egyetlen voltál, akit valóban akartam, aki miatt hónapokig nem tudtam aludni...! És most sem tudok!
Noxironnal se. Semmivel!

elereszti

Na menj, szedjed a mankóid, és a lépcsőházban röhögj egy nagyot...!

otthagylja, görcsösen markolászik valamit, halkán

Sokszor csal a látszat! Sajnos én még mindig ugyanaz a nyíregyházi csodálkozó szemű bunkócska vagyok, akin a nők a végén úgylis átgázolnak...

köhint

Fiatalasszony

Pont olyan vagy, mint a többi férfi.

Fiatal elvtárs

szembefordul, vadul

Akkor te ma nem volnál itt!

kis szünet

Mert te nem vagy olyan, mint a többi nő.

Fiatalasszony

„eszköztelenül”

Honnan tudod?

Fiatal elvtárs

leülteti, mellé ül

Megőrülök érted, a szomorú szemedtől, meg az egész elpocsékolt intelligenciád...! Éjszaka csak fekszem az ágyon – és nézlek. Mintha moziban ülnék! Mindennap. Tudom, hogy nem vagy boldog...

Fiatalasszony

Nem igaz.

szünet

Töltenél?

Fiatal elvtárs

tölt

Gondolod, nekem jó? Micsoda világ?! Ma még itt vagyunk, aztán holnap... Jön a nagy bummm. Vagy akármilyen. Kádercsere, forgás, Kútvölgyi kórház...

Fiatalasszony

Ne beszélj a halálról! Nem szeretem.

italt vesz a szájába, mosolyogva int

Fiatal elvtárs

Hm?

nem érti

Fiatalasszony

Mmmmm.

csücsörít

a fiatal elvtárs megérti, ráhajol, isszák egymás szájából a Camparit, ezt többször is eljátsszák kuncogva, boldogan, a nő még jobban becsiccsent, kicsit a férfi is

Fiatal elvtárs

Olyan rövid, anyukám, az élet!

nyújtózva önnön combja közét fogja

Én se szeretek belegondolni...

Fiatalasszony

feláll

Na most akkor megnézem a többi szobát!

imbolyogva egyenesen a hálószoza ajtajához megy, kinyitja, bemegy

Fiatal elvtárs

utánaindul

Emő, mit csinálsz? Igyunk még!

Fiatalasszony

odamegy az ágyhoz

Hujj! Ez a műtő? Ez volna a mester dolgozószobája? Mmmm! Nem mondom...

Itt aztán lehet!

rámászik, a térdén ugrál rajta, táncol

„Aj ken get no – ba-ba-bámm, Aj ken get no-bababámm.”

ismétli

Fiatal elvtárs

Te! Hát én most megeszlek...!

utánarohan

Fiatalasszony

kacagva

Várjál már, kisgyerek! Előbb lemeózom, elvégezzük a próbaterhelést...!
ugrál, részeg, boldogan kacag

Fiatal elvtárs

ledönti, csókolja, harapdálja

Szétszedlek, pipihús, darabokra kaplak... Megeszem a csontod, és...!
ráfekszik

Fiatalasszony

megfordul

Ne légy olyan mohó, nem szabad kapkodni! Te!
nevet

Fiatal elvtárs

fogdossa, tébolyodottan

Add ide! Add ide...!

rántaná le a ruháját

Fiatalasszony

Várj egy cseppet, bolond! Úgyse tudod...
otthagya, keresi a szoknyáján a kapcsot

Fiatal elvtárs

Hadd segítsek!

mászna utána

Fiatalasszony

ingerültebben

Ne segíts! – Ezt csak én tudom! – Eltéped mindenemet!

Fiatal elvtárs

Legalább a bugyit!

Fiatalasszony

ibolyaszemekkel

Nincs rajtam bugyi! Nem vagyok beteg.

Fiatal elvtárs

vadállati ordítást hallat

Fiatalasszony

Eridj ki! Majd hívlak. Úgy izgibb...

Rákiált

Na eridj már!

Fiatal elvtárs

*diadalittasan kiszalad, útközben vetkőzik, gyorsan iszik még egy pohárával,
rángatja le a nadrágját, magának:*

Megállj csak!... Most megkapod, Emőce!

Fiatalasszony

becsusszan a takaró alá

Juj, de fázom! Itt meg mért nem fűtesz?

Fiatal elvtárs

dobálja le magáról az inget

Mindjárt meleged lesz, gondoskodom róla!...

Fiatalasszony

boldogan átkiált

Ajánlom is, apám! Ettél ma tojást?

Fiatal elvtárs

hirtelen feszeng, halkan

Ezt nem kellett volna mondania...

búgra állítja a nadrágját

Fiatalasszony

nézi a dolgokat

Te, mi ez itt, tükör? Húzzuk el a függönyt! Legyen szuperkolor!

elhúzza, kapkodva

Gyere már!

Fiatal elvtárs

jobb hangulatban

Máris!

megy be

Fiatalasszony

Olyan libatöpörtyűszag van itt, mitől?

Fiatal elvtárs

mellécsusszan

Te magad vagy libaszagú, édes! Te magad!

Fiatalasszony

Feri... Feri! Fercsi!

Fiatal elvtárs

bődülten

EMŐ!

Ülnek az ágyon, a takaró fölött, egymástól jó távol, a falnak döntve a hátukat, vagy az ágyszélen kuporogva, a közönséggel szemben. A fiatalasszony lepedőbe burkolózva, leplezett idegességgel cigarettázik, a férfi alsónadrágban vagy frottírköpenyben, összefont karokkal néz maga elé, időnként összevonja a szemöldökét, ajkat biggyeszt, vagy sóhajt.

Fiatal elvtárs

Úgy látszik, túlságosan szeretlek... Eljutottam egy pontig, ahonnan nincs tovább!

kis szünet, halkán, messzi néz

Ilyesmi velem még nem fordult elő soha.

dobol a lábával

Fiatalasszony

Nem tesz semmit.

kis szünet

Velem se!

a tenyerébe hamuzik

Katonadolog.

rászól

Ne dobolj a lábaddal, bocs.

Fiatal elvtárs

leállítja a lábát, hirtelen felpattan

Napok óta olyan vagyok már, mint egy üzött vad! De becsszóra...! Mint akit kergetnek, még álmomban is a folyosón szaladgálok, oroszul beszélek, rám vigyorog a titkárnök, és... csigává változik! Fényes kis házatlan tekergő csigává!

elhallgat, lenéz

Valószínűleg temiattad. Nagyon hiányoztál. Túl kívántalak!

Fiatalasszony

Ne törődj vele, elmúlik. Nehéz dolog, kisfiam, az élet!
kifújja a füstöt, karikában

Fiatal elvtárs

Mi az, hogy elmúlik? Persze, hogy elmúlik.
öles léptekben sétálgat az ágy mellett
Nem vagyok varrógép! Még az a szerencse...!

Fiatalasszony

Ideges vagy, Ferkó! Nyugodj meg. Nyugi!
a tenyeréből a hamut a férfi háta mögött a padlóra szórja, vagy az ágy oldalába keni
Milyen szép rend van itt! Mint egy babaházban!
cigarettázik

Fiatal elvtárs

álltában a kezére esik, és két-három fekvőtámaszt csinál
Ismered az Anti Bandi legújabb könyvét?

Fiatalasszony

szórakozottan
Anti Bandi. Ki az az Anti Bandi?!

Fiatal elvtárs

ideges
Doktor Anti Andor! Mindenki ismeri. Aki azokat a politikus-erotikus könyveket írja!...
feláll
Teli van velük a Moszkva tér, meg minden aluljáró.

Fiatalasszony

Aluljáró-könyveket nem olvasok.
az ágy mellé nyúl, a Camparis üvegért

Fiatal elvtárs

Szerepel pedig abban egy nagyon jó sztori! Most jutott eszembe. Légy szíves, figyelj!

Fiatalasszony

Hadd halljuk.
iszik

Fiatal elvtárs

jár vagy leül

Szal ez az Anti Bandi most ráfeküdt a... szexuális panaszokra a lakosság részéről, hogy mi miért van, névtelen levelek, meg ilyesmi, tudod. Ismerjük.

krákog

Nahát, mindegy. Most akkor van olyan, hogy közöl egy csokor levelet, csupa olyan paliktól, akik megírták neki, hogy bomba jó csövek, nagyon szuperálnak, csak... pont akkor nem ment, ha szerették a nőt. Szóval, ha igazán. Halálosan...

Fiatalasszony

Értem.

Fiatal elvtárs

Mostanában ez van.

Fiatalasszony

Szerintem is.

italért nyúl

Fiatal elvtárs

Várjál, még nincs vége! Mert a végén az Anti doktor bácsi hozzáteszi, hogy a praxisában ő még csak eggyel találkozott, aki azt állította, hogy neki soha életében nem fordult elő, hogy... de az egy beteg volt. Kóros hazudozó!

Fiatalasszony

Azt mindjárt gondoltam.

hátradőltében lehunyja a szemét

Fiatal elvtárs

hirtelen a mennyezetről lógó bokszsákját püföli

Jó erőben vagyok pedig... Majd szétrepedek! Csak tönkretesz ez a sunyi hivatal. Fel kell hozni a formám!...

Fiatalasszony

Cicukám, ami nem megy, nem kell erőltetni. Anélkül is szeretlek... Mint a kisöcsémet!

Fiatal elvtárs

abbahagyja, felhorgad

Most már gúnyolódsz is?! Kösz!

halkan

Inkább mentél volna felülre...!

Fiatalasszony

Hozd be a pezsgőt.

Fiatal elvtárs

Még kérsz?

Fiatalasszony

Igen, azt hiszem.

elnéz

Fiatal elvtárs

miközben kimegy a pezsgőért

Ilyen frigid nyúllal... vesződjön a hóhér!

Fiatalasszony

kikiált

Miért gondolod, hogy neked állandóan bizonyítani kell?

Fiatal elvtárs

befelé

Csak biztos volnék benne, hogy szeretsz!

Fiatalasszony

Talán fejen álljak? Azt még nem próbáltuk...

Fiatal elvtárs

halálra sértve

Cinikus vagy. Azért téged többnek gondoltalak ennél.

Fiatalasszony

Nem baj. – Bontsd ki, lécci. Szomjas vagyok...

Fiatal elvtárs

kinyitja a pezsgőt, ami durran és habzik, szinte irigyen

Hogy habzik! Hogy habzik!

Fiatalasszony

Még van benne erő. Nem szívta ki a SZOT. – Nem kell pohár!

issza, mint a teát

Ó, ez jólesett!

Fiatal elvtárs

Jólesett?

elfordul, őszintén sírással küszködik

Jólesett?

Fiatalasszony

hátról

Cicukám, te sírsz?

Fiatal elvtárs

Isten ments.

karjával maszatol

Csak a taknyomat törlöm...

Fiatalasszony

az ágyra húzza

Ne légy már óvodás! Egy ilyen szép nagy marha férfi!... Hát nem úgy kezdődött, hogy barátok leszünk? Amit utálunk, azt mindketten utáljuk!

nevet

Talán nem igaz?

az arcához hajol

Vittelek a Toyotán, ki a Forma 1-re, a férjem kocsiján, juj, ha tudta volna...

kuncog

Neked a kapunál le kellett bukni...! Nekem meg tisztelgett az egész művészbemjáró! – Szűzmáriám, rég a nővéremnél kéne lennem, most mit fogok mondani...

kiszáll az ágyból

Ne haragudj...

Fiatal elvtárs

elsápad

Így akarsz itt hagyni?

Fiatalasszony

Így. – Miért, hogy?

Fiatal elvtárs

halálraváltan

Adj nekem öt percet...!

Fiatalasszony

előbb hosszán nézi

Jó. Öt perc. Na, feküdj az ágyra!

a fiatal elvtárs elhelyezkedik

De te meg se mozdulj! Most anyu következik.

simogatja

Adok neked egy finom búcsúcsókot.

ad...

Egy indián pusztít, egy nadrágszűkítőt...! Pszt. Nyugalom... maradj veszteg, elvtárs! Különben itthagylak... Te most nem moccanhatsz, én vagyok a főnök. Édes... édes...

Fiatal elvtárs

elhalón

Lassabban, lassabban...

Fiatalasszony

Nagy voltál, Ferkó! Fantasztikus voltál...

Fiatal elvtárs

Igen, ezt szokták mondani néha.

Fiatalasszony

egy mozdulattal ül fel

Na, most aztán mennem kell. Hány óra?

Fiatal elvtárs

ruganyos mozdulattal feláll

Fél tíz múlt!

Fiatalasszony

Szentségesisten!

kapkodva

Keressük meg a harisnyámat, Ferike, jó...?

keresi

Most mit fogok neki mondani, hol voltam?

Fiatal elvtárs

nyújtózik

Mondd azt, hogy szaunáztál...!

Fiatalasszony

öltözködik

Háromnegyed tízig?

legyint, magának

Miért kérdem...?

Fiatal elvtárs

bejön

Mikor látlak újra?

Fiatalasszony

Mit tudom én.

Fiatal elvtárs

Emőkém, jóllaktál? Most már nem szeretsz?

Fiatalasszony

kifakad

Találd meg valahol a cipőmet, bazmeg!

Fiatal elvtárs

Tessék.

átnyújtja

Fiatalasszony

Jaj, menjél most ki! Úgy utálok, ha nézik, hogy öltözök!

Fiatal elvtárs

kisétál, danolászik

„Kell, hogy várj, várj is meg, ne félj, újra visszajövök...”

odakint ő is öltözködni kezd

Fiatalasszony

Ahogy hazaérek, beszámolok rólad!

öltözik

Fiatal elvtárs

roppant kellemetlenül érinti

Ne szórcsizz! Hülye vagy?!

Fiatalasszony

ugratja

És mit fogok mondani, ha megkérdi, hol voltam?

Fiatal elvtárs

Hát a nővérednél!

idegesen

Vagy mondd azt, hogy felugrottál az Atrium Hyattba, fodrászhoz!

Fiatalasszony

Csakhogy én nem tudok hazudni, Ferkó! Mindig észreveszik.

Fiatal elvtárs

idegesen

Most az egyszer tudjál. Szedd össze magad!

Fiatalasszony

Mert te megérdemled, nem?

rohanvást fordul ki

Na gyere ide, kapsz egy puszit a nózidra!

megpusztilja, aztán rohanna az ajtóhoz, a fiatal elvtárs elkapja a kezét,

mogyorót rágcsálva

Fiatal elvtárs

Mikor találkozunk?

Fiatalasszony

toporog

Majd egyszer. Majd véletlen! Az a legszebb, nem?

Fiatal elvtárs

Véletlen? Ti nem holnap jöttök a Csehszlovák Centrumba?

Fiatalasszony

kelletlen

De igen. Mért, te is?

Fiatal elvtárs

bírja a formáját

Ja! Mit gondoltál? Nélkülem? Ezek?

Fiatalasszony

toppant

Gyorsan hívjál taxit!

Fiatal elvtárs

Kapu alatt a droszt! Ha akarod, lekísérlek.

Fiatalasszony

legyint, rohanna, de a kezét ismét elkapja az elvtárs

Fiatal elvtárs

Mondd már, hogy szeretsz. Mondjál valamit!

Fiatalasszony

Majd holnap a Centrumban, a mozi alatt. Te kutya, te!

Fiatal elvtárs

átöleli

Pici pucikám...

Fiatalasszony

Ne borzold a hajam, mert észreveszi!

eltartva simogatja

Fiatal elvtárs

Csak ezt akartam hallani, kislány!

gondterhelten

És akkor most mit fogsz mondani neki?

Fiatalasszony

Filmklubot. Puszi!

kinyitja a bejárati ajtót

Kik laknak itt?

Fiatal elvtárs

Eltársak.

Fiatalasszony

Gondolhattam volna.

kimegy

Fiatal elvtárs

becsukja az ajtót, bekap egy rágógumit

Csak megkúrtam a Szlatky feleségét!

Ötödik jelenet

A fiatalasszony és a férj

Tágas, kényelmes hálószoba egy kapuőrséggel óvott budai villában. Késő éjjel van. A fiatalasszony fekszik az ágyban, és a magyar Burdát vagy a Reformmagazint olvassa. A férj – kissé elhízott, középkorú ember – éppen belép a szobába.

Fiatalasszony

fel se nézve

Minek köszönhetem a szerencsét? Ma már nem dolgozol?

Férj

megáll, komor-fáradt arccal, nem néz a feleségére

Kész. Megírtam! Odacsördítettem a nyakukba... A piszkos kis fasiszták, nemzeti jelmezben.

ledobja magáról a hálóköntöst, felül a szobakerékpárra, tapossa, közben magának:

Ellenzéki bárók! Demagóg népség... Zsidófütyre táncol a jövődő Parasztpárt!

Ez itt most mind ellenünk békül ki? Ez lesz az új népfront?! Zseniális! A sok ellenforradalmi akadémikus!... Tőlünk híz fizetést, aztán meg nekik nyal!...

Meg az egyetemek! A független kis szakszervezetek! Nyüzsögnek már mind, mint lószaron a legyek... Egyedül maradtam... Muszáj-Herkulesnek...!

Fiatalasszony

Hm?

nem figyel

Mit mondsz?

Férj

miközben leszáll, még mindig morogva

Semmi. Nem neked való.

felveszi a köntöst

Fáradt vagyok, anyám. Meg aztán...

Fiatalasszony

még mindig olvas

Hm?

Férj

ránéz

Mit olvasol?

Fiatalasszony

eldobja az újságot, ránéz

Semmit. Mindjárt leragad a szemem.

homlokát dörzsölve

Hajtós kis napom volt.

Férj

Nekem is. Most már egy éve!

leül az ágy mellett, leveszi a szemüvegét, az orrnyergét fogja

Az íróasztalnál úgy rám tört a magány ma. Kívánni kezdtelek, mint az őszi mustot.

Fiatalasszony

feljebb ül

Igazán? – Hogyhogy?

Férj

őszintén

Nem tudom. Megcsapott a szagod, ahogy átmentél a szobámon.

Tisztaságszag... Fiatalaságszag!

kis szünet

Mostanában minden olyan valószínűtlen...

Fiatalasszony

figyelmesen

Mi van veled?

Férj

ránevet

Érzem a végem. Szerelmes vagyok. A feleségembe...!

Fiatalasszony

Ezt még szerelmünk hajnalán se mondtad.

Férj

Tudod, hogy milyen szemérmes vagyok. Én ezt tanultam meg a pártfegyelemmel. Mint kölyök!

megfogja a nő lábfejét, nyomorgatja

Fiatalasszony

Nem szeretném, ha túlhajtanád magad.

óvatosan

A múltkor is, emlékszel, mit mondott az orvos...

Férj

térdre zöttyen az ágy előtt

Köpök a Gálosra...! Károgni tud az csak, holló... Kell, ami kell. Azt elveszem magamnak!

fogdossa a takaró alatt

Nem mondhatod, hogy túl sűrűn zavarlak, édesanyám. Öt év alatt eddig... megközelítőleg tíz-tizenkétszer... Te mennyire becsülöd?

Fiatalasszony

Ó, én nem számoltam.

Férj

Be kell osztani, ami jó. Mint a szalonnát. Ha mindjárt rád ugrok, mint a jampik, aztán... agyba-főbe használlak, mint valami kéjnőt...

nyomorgatja, a feleségének kezd jólesni...

úgy jártam volna, mint a harcostársak. Rég elváltunk volna.

Fiatalasszony

Te is elváltál miattam a feleségedtől!

tekereg

Férj

Nem miattad, pulyka. Nem tudott fejlődni!

Fiatalasszony

Én talán tudok?

Férj

Majd mindjárt meglátjuk.

megkocogtatja

Engedj be az ágyba!

Fiatalasszony

felül

Vedd le a köpenyed. Szeretném látni a pocakodat.

Férj

Pizsama van rajtam.
vetkőzik

Fiatalasszony

Azt is levesszük!
vetkőztetné

Férj

Ne még!
elhelyezkedik

Hajtsd ide a buksid, ide a vállamra... Tudod, édes fiam, nagyon boldog vagyok, hogy végül rád találtam, te vagy nekem az egyetlen öröm.

Fiatalasszony

Igazán kedvesen tudsz udvarolni, Tibi – néhanapján...

Férj

A házasság szent dolog. Itt most már lassacskán semmi se szent.
kifakad

A házasság nekem az! Különben el se vettelek volna, ha nem volnál olyan végtelen mulya...

simogatja a felesége haját...

Mulya és ártatlan. Mert fogalmad sincs róla, hogy élnek a népek.

Fiatalasszony

simogatja
Hogy?

Férj

Akár a disznók! A bagzó állatok. Még nálunk is, odabenn, ha tudnád, miket hallok...!

Fiatalasszony

Miket? Tényleg? Nahát!

Férj

Tosznak ezek, mint a nyárvégi szúnyog. Sok a pletyka. Összefekszik mindenki mindenkivel! Mintha nem is volna válság – vagy éppen azért... Ki tudja, miért. A Suki felesége, hallom, masszázusra jár! Magánmasszázusra, a Meredek út fölött. Ahol azok az ikerházak vannak. Aztán csak az mehet be a függöny mögé... aki arra sétál! De állítólag főleg élsportolók járnak, manikűröztetni... Az a jelszó!

Fiatalasszony

Még köztetek is, hogy milyen feleségek vannak!

Férj

Ha a Suki tudná, kinyitná a gázt!

kis szünet

Kis lába van a Sukinak, mit tehet az róla?! Nem mindenkihez kegyes a teremtő.
– Vagy ott van az Alszege, akit most hoztunk föl Veresegyházáról, mert tántoríthatatlan, nem ijedős káder. A felesége meg Novotel-diszkózik, azt mondják a fiával kísérteti magát oda, aztán... átadja neki a Dajhacsu kulcsát, hadd szaladjék, amerre akar! Ő meg hastáncol az arabokkal, képzeld.

Fiatalasszony

Nem is értem.

a férje hasát simogatja

Miféle asszonyok ezek?

Férj

homlokon csókolja

Örülj neki, hogy ezt te nem tudod, húsom! Jól nevelt az anyád, pedig nem volt munkás. Ócska kis felkapaszkodott cselédek ezek mind! Visszaélnék a férjük pozíciójával, a kiemelt helyzettel, az ingyen kocsival... És tönkre fogják tenni a férjük karrierjét!

Fiatalasszony

cicás

Nem olyan könnyű az! – Hát és az elvtársak? Azok mind szüzek?

Férj

Csakis az ősgárda! Azoknak már mindegy.

elhallgat, felélénkül

Hanem a Kocsornyik Feri! Látod, az rendes srác! Abban én hiszek, abba helyeztem a maradék bizalmam! Majd át is hozatom nemsokára hozzánk. Mert az nem kurvázik, éjjelig bent marad, ló-fut, mint a kutya, még hisz az eszmében... Múltkor is megkeresett tanácsot kérni, hogyhát micsináljon, kétségei vannak, nem hisz az ügyünk végső győzelmében, minden esténként ingadozik.

Fiatalasszony

tűnődve játszik a férje szőrével

Igen? És te mit mondtál neki?

Férj

Mit mondhattam volna? Csak, amit magamnak. „Kitartás, Kocsornyik. Le fog menni az árhullám, az iszapot kirakja, félrelapátozzuk – és megint mi jövünk!”

Fiatalasszony

Te olyan okos vagy.

Férj

Nem ész ez, csak számtan.

Fiatalasszony

Tibi, ne támogasd a Kocsornyikot.
rágyújtana

Férj

Miért? – Ne cigarettázz!

Fiatalasszony

idegesen eldobja
Hát mert csak! Idegesít, a nyomodban liheg!
kis szünet
Csak nyalni tud, de nincsen kultúrája!

Férj

Te csak ahhoz szóljál, amihez értesz. Amihöz nem értesz – ott csöndben maradj.
Nagyon jó fiú az a Kocsornyik! Benne van még kis graft, van benne proletárlelkesedés...

Fiatalasszony

Bocsánat, nem szóltam.
hátradől
Nekem olyan mindegy...!

Férj

gyöngéden
Szívem, meg ne sértődj! Már a jó káderek oly kevesen vannak, meg kell becsülni a maradék magot.
keserűen
Ennyien maradtunk! Össze kell fogni minden jó erőnek...

Fiatalasszony

És te most úgy érzed, hogy jó erőbe vagy? Nehogy sokat vállalj!

Férj

átfogja

Bírom, amíg bírom! Ha meg nem bírom, rakjanak tepsibe, kocogjon ki velem a kocsni Farkasrétre, zümmögjön a Vándor-kórus, az se érdekel... Régóta hordom én már ezt a pufajkát...!

Fiatalasszony

hisztérikusan

Ne beszélj a halálról! Nem bírom!

Férj

nyugodtan

Miért nem? Az élet tartozéka. Én tudom, mi a halál. Láttam eleget! Mikor az ostrom után a rendőrségnél voltam mint fiatal ávós...

Fiatalasszony

izgatottan

Ezt se mesélted még soha!

rábújik

Ott voltál?

Férj

Ott voltam.

Fiatalasszony

Mesélj valamit. Akármit mesélhetsz.

Férj

„Nem mese ez, gyermek.”

ránéz

Minek érdekel?

Fiatalasszony

játszik vele, cirógatja

Nem vagy tán a férjem? Úgyszólván semmit se tudok a „múltadról”, ahogy mondani szokták... Sose mondasz semmit.

a férj hallgat

Tibi, neked nem volt nőd, mikor fiatal voltál?

Férj

Dehogynem. – Mit akarsz?

Fiatalasszony

Hány?

Férj

Sok! Főleg a kezdetbe... Grófné, ápolónő, kuláklányok, kitelepítettek! Akkor még teli volt a vérem, nagyon teli volt...

mosolyog

A legnagyobb kurvák az úrinők voltak, akiknek pénzük volt. Meg a zsidólányok! Ezek a pártszüzek. Meg egyszer egy bankárlány fölkeresett a hivatalomban, hogy ők kimennének, kivándorolnának, az egész család! Nem akarják nekünk akadályozni az osztályharcot...

szélesen nevet...

Egy bőrönd pénzt tett le az íróasztalomra!

szünet

Két olyan pofont kapott, hogy a falnak esett. Vinnyogott. Felhúztam: „– Na, Maca, tedd szét!

kacag

De azonnal! Rántsd le! Akkor elmehettek...”

kis szünet

Nem kellett neki kétszer mondani.

újra nevet

Fiatalasszony

szájába vesz egy cigarettát

És a pénz? Otthagytá?

rágyújt

Remélem, elvetted...

Férj

felül, dühösen

Csak nem képzeled?!

kiüti a szájából a cigarettát

Jegyzőkönyvbe vettem, leleltároztattam, aztán...

messzi néz

A fene tudja, mit történt vele! Ment Sztálinvárosba, a kubikusoknak...

Fiatalasszony

És később?

Férj

Később jött Teri. Azzal kaputt! Lehúzták a redőnyt... Na, gyere már ide...!
már éppen nyúlna érte

Fiatalasszony

Férjes asszony nem volt?

Férj

megdermed

Férjes asszony? Hogyhogy, hogy érted ezt...?

Fiatalasszony

Tudod te.

Férj

kiül az ágy szélére, nyugtalanul

Ez meg most hogy jutott az eszedbe?

Fiatalasszony

Szeretném tudni, hogy...

ijedten...

vagyis – persze, vannak ilyen nők... ezt tudom. De hogy te...

Férj

kikel az ágyból, hátratett kézzel sétál, megáll, a nőre néz

Ismersz te ilyen nőt?

Fiatalasszony

Honnan tudhatnám azt?

Férj

Akad talán a barátnőid között?

Fiatalasszony

mint aki gondolkodik

Az kizárt.

Férj

Előfordult már, hogy egyik-másik elvtárs-barát hülye felesége... – annyi minden följön, amikor ti egymás közt... – vallott tán valamit valamelyikük?

Fiatalasszony

felháborodással

De Tibi, Tibi, Tibi...!

Férj

kirobban, elkapja a torkát
Valamit csak tudsz te!

Fiatalasszony

halálrarámúlten
Nem, istenbizony, nem...!

Férj

vicsorogva tartja
Úgy látszik, hogy mégis...!

Fiatalasszony

fulladozva, gyorsan
Én egyikről se tudnám feltételezni!

Férj

lihegve, még tartja
Egyikről se?

Fiatalasszony

már sipítva
NEM!
a férj elengedi a fiatalasszony nyakát, aki hátraesik

Fiatalasszony

párnáját paskolva
Majdnem megfulladtam...!

Férj

egy pillanatig ül, mint ketrechen a majom, aztán felordít
Az ostoros istenit ennek a világnak, lassan már teljesen kikészítenek! Befúj a nagy gláznoszty, és minden szétesik! Bele kell szarni a saját tányéromba, és még meg is egyem, hadd röhögjenek!

a torkát fogdossa

Nincs egy nyugodt percem, hazudok naphosszat, a saját kezemmel tetetnek lapátra... ELLENFORRADALMÁROK KAPNAK SZÓCSÖVET!... AKI KAPJA, MARJA!... „ÉLJEN AZ ÚJ STÍLUS!” ... HÁNYADIK?!

szíve táját masszírozva...

Sokat láttunk már itt, de ilyet még nem láttunk... Hogy az ellenség szabadon

korzózzon... ellenünk tüntessen... És szalutálni kell! Gumibot helyett a kezüket csókolni!... Én undorodok! ÉN UNDORODOK!
lehanyatlík

Fiatalasszony

Ne izgasd fel magad. A végén úgyis te jössz!

Férj

szívét dörzsölgetve

...Hát, azt adja az isten, hogy nehogy ne én jöjjek!...

liheg

Ígérj meg valamit, Emőke, bogaram. Ha valamit így hallasz, azonnal szólsz nekem!

Fiatalasszony

Tibi, első dolgom! Nem is kell mondani. Így bízol meg bennem?

Férj

Nahát, én azt tudom, hogy benned bízhatok – kibe bíznék másképp? – csak ha valaki elszólja magát a környezetben – arról te tudjál! Mert nekem is tudni kell!!!

hirtelen vált

Bocsássál meg, szívem, ki vagyok borulva.

csend, a felesége elé térdel az ágyon

Csak azt akarom neked mondani... hogy a morális tisztaságra nagyon vigyázzál! Az a mi kincsünk. Az etikai tőke. Engem úgy hívnak a régiek: vasseprő. Tudod, az mit jelent?

Fiatalasszony

Nem pontosan.

Férj

Az azt jelenti: meg nem alkuvó! Rettenthetetlen. Nem véletlen bízták rám a magánügyeket.

Fiatalasszony

Ámul

Rád bízták?

Férj

Én nem szoktam túl sokat lacafacázni, ha megpillantok... egy vérbeli elhajlást! Ha disznóságot látok, azonnal ütök.

Fiatalasszony

Gyere ide hozzám!

Férj

szeretkezéshez készülődve

Nem így volt ez régen... De nem ám! Nem tudom, mi történt. Valami nagy baj van! Azelőtt régebben, az ötvenes években...

Fiatalasszony

nagyon odafészkel

Mi volt az ötvenes években, mesélj!

Férj

Mi volt? Rend. Rend volt itt. És levágtuk a fejét a reakciónak!

Fiatalasszony

szemét behunyva

Hogy vágtátok le? Mikor?

Férj

Hát többször. Ahányszor csak kellett! Utoljára ötvenhat után. Kivágtuk a fekélyt, egy nagy mozdulattal...

Fiatalasszony

És?

Férj

Úgy látszik, kevés volt. Többet kellett volna! A franc se érti. Talán ott követtük el a baklövést...

Fiatalasszony

Hol?

Férj

tűnődik

Nem is baklövés.

nagy szünet

Volt itt egyszer régen egy kommunista párt! De azt kiirtotta a... történelem. Nem tudott másképpen alakulni! És csak mi maradtunk, segédfelvigyázók.

Fiatalasszony

lehunyt szemmel

Gyere édes, csókolj! Csókold meg a számat...

Férj

Ó, de finom a karjaid között! Olyan biztonságos. Mért nem ismertelek már legénykoromban! Biztosan boldogabb lett volna az életem...!

Fiatalasszony

tekereg, olvad

Tibi! Tibi! Gyere...

Férj

Milyen szép vagy milyen fiatal...!

durván

Várj!

eloltja a lámpát

Fiatalasszony

Tudod, mi jár most a fejemben?

Férj

Micsoda, bogaram?

Fiatalasszony

Megmondjam? Gemenc.

Férj

Akkor voltunk együtt utoljára...

Fiatalasszony

Igen... és... akkor is, meg ma is...

Férj

Mi volt akkor? Na, nyugodtan megmondhatod...

Fiatalasszony

Ma is úgy tudtalak szeretni, mint akkor.

Férj

halkan, mosolyogva
Elsült a huncutkád?
a felesége haját simogatja
Édes istenem...

Fiatalasszony

Ó, hisz ha mindennap... mindennap így...

Férj

Tessék? Mit mondasz?

Fiatalasszony

hozzádörgölődzik
Tibor, Tibor, drágám...!

Férj

büszkén
Na mi volna akkor – ha minden nap így...?

Fiatalasszony

Hát igen. Az érdekes volna.
kis szünet
Akkor mindig tudnám, hogy szeretsz.

Férj

Szeretlek én mindig. Csak most történelem van!
ásít
Bár így teljék minden nap, ami még hátravan... Akkor én nem fogok többet panaszkodni! Simán jutok be... a krematóriumba... Utána a falba... a márványtábla mögé...

Fiatalasszony

álmosan
Psz! Pszt!
elhelyezkedik
Én mindjárt alszom!

Férj

Jól van, én is, én is...
elhelyezkedik, már egészen álmosan
Tudod, a Sztalin azért... az jó politikus volt...
nagyot ásít, közben beszél

Csak rossz eszközöket alkalmazott...!

Fiatalasszony

Tudom, szívem, tudom.

Férj

Jóéjt, kisfiam.

Fiatalasszony

Jó éjt neked is. Jó éjszakát!

*a férj leoltja a villanyt
lassan leereszkedik a vasfüggöny*

Hatodik jelenet

A férj és az édes kislány

Kisvárosi szálloda éttermének koszos függönnyel lezárt különterme. A sarokban be van gyújtva a vaskályha, fekete csöve eltűnik a falban. Tíz-húsz személyre terített asztal, ételmaradványokkal, üvegekkel, tortákkal, egy s más eltört már, és ki is borult... Tableau... Másik oldalt afféle szállodai dívány, bőre reves, itt-ott megfakult, elsötétedett. Különben kopár és csupasz a szoba, a hengermintás falon esetleg valami húsz-harminc éves dekoráció.

Férj

öltönyben, nyakkendőben, ami már kilazítva, csáléra áll, a dívány sarkában felemelt mutatóujjal magyarnótázgat, a lábánál jónéhány üveg sör
„Hej, de beteg vagyok... Fáj a szívem... Hej de virágzik a... Virágzik a...”

Édes kislány

vadító miniszoknyában arrébb ül egy széken, fején Borg-hajpánttal, lábán esetleg aerobic zoknival – minden nagyon érdekes rajta, és nagyon vidékiül modern – egyszerre két különböző fajta habostorta-szeletet tart a kezében, s hol az egyikbe, hol a másikba harap nagy élvezettel, most egy aprót böffent...

Férj

Ízlik?

Édes kislány

eszik
Ühüm!

Férj

nézi
Kérsz még?

Édes kislány

Köszí, de már így is sokat ettem...!
feláll, az asztalhoz óvakodik, beletúr a maradékokba
Ez itt mi, piros kaviár?

Férj

tölt, közben nézi
Igyál is, anyám, ne csak mindig egyél...! Bár ami megmaradt, azt mind

megeheted... Gyomorbetegesok itt a városvezetők! – Na, gyere!

Édes kislány

állva eszik

Nem kérek!

Férj

Dehogynem! Igyál, na! Ez most az enyém...

megissza, amit a lánynak töltött...

Ez meg a tiéd lesz!...

fogával leharapja a söröskupakot, kiköpi, az üveget a padlón a lány felé taszítja

Édes kislány

Meg tetszik látni, úgyis otthagynom.

Férj

Ne teccikezzél már!

feláll

Mondd, hogy Szlatky elvtárs.

a lány mögé lép

Illetve... Mondjad, hogy Tibi!

ügyetlenül átkarolja a lányt

Édes kislány

Juj, de csiklandoz!

más hangon

Na, mi van?

Férj

Csókkát szeretnék.

Édes kislány

gyorsan ad egy puszit az arcára, és arrábmegy

Kár, hogy elfogyott az oroszkrémtorta...

nyúlkál az asztalon

Nagyon szemtelen vagy, ugye, azt tudod... Nem vagyok én olyan!

Férj

Milyen?

Édes kislány

Hát olyan! Most nem fogok neked csúnya szókat kimondani.

Férj

Kár.

Édes kislány

eszik, közben

Nem ezt ígérted a konditeremben! Bejöttél, dolgoztál, szépen emelgettél...

Aszíttem, rendes vagy.

Férj

Rendes is vagyok.

meghúzza magán a zakót vagy nadrágot

Tán nem vagyok rendes...!

imbolyog

Hát most mi a baj?

Édes kislány

teli szájjal

Telefonon fölhívsz, idecsalogatsz, munkaidőbe!, még a szauna jár, nekem meg ott kéne lenni ám, bizony, de te aszondod, ugye, hogy itt mások is vannak...

aztán senki sincs. Tiszta Te Meg Én-klub!

Férj

spiccesen

Micsináljak, anyukám – hazasepertek! Ezeket várja otthon a nagy pöttyöskendő, meg a fakanál.

kicsit szónokol

Hiányzik annyira a homokvári banda...? Nekem nem!

hirtelen mulatozva

„Fáj a szívem... Majd meghasad... Hej de... –”

hirtelen vált, csendesen

Azért Homokvárra a jövőben is építeni kell!

kis szünet

KELL!

Meg te kellesz...

szédelegve magához vonja, átöleli, és a díványra rognak, a nyakát puszilja...

Édes kislány

nyafogva

Naaa...!

aztán elhúzza magát

Vigyázzál, papóca, nehogy berúgjál itt...

Férj

Berúgni?!

felnevet, elkomorodik

Az énnekem nem megy. Már egy idő óta... azt én nem tudok!

kicsit elhúzódom, hátradőlve nézi a lányt

Te már engem előbb kiszúrtál, mi?

Édes kislány

kortyokban iszik egy asztalról elemelt pezsgőspohárból

Nem, csak emlékszem rád, mert száraz gőz után lepedőt kértél. Első nap!

Férj

Szóval láttál!

bólogat

Én is néztelek...!

Édes kislány

Engem sokan néznek!

szoknyáját húzkodja

Férj

Azt el tudom képzelni.

Édes kislány

De én nem hagyom. Annyi itt a bunkó, rossz belegondolni! A múltkor is, az unokanővérem férje, jött utánam éjszaka a sáros úton...

zsebéből babanyalókát vesz elő...

Babanyalóka, kérsz?

Férj

Nem. Most nem.

hirtelen

Tyhíj!

nézi

Édes kislány

nyalókázik

Jött utánam szépen a sötétben és az Öreg Bányász művahnál fogta magát, aztán át akart nyomni egy teniszlabdát a két dombom között, de... akkor vette észre, hogy én vagyok.

kis szünet

Nem is ment volna át különben, ez hülye.

Férj

Nem hagytad?

Édes kislány

sértetten

Mit képzelsz? Úgyis gyeses szegény unokanővérem...! Mi egymással szolidáris viszonyban vagyunk! Egy a fejpántunk is, azonos a klipszünk... Pont ez.

mutatja

Férj

Volt már abortuszod?

Édes kislány

Szégyellje magát!

nyalókázik

Férj

Hát azért valami... csak előfordult már?

Édes kislány

Elő. De csak néha.

nyalókázik

Férj

összefonja a karját

Mi?

Édes kislány

Úgyse válaszolok. Te nem vagy doktor Bubó, nem vagyunk a lelkeklinikán!

odanéz

Na, most nem haragszik?

Férj

hevesen megcsókolja

Tejszínhab íze van a szádnak!

Édes kislány

Eredetileg is édes.

lábával a szék alatt kalimpál

Adsz egy kis pezsit?

Férj

sóhajtvá feláll, odamegy, tölt

Adok neked „pezsit”, persze, hogy adok... Nekem meg senkise ad.

ráförmed

Na, hányan voltak, gyorsan, köhögjél kislányom!

Édes kislány

nyugodtan

Csókszi szempontjából?

felnevet

Találd ki! Na, hányan?

Férj

nagyot húz egy üvegből

Annyian, mint a homokvári vébé!

Édes kislány

Azt nem tudom.

őszintén

Az mennyi?

Férj

falhoz vág egy poharat

Legalább húszan!

Édes kislány

nyugodtan

Nem találtad el.

falhoz vág egy poharat a férj feje mellett

Mért nem mingyár százan?!

Férj

elhűlve

Elnézést, elnézést...!

félhalkan

Hú, micsoda vére van ennek...!

elkapja

Voltál te már itt a különteremben, fogadjunk!

Édes kislány

hidegvérrel

Röhögni fogsz – voltam.

vált, haját igazgatva

A nagyapám ezüstitakodalmán. Itt ült az egész család nájloningben... Mit akarsz? Én még nem futok.

halkabban, kis szünet

Nincs is szeretőm.

Férj

ordít

Ne mondd nekem már, hogy...

elfullad

Édes kislány

rápillant

Csak volt. Fél évvel ezelőtt.

kis szünet

Egyetlenegyszer.

Férj

feláll, talán járkaál, dühödt, liheg

Na ugye, hogy volt...! Hát tudom én...!

ráförmed

Ki volt az?

Édes kislány

Aki kíváncsi, hamar megöregszik!

Férj

szorosán magához öleli, elfulladó hangon

Na mesélj már, mondjad, szeretném hallani, fiatal volt?, hazai lakos?, aztán micsinált, ki volt az...

nyugodtabban

Ki volt?

Édes kislány

nevet

Megmondjam? – Egy férfi!

Férj

visszakézből nagyon pofon csapja

Ki volt? Hogy hívják?

Édes kislány

hallgat, vállat von, könnyes a szeme

Kicsit hasonlított rád!

kis szünet

Azért vagyok itt.

Férj

büszkén-halkan

Értem.

bocsánatkérően megsimogatná...

Édes kislány

...hátrál

Ha nem hasonlítanál rá annyira...

gyerekes bögsbe fog

Nekem haza kell menni, vár az anyám!

Férj

leülteti, mellé ül

Ezért hagytad, kincsem, hogy megszólítsalak...

Édes kislány

könnyezve bólogat, s közben az eléje tartott pezsgőből kortyol

Ühüm.

Férj

Szóval hasonlítok.

Édes kislány

Hát persze.

meztörli a szemét, könnyén át nevet

És a szemed, hát ilyen nincs, hát ez fantasztikus...!

Férj

bizonytalanul

Miért, de hát milyen...?

Édes kislány

Szép. Olyan bácsis... Azt nem lehet úgy megmondani.

elfordul

Férj

leül

Túlságosan erős vagyok. Mindig az a baj.

kis szünet

Csak a nevét mondjad más nem érdekel...

Édes kislány

Miért?

Férj

plafonra néz

Csak úgy! Kabalából.

Édes kislány

megfontoltan

Egy vásározó.

száját rágja

Szabó Kálmán.

Férj

Szabó Kálmán.

Édes kislány

De már disszidált.

Férj

szernelmesen ránéz

Édes kislány

Ne nézz így rám, bácsi, nagyon kérlek...

a férj átöleli, hosszú, forró csók

az édes kislány kibontakozik, könnyedén megtörli a száját, vagy csak a kisujjával megsimítja a szájsarkát, és bebújik az anorákjába

Férj

csodálkozva

Mi van? Most meg elmész?

Édes kislány

szórakozottan

Ne tessék haragudni, de... nagyon muszáj mennem, várnak a mamámék, meg be

kell zárnom a szaunát is, és... remélem, még megvan a biciglim, mert hiába a megőrző... mostanában hetente el szokják lopni!
öltözködik, összepakol

Férj

Ne menjél...

Édes kislány

kifelé tart

Csókolom!

Férj

üvölt

MARADSZ! A kutyaúrstenit!

halkabban, rekedten

Ha azt mondom, maradsz – akkor itt maradsz. Megértetted?

Édes kislány

válláról lassan a földre csúsztatja a banántáskáját

Férj

nem néz rá, szinte esdően

Ráérünk még...!

Édes kislány

megfordul

Maga ráér, én nem.

Férj

odamegy, megfogja a kezét

Na, csak egy kicsit...!

simogatja a kezét

Csak elbeszélgetni. Teta-te.

leülteti, szinte magának

Valakivel kéne nekem már... beszélgetni is!

Édes kislány

Hát pedig ezért most én ki fogok kapni!

egy mozdulattal kibújik az anorákjából, lecsapja, újabb nyalókát vesz elő, nyalja

Férj

Laksz még?

Édes kislány

Fogok is tovább egész életemben.

Férj

szünet, bután

Miért?

Édes kislány

nevet

Hát mit gondolsz? Miből veszek? Heten vagyunk három fizetésre, anyu a zenedében zongoratanárnő, az ugye nem szoroz, apu a bányából leszázalékolták, a tüdejét szépen elvitte a por, ami a nyugdíjtól jön, azt az orvosnak adjuk, meg a svájci gyógyszerre, ha szerezni tudunk, vedd el a kezed!, a nagyobbik hugi Közért-tanuló, a kisebbik hugi az most megy iskolába, meg a dedéék is hozzánk költöztek, mert a papóka nyáron leesett a fáról, eladták az összes kataszterüket, ezért nem fogok én most már cseresznyét se enni!, és a nagyika most vállalna nagytakarítást, de az apu nem engedi, amit értek, hogy minek jegyzett akkor ő békekölcsönt, sikáljon követ inkább az országelnök, ja, és a bratyómat majdnem kifelejtettem, léccives engedj el!, mert az magántaxis.

kis szünet

Csak nincsen kocsija. Pont azt kell bérelni. Abból se élünk meg!

kis szünet

Kiszította a nyelvemet a cukszi.

Férj

Kérsz pezsgőt?

Édes kislány

elfogadja

Csak le ne itass.

Férj

iszik

Homokvár, Homokvár – fejleszteni kéne!

Édes kislány

„Ápisz a gondolkodó ember kelléktára.”

Férj

Ezt most mire mondod?

Édes kislány

Semmi. Szokás mondani, nem?

Férj

szünet

Megver az apád, ha későn még hazá?

Édes kislány

kalimpál

Á, nem! Csak néha kiabál. Most már hozzászoktak. Hozzá kellett nekik!

iszik

Ők nyomtak be ide, a szállószodába...! Ahhoz is akkora protkó kell – tudod?

A nagyika ezért még imádkozott is.

megint iszik, szemhéját rebegetti a pezsgőoxigéntől

Hát fő, hogy itt vagyok...!

Férj

sóhajt

Aztán sokan járnak ebbe a szaunába?

Édes kislány

Ahogy vesszük.

lopva ránéz

Főleg a gazdagok, ugye, mert nagyon különleges; meg a megye, a tanács, meg... minden ilyesmi. Nekik kedvezményes, mert adtak bele pénzt.

Férj

Na igen.

a hajába túr

Édes kislány

Úgyhogy csupa nagyon rendes ember.

Férj

Szatírság nincs, vagy nemi erőszak, vagy...?

Édes kislány

Velem? Tökön is rúgnám, úgy, hogy hazaszáll... Figyeld meg távolról a lábbicepszemet...!

mutatja

Meg van ez dolgozva a konditerembe!

hirtelen felkacag

Bár a múltkor volt egy édes esetem, hogy egy vén szivar a szauna előtt, tudod,
az az abszolút lógótojasos, bele akart harapni a... a... na valamimbe, mindegy,
én meg elhajoltam, mint a társastáncnál, neki meg kirepült a műfogsora, tessék!
spiccesen nagyot röhög, hirtelen vált
Ilyeneket egyébként nem szoktam dumálni...
lábával kapál a földön

Férj

előrehajol
Mért nem, te?

Édes kislány

Mert mindenkivel óvatos vagyok.
hirtelen énekel
„Köszönjük néked, Sárvár, sárvári thermálkristály!”

Férj

Istenem, de édes vagy...!
erőszakkal megcsókolja, utána szinte eldobja, hátradől
Hhaj, csak ne hasonlítanál úgy...!
kis szünet
Te is hasonlítasz.
elkomorodik

Édes kislány

figyel
Igen? – Kire?

Férj

nem néz rá
Valakire. Aki volt! De már nincsen.
nyögve
Mit tudom én... A fiatalságomra...
durván felrúgja az álló hamutartót
Gyere, igyál! Igyál...
iszik egy üvegből, aztán átnyújtja

Édes kislány

iszik, közben nézi
Hány éves vagy te tulajdonképpen?

Férj

Száz!

áll, hirtelen összevágja a kislány előtt a bokáját

Bocsánat, még be sem mutatkoztam! Szlatky Tibor – SZANÁLVA!

áll, mint egy szobor

De van pénzem! Meg még hivatalom is...

Édes kislány

szeretné, ha elengedné a kezét

Na, most én már mennék...

Férj

hirtelen vadul ölelgeti, fogdossa, csókolja

Édes kislány

közben

Ne, ne... jaj, ne!... Szlatky bácsi kérem... A kurvaanyád! – Jaj istenem... Csak egy pillanatra...

gyengül

Légy szíves, engedj el...

Férj

El a kezekkel Kubától, mi?

Édes kislány

De szépen kérlek, Tibi...!

a díványra esnek, ketten kétfelé

Férj

Hány éves vagy, mondjad?

Édes kislány

Tizenkilenc múltam... valamivel. Te?

spiccesen beletúr a férfi hajába

Te bodri... Te meg negyven, mi?

Férj

Meg még egy diadalmas tizenkilenc... Ugyan hagyjuk...

Édes kislány

Már ő is negyvennyolc volt... mikor megismertem...

a férfi ránéz

Az egyetlen, aki eddig...
gyorsan
Hogy hasonlítasz!

Férj
Mikor történt, halljam!

Édes kislány
hanyatt dől a dívány sarkán
Te tettél valamit ebbe a pezsgőbe... Úgy forgok!...

Férj
lelógó kézzel a dívány másik sarkán, halkán
Tettem bele... Káestét, meg... amnesztiát, meg... szilenciumot...!

Édes kislány
Forog velem a világ! Forog körülöttem!

Férj
Kapaszkodjál belém!
magához szorítja, egyre gyengédebb, az édes kislány alig védekezik

Férj
Mondok neked valamit, kisszentem... Mehetnénk, nem?

Édes kislány
Igen... Haza.

Férj
Ó, nem! Ohohohó...
fogdossa

Édes kislány
nyöszörög
Nincs kedvem...!

Férj
Hallgass ide, kincsem – mi még találkozunk! Ne félj te semmit! és ha legközelebb... majd megint találkozunk, akkor majd igazán úgy igazítjuk, hogy...
lecsúszott a földre, feje a lány ölében
De jó ez... De jó ez...! Milyen finomjó ez...

Édes kislány

felül

Micsinálsz, Tibike, olyan álmos vagyok...!

szórakozottan a férfi haját simogatja

Nem kell, hát nem kell most... Megszórtad a pezsimet valamivel!

KÖNYÖRGÖK! UTÁLOM!... BEJÖHET A PINCÉR!

Férj

fejét már befúrta

Nem jön be itt... ne félj, semmiféle pincér... soha az életben...!

Az édes kislány lehunyt szemmel hever a dívány sarkában, mint akin átgázoltak, aztán elaludt. A férj átellenben, homlokán vizes zsebkendővel, az asztal sarkának támasztva az öklét, merőn nézi. Az órájára néz, aztán a plafonra, majd megint a kislányra. Fúj egyet, az asztalra csapja a zsebkendőt, járkál, belebotlik a kislány táskájába, fölveszi, kutakodik benne, mindenféle érdekes dolgot talál, amiről nem tudja, hogy micsoda, talán megnézi a személyi igazolványát is, lapozgatja, mint valami rendőr, aztán az egészet megszagolja és eldobja, rágyújt a kislány cigarettájából – Eve-márka –, aztán a dobozt egy hanyag mozdulattal zsebre vágja. Megpróbál az ajtóhoz settenkedve elosonni.

Édes kislány

anélkül, hogy kinyitná a szemét

A dugicigimet szívod?

Férj

megtorpan, erőltetett kedvességgel

Parancsolsz?

Édes kislány

Szívhatod! Csak nehogy a cigirágót gyújtsd meg, mert az büdi.

Férj

köhögni kezd

Te is kérsz?

Édes kislány

elgyötörten felül, a szeme csukva

Szüzanyám, esküszöm, kidobom a taccsot...!

nyafogva

Cuki voltam, maci?

hanyatt dől

Jaj... megszórtad a pezsimet búgatóporral!

Férj

Mivel?! Hogy én...?!

Édes kislány

kinyitja a szemét

Nem is én.

Férj

az idegességtől fuldokolva elnyomja a cigarettát

Édes kislány

Hova szaladsz, Mackó?

Férj

kiabál

Sehova!

Édes kislány

zavartalan kedvességgel

Gyere anyuhoz, gyere a cuckához! Mért vagy olyan távol! Ül le ide mellém...!

tenyerével sürgetőleg hívogatja

Akarok dumcsizni!

Férj

odamegy hozzá, leül

Édes kislány

De ne harizzál, akármit kérdek, jó?

Férj

Jó!

Édes kislány

Érzem, hogy harizol. Bármit kérdezhetek?

Férj

Nem harizok! Mondjad!

Édes kislány

Tedd a kezed a szívedre – szeretsz?

nem hagy időt a válaszra, gyorsan

Jó, most ne válaszolj, tudom, hogy mit mondasz, a szerelem, az egy érzelmi különlegesség, nem lehet basztatni, mert vagy fellép, és akkor csókolom, vagy nem lép fel, és...

elakad...

akkor is csókolom...!

sírásra görbül a szája

Mert én mindig tárt szívvel vagyok, mint a kis mosolygó alma, és... én aszitem, te látod, hogy... hisz még épphogy csak megismerkedtünk, hogy összebuccintottunk!...

egészen elvékonyodik a hangja

Te, én nem vagyok, istenbizony nem vagyok egy... Nemigen szoktam én...

Köpjél egy csumásat, hogyha azt hiszed!

játszik a férfi tenyerével, puszilgatja, nyeli hangtalanul a könnyét

Férj

hagyja, szünet után felemeli a kislány állát

Nem hiszek én semmit. Semmi rosszat nem gondolok rólad!

játszik a lány arcával, nyomorgatja, aztán a szemébe néz

Egyszerűen azt hiszem, hogy szeretsz. Igaz, szeretsz?

Édes kislány

meghökken, nézi

Igen.

Férj

Sokan vannak ezzel így, kicsim.

feláll, zsebre dugja a kezét, sétálgat

Szereted a hangom, a nyugalmam, meg az öltözködésem...

Édes kislány

Igen.

Férj

Szereted a hajam, meg a szájam illatát, igaz?

Édes kislány

Igen.

Férj

nyújtózik

Meg az erőmet, a férfiasságomat! Azt sokan szeretik. Úgy értem... Na mindegy.
Meg pláne, hogy az egyetlenre emlékeztetlek, aki eddig megvolt...

Édes kislány

Igen. Főleg az!

kezében kettétörik a nyalóka véletlenül

Férj

Az egyetlenre.

Édes kislány

hátradobja a haját, szembenéz vele

Arra.

szünet

Férj

terpeszben

Mit gondolsz te, ki vagyok én?

Édes kislány

Egy ember.

Férj

De mégis, mi a foglalkozásom?

Édes kislány

könnyedén

Jaj, azt nem tudom.

Férj

meghökken

Hát nem közölte senki?

Édes kislány

grimasszal

Nem.

kis szünet

Miért, azt tudni kell?

csönd

Férj

Szóval te még máskor is akarnál találkozni, mi?

Édes kislány

lassan

Nem tudom.

Férj

durván

Hogyhogy?

Édes kislány

csípőre teszi a kezét

Hát ha csak kérdezed...?

Férj

Tudod, én nem lakom a megyében.

Édes kislány

Nem? – Hát hol?

Férj

Fontos ezt tudni?

Édes kislány

Nem.

Férj

Győrben lakom.

Édes kislány

Nem megyek én arra.

Férj

Nem is ajánlanám.

Édes kislány

Nős vagy?

Férj

hátról megfogja a haját

Te, nem mindegy?

Édes kislány

a csuklójába harap

Dehogynem. Töki édesmindegy!

Férj

fogja a haját hátulról

Mint egy törpeló! Mint egy kis póni. Mit szólnál, ha volna egy garzon IBUSZ lakásod Győr és itt között... mondjuk Dunaújvárosban?

Édes kislány

Elég tápos lenne.

Férj

Milyen?!

Édes kislány

fölnéz rá, súgja

Jó! Csak be ne kottyintsd a feleségednek...!

Férj

pofán csapja

Na ugye, hogy tudod!

Édes kislány

rezzenéstelen

Hiszen csak vicceltem.

Férj

A kurva nénikéddel!

otthagya

Majd máskor, kisanyám, egy sültbolond balekkel...

pakolja a zsebébe, amit még az asztalon hagyott, zsebkendőt, ilyesmit...

Édes kislány

Tibi!

szinte kurrog

Te butus, te nem vagy eszeden!... Honnan tudtam volna? Nem kezdek ki nőssel!

a férfi hátára mászik

Csak úgy beszéltem, mert szeretek kavarni. Szeretek kavarni, Tibike, hallod...?!

Férj

megfordul, vörös
Most mit akarsz?!

Édes kislány

Tégedet!
húzza a divány felé
Tégedet...!

Férj

menne, de hirtelen az órájára pillant
Muszáj mennem, husi, nem hentergünk tovább.

Édes kislány

Eridj már, Tibi...! Nincs még olyan késő...!

Férj

Tudod, hány óra?

Édes kislány

visszahajtja a szoknyáját, nagyot fúj
Nem én. No?

Férj

Negyed hat.

Édes kislány

Mondd már.
feláll
Majd kinyit a Lajos. Én meg odaérek. Nincsen olyan messzi.
pakol

Férj

Ki az a Lajos?

Édes kislány

A badibilder masször. Ő a főnököm.
fésüli a haját

Férj

magához rántja
Na figyelj, picim. Beszéljünk komolyan. Szeretnék gyakran viszontlátni.

Édes kislány
Tényleg?

Férj
De ehhez az kell, hogy... szóval, észnél legyél! Felvigyázni nem tudok rád, meg nem is akarok.

Édes kislány
Vigyázok én magamra, éppen eléggé.

Férj
És befogod a szádat.

Édes kislány
Mit gondolsz te rólam, tulajdonképpen?
nevet
Olyan kis helyes vagy...

Férj
Legközelebb... már ott találkozunk! – Kész vagy?

Édes kislány
Kész.

Férj
Gyere csak ide.
a lány odamegy, a férj benyúl, nem tudni mit csinál a lány szoknyájában
Na, most már mehetsz! Menj előre! Amíg kiérünk, látni akarom a csikóseggedet.

Édes kislány
elhúzza a függönyt
Fizettél már?

Férj
Indíts!

a lány eltűnik
utánaindul, a függölynél
Pincér elvtárs! Halló! Írja a többihez!

sötét

Hetedik jelenet

Az édes kislány és az író

Gótikus vári garzonlakás, ha van mennyezet, az is hordóalakú. Talán öreg aranyozott csillár lóg a mennyezetről. Az egyik fal mentén plafonig érő könyvespolc áll, zenegép és kicsi színes tévé kukucskál ki belőle. A könyvfalal szemben, alacsony emelvényen kétszemélyes laticel, vörös vagy lila bársonnyal letakarva. Az ágyneműt az ágy végében oda nem illő kockás pokróc fedi, mögötte kovácsoltvas állólámpa, öreg selyemernyővel. Az ágy melletti falat felelőtlenül tréfás női kezek bohókás dolgokkal aggatták tele. Felettük a turini lepel arcmásának kinagyított fotója függ. A szoba innenső végében asztal, két fotellal és egy forgószékkal. Rajta kislámpa, írógép, mindenféle papír és füzet, továbbá talán tokaji borpárlat és dobozos almalé. -Az író harmincon túl máris pocakosodó, nyomottfejű, szemüveges pali, rendetlen öltözékben, borzasan és teljes lázban veri az írógépet. Az ajtó nyitva.

Író

munka közben időnként hangosan felkiált, eljátssza, amit leír

HOGY A FAL ADJA A MÁSIKAT, ÉRTETTÜK? Gépel, közben morog...
hogya faladjaa másikat - értettük... AZ HOGY ÁLLANDÓAN UTAZHAT,
NEM AKKORA SZÁM MÉG! SE A SZŐKE MACÁJA!

megint gépel, mormogva...

nemakkoraszámmég...

fölnéz, önámulattal

„Se a szőke macája...”?

*gyorsan legépel, hogy el ne felejtse, csöppet gondolkodik, maga elé meredve,
heves indulattal*

MAGA CSÖCSÖRÉSZŐ KANEGÉR! Ez az...

gyorsan gépel, hirtelen felpattan, döbbent bámulattal ismétli

„Maga csöcsörésző kanegér...”

*Izgatottan, az arcát fogva elmegy az asztaltól, és leborul a turini lepel
kinagyított arcára előtt. Lehajtott fejjel térdelve imádkozik némán, kisvártatva
felpattan, rohan az írógéphez, leül, felkiált*

NEKEM AZ ISTEN SE PARANCSOL! A KÖZÉRT A KÖZÉRT! EGY IGAZ
EMBER!

felugrik, szinte sikolt

A KIS POLEVOJ!

lezuhan és gépel

Édes kislány

irtóztatóan pikáns, mégis már-már elegáns szerelésben, még mindig szőkésbarnán, de már eldurvultabb arccal bekukkant, de nem hallják meg, bejön és nem tudja mit csináljon

Író

felpattan, játszik

NYELVÉBEN ÉL A NEMZET? DE A NYELVÉVEL MÉG EGY NEMZET SE NEMZETT! LÁTJA MILYEN MAGA, LÁTJA? CIPŐJE ARANY, SZÁJA PETŐFI, AGYA TOMPA...

leül írni, de felpattan, kilazítja pocakján a nadrágot, visszaül, megint felpattan, elrohan a lány mellett

LÁTJA MILYEN MAGA? LÁTJA?! EZÉRT SZERETEM ÉN JOBBAN A KANÁRIT

megfordul, észreveszi a lányt, megdermed, aztán gyorsan rendbehozza a nadrágját

Édes kislány

lazán

Helló.

Író

ijedten

Csókolom.

próbálja rendbehozni magát jobban, aztán abbahagyja, mérgesen

Maga kicsoda?

Édes kislány

édesen

Te vagy a Miki, nem?

Író

megkísérel lehiggadni, az asztalhoz lép

Én vagyok a Miki!

Kiissza az italos poharát, lecsapja

Parancsoljon.

Édes kislány

Nyitva volt az ajtó.

Író

Igen, szellőztetek!

Édes kislány

Bocsika, nem tudtam, hogy éppen írogatsz...

Az író megtántorodik, a lány biccent vagy kezet nyújt

Ujj Klári.

Író

óvatosan

Hogy? „Uj...Klári?”

kicsit hátralép

Édes kislány

Igen, de nem úgy, hogy Uj, hanem hogy...

megnyomja

Ujj!

Kontraposztóba áll, a nyakát fogja hátul vagy ilyesmi

Író

Ujj Klári, értem.

elnéz, ízlelgeti

Ujj Klári...Ujj!

Széles mozdulattal felkapja a zakóját, belebújik, elrendezi a pocakját, kissé nyugodtabban.

Parancsoljon, Klárika, mit óhajt?

Édes kislány

Szeretném, ha felkészítenél a Színfőiskolára.

Félterpeszben zavartan inog túsarkán.

Nekem azt mondták, hogy te vállalsz ilyesmiket...

Író

nézi

Értem.

kis szünet

Hát igen! Kétségtelenül...

leül, nézi

Előfordult régebben, hogy... ilyesmiket vállaltam...!

az asztalra csap kissé

De már nem vállalom!

Mert nincs rá szükségem! Most már kaptam munkát.

papírajaira mutat

Látod!

Édes kislány

Most mér vagy ilyen verda?

Író

felfirkantja

Verda.

lábát rázza

Dolgozni szeretnék, Klárrika édes!

Édes kislány

édesen

Mit írsz?

Író

nagyot fúj

Téged. Mióta tegeződünk, Klárrika?

Édes kislány

sután a cipője hegyét nézve

Legalább hallgass meg! Aszonták, te azelőtt rendező voltál! Újságba is hirdetted, hogy felkészítesz. Szerinted én teljesen alkalmatlan vagyok?

bele mer pillantani az írónak a szemébe

Író

megkukul

Nem tudom. Azt azért nem mondanám.

feláll

Honnan tudjam? Fogalmam sincs!

felüvölt, járkál

Miért kell nekem azt tudni?

ránéz a nőre

Bocsánat.

Édes kislány

szedelőzködik

Tudtam...

Író

Na jó.

odamegy

Meghallgatlak, Klári, mert... még a végén félreértened!

könnyedén megsimogatja a kislány fejbúbját, majd gyorsan a székéhez vitorlázik

Halljuk!

beleül, fölteszi a térdére a lábát

Édes kislány

zavartan

Hogyhogy halljuk?

Író

Hogyhogy hogyhogy halljuk?

Édes kislány

értetlenül

Mit?

Író

kezébe temeti a fejét, magának

Irgalmas Isten!

felnéz

Hogy gondoltad akkor, hogy „felkészítelek”? Mire gondoltál te?

Édes kislány

lábával kalapál

Hát hogy... felkészítesz!

hátradobja a haját, szembenéz vele
Csak úgy.

Író

Ja értem.
rendezgeti a holmijait
Tudsz valami verset?

Édes kislány

durcásan
Tudok.

Író

az asztalra csap kissé
Na akkor azt halljuk!

Édes kislány

Leülhetek?

Író

Nem. Szavalni állva kell. Úgy kapsz levegőt. Állj egy kicsit messzebb. Úgy!
néz

Édes kislány

Most jó?

Író

Tőlem kezdheted!

Édes kislány

Váczi Mihály: Nem elég

Író

közbe vág
Ne ezt!

Édes kislány

Miért?

Író

Csak.

Édes kislány
pofát vág

Író
rázza a lábát
Nem kezded?

Édes kislány
Nyitva a ajtó.

Író
felpattan, bezárja az ajtót, visszaül

Édes kislány
Burnsz jó lesz?

Író
Burnsz?
felírja
Jó. Nagyon jó.

Édes kislány
topog, összeszedi magát, remegő hangon
Robert Burnsz: Korai még a konty nekem
Gyöngécske lány vagyok még
Ijeszt is fű- fa uram, férfi ágyában engem
A hideg rázna uram
a plafonra néz
... Anyám varratta új ruhám
Templomba mék megáldani!
Ha lefeküdnénk jó uram...
az íróra néz
Hova lennének fodrai?
Abbahagyja.

Író
Tovább.

Édes kislány
Tovább nem tudom.

Író

hallgat, arcát simogatva
Tudsz még... valami mást is?

Édes kislány
kapál a lábával, kis szünet
Nem énekelhetek?

Író
összezsapja a kezét
Énekelni is tudsz?
nézi
Még jobb, ha énekelsz! De táncoljál is hozzá.
megvakarja az orrát
A főiskolán is úgy kérik majd, tánccal... Szeretsz táncolni?

Édes kislány
Nem.

Író
Nem baj. Csak táncolj! *magának* Majd ott is táncolni fogsz, ne félj!

Édes kislány
tiszta- csengő hangon énekel, lábával bájosan ügyetlenkedik

Vannak napok amikor minden nehezebb
De van valami ami segít neked
Segít - segít az öt gyógynövény
Segít - segít a Riktofit sportkrém
Segít – segít az öt gyógynövény
Riktofit sportkrém!
pukedlizik

Író
csak nézi
Még egyszer.

Édes kislány
Még egyszer nem.
megvakarja a csípőjét

Író
csak nézi, nézi, aztán elnéz

Más verset nem tudsz?

Édes kislány

szaval

Beszélgetés Lenin elvtárssal

szünet

Elment a nap

táskájába tevén ügyeit- gondjait.

Csend lesz talán.

megint remeg a hangja

Ketten vagyunk most – Lenin...

az íróra néz

meg én.

Lenin, mint fénykép

szobám falán

abbahagyja

Elnézést. Már nem emlékszem.

elfordítja a fejét

Most nem tudom tovább!

kis szünet után

Bocsánat. Olyan szar. Ne harizzál, jó?

áll és nyel

Író

könyökére dőlve, szerelmesen

Nem harizok, Klári.

Édes kislány

Van egy pézséd?

Író

Tessék?

Édes kislány

toppant, sír

Hát egy papírzsepid!

Író

zsebkendő után rohangászik

Normál jó lesz?

Édes kislány

toporzékol

Add már ide...!

Író

odaadja, az asztalhoz fut, felfirkantja

Pé zse.

tűnődik

Pé zse.

Édes kislány

trombitálva kifújja az orrát.

Író

Nem jössz ide, Klári?

Édes kislány

Leülhetek én is?

odamegy, leül az íróval szemben

Látsz bennem valami fantáziát?

szipog

Író

Látok.

hátradől, a haját húzza

Látok benned fantáziát.

Édes kislány

Nem vagy valami meggyőző.

retiküljéből cigit vesz ki, meg egy arany öngyújtót, remegő kézzel rágyújt egy LM-re.

Ell Emm, kérsz? Nikotinkímélő.

az író csak a fejét rázza, nézi

Édes kislány

Utolsó reménysugár voltál, na mindegy. Namost az a szitu, hogy én eddig Dunaújvárosba laktam, kicsit bunkesz közeg, már untam ott zizegni , de szerencsére felfedeztek egy osztrák-magyar produkcióban, filmforgatáson, és a Pé Csányi Laci bácsi Lokárnó díjas rendező, tudod, meg a Heller Péter nevű reklámoperatőr, az a híres, külön is foglalkoztak velem...meg még néhány csajjal, akik ki lettek választva, úgyhogy mi külön is lettünk költöztetve, aztán,

és állandóan folytak ám a próbák, különféle helyzetgyakorlatok, volt csoportos is, hát irtó édesek voltak, mondhatom, aztán ők mondták, hogy bennem még sok van...csak ki kéne hozni valakinek, de hát ők most Amsztiba hajtanak meg Stokiba, azt mondták, ilyen szoft dolgokra kaptak megrendeléseket, úgyhogy... felköltöztem a mostohabratyómhoz, úgy híjják Hudik Lajos, tök jó hülye neve van, mi, azelőtt ő Homokváron volt badibilder, hát oda ne menj le, piszok kopár, naszóval a Lajos elég ügyesen kergeti a hajsztát, mert cébéző menedzser egy árva mikivel, ez a legújabb, csak otthon ül, azt termel, fosztja a manit, na mi van, ezeket mér nem írod föl, de addig is, míg nem vesznek fel a Főiskolára, megígérte, hogy benyom ilyen...manöken pályázatokra, Hungária Vegyeskop, Médiacumi, estébé, estébé, elég szigorúak, mert náluk csak a deszkák futnak vagy a csöcsbombázók, hát hol vagyok én ahhoz, na mindegy, azért vagyok itt, hogy egyszer vége legyen. De nem is ezt akartam mondani, na mindegy.

sóhajt, kis szünet

Csak rád számítok.

jelentősen néz

Író

komoran feláll, megáll a szoba közepén, zsebre dugott kézzel

A Pé Csányi Lacival minek álltál szóba? Meg a Heller úr.

kis szünet

Csupa idős ember, Klári. Mi lesz ennek a vége?

Édes kislány:

halkabban

Ebből akarok kikeveredni, pont!

a klipszét csattogtatja

Író

Én is, Klári, én is...

sarkonfordul, döngő léptekkel indul az asztalhoz

Édes kislány

Nagyikám is éppen most lett rákos.

Író

Nem érdekel, Klárka, nem érdekel.

két kezét az asztalnak támasztva éppen egy visszavonhatatlan mondatra készül, amikor...

Édes kislány

Még egy nagy titkomat én el se meséltem. Rád vonatkozik!

Író:

Azonnal elmondod.

Édes kislány

Á, nem, nem merem, majd máskor.

feláll

Inkább elmegyek. Nem teszem ki magamat annak, hogy...

vállára dobja a retiküljét

...nevessél! Pedig érdekelne! Gondoltam, hogy ez lesz. Pesten az ember mindig

így jár.

dúdolva

Ez is Tisza cipő!

Az ajtó felé indul.

Író

Nem mész ki!

kis szünet

Mi az a titok?

Édes kislány

visszapördül

Szerelmes vagyok beléd, te állat!

Író

nem kap levegőt

Mióta?

Édes kislány

sírvafakad

Mióta előbe láttalak a tévén!

az író vállára borul

Író

Tényleg? Nem is olvastál tőlem te még semmit?

Édes kislány

bőgve

De. Bindent. Kikértem könyvtárból!

Író

csodálkozva

Megvolt? Pedig azokat ki szokták lopni.

Édes kislány

Begvolt. Egy. Az megvolt.

Író

Kettő van!

Édes kislány

elfelejt sírni, csodálkozik

Nem egy? Nekem azt mondták, csak egy van.

Író

Nem, kettő.

Édes kislány

újra bőg

Bindegy, na! Az már nem szoroz.

Író

De szoroz.

Édes kislány

Aggor kettő, három. Úgyis elolvassom.

ellöki magát

Majd otthon.

szipog

Majd a Lajossal is elolvastatom! Téleg, már ő is kérdezősködött...

összeszedi magát

Na, dolgozz, magyar író, szorgoskodj tovább, nem is zavargatlak.

Légy jó és felejts el.

Író

Kérsz egy pézsét?

Édes kislány

Kérek. Azzal zárok, aztán megyek. Ez nem pézsé.

Író

Nem, de ugyanaz. Zsé.

a lány nem érti

Baj?

Édes kislány

megtörli az orrát, szemét

Csá.

Író

zsebredugott kézzel, komoran

Azóta szeretlek, mióta bejöttél.

kis szünet

Mióta betetted a lábad ebbe a magányba.

hanyagul körbeint

Látod, mi van itt.

Édes kislány

Elég jó kis kérő.

Író

meg sem hallja

Ezt nem hittem volna. Hogy a sorsom csak így besétál egyszer a nyitott ajtón ebbe a kotladék lakásba, és elvarázsol, mint Moha bácsit a tündér egy pillanat alatt a... a finom mosolyával, a nevetésével, a...a kibaszott kurva ártatlanságával, ami...ami a legnagyobb veszélybe sodorhat!

odafordul, talán megfogja a lány mindkét kezét.

Én fogok ezentúl vigyázni rád. Nézd, én nem szoktam hozzá az ilyen dumákhoz...pláne, ha megtörténik, ami a legritkább, hogy... szóval, ha...LAKJÁL ITT EZENTÚL! Nélküled annyira üres ez a garzon! Kell a tisztaságod, a...

átöleli, simogatja

Ez a bolond nagy szíved, a puha gyermeki tisztánlátásod. Ez a te hatalmas szerencsétlenséged! Várj.

a könyvespolchoz pattan és leemel egy könyvet

Biztos ismered Simone Weilt, nem baj, emlékszel, mit írt a Szerencsétlenség és istenszeretben?

remegő kézzel lapozgat

Megvan!

egyik kezét felemelve olvas

„A szerencsétlenség megkeményít és kétségbe ejt, mivel tüzes vasként égeti a szerencsétlen lelkébe az önmegvetés, az önmagától való irtózás, az önmagával való meghasonlás érzését, a bűn és a mocsok amaz élményét, amit a bűnösnek kellene éreznie, de nem érez.”

diadalmas

Na, mit szólsz? Nem ez van?

Édes kislány

De.

a nyakát simogatva

Zene nincs?

Író

lángoló szemmel

De! Igazad van! Zene is kell.

felhevülten szaval, míg keresi, hova tette a lemezt

„Zene csak, zene csak, zene!

Bánatomat sérti, ki léha vigaszt húz a fülembe

anyánk halott -,

a búcsúzóit ne operett zengje,

hazák vesztek el –

ki meri siratni verklifutamokkal?"

dobálja a lemezeit

Hol van? Hova a tőrőba bírt ez elkutyulódni?

Édes kislány

fásultan lepakolja ékszereit, sálát, meg a többit, az író egy pillanatra a zenegéptől az állólámpához rohan, azt gyújtja fel, a színre kellemes félhomály borul, az édes kislány már az ágyon rázza a vádlójait bugyiban, pofákat vág, aztán hátranyúl a kockás takaróért, és mielőtt magára dobja, tőrja szét az ágyneműt is körben

Fázok! Mit verdázol? Rohangálsz itt, mint a gyalogkakukk.

Író

kiált

AZONNAL, SZERELMEM!

a lemezjátszó fölött

Most teszem rá... Már jön!

dobálja le magáról, mint egy örült a ruháit

HANGZAVART? - AZT!

HA NEKIK AZ, AMI NEKÜNK VIGASZ!

*s abban a pillanatban, amikor nagy hasán pólóval fejest ugrik az ágyba,
irtóztos hangerővel felbődül a Beatles: Oh, darling...*

*Alig valamivel a szeretkezés után vagyunk, az író kismadrágban és pólóban
hullafáradtan, hálás tekintettel a falnak dőlve liheg, az édes kislány már
cigarettezik, nyakig húzva a térdét, bugyiban.*

Író

... Hát megvagy! Megvagy...!

Kispárnával megtörli a homlokát, és a lány fölé hajol.

Te!

Meghatottan.

Megtaláltalak.

Becézőn dúdol a lány arcába.

„Michelle má bell, szándéj morning, ó , trejben en szan trejben en szan...”

Aztán újra hanyatt dől, és rágyújt a lány cigarettaájából...

Édes kislány

Kihajtottad magad, Mikike, tényleg.

Lepöccenti a hamut.

Író

áriázva énekel.

„Áj lāv ju, áj lāv ju, áj lāv ju! Pi bab i ba bam...!”

fúj, az ágyra csap.

Na édes! Ezentúl másképp lesz...! Mindennap idejössz... hét óra után! Mikor már nem dolgozom!, végigcsináljuk a teljes műsort, aztán...

Tűnődik.

Dehogysis- hát itt lakol!

Dönt.

Beíratlak a teológiára, mert oda való vagy, Klári!, maga a meggyalázott, de érinthetetlen szépség!, úgyhogy elkísérlek mindennap a papokhoz, de járhatsz a rabbikhoz is, nem akarsz?, jó!, látom az arcodon, neked az nem fekszik, maradjunk a papoknál... Utána megvárlak a kapunál, kézenfogva hazajövünk, és...

Kicsit tűnődik...

újra végigcsináljuk a teljes műsort! Megcselekedjük a megnevezhetetlent, bocs a trágárságért! *Fölé hajol.*
Sok gyereket szeretnék tőled, érted?

Édes kislány

Először tegyél be a főiskolára.

Író

Az nem lehet, kishúgom. Hát ki vagyok én?

Oktatólag.

Különb is, szabályosan tehetségtelen vagy. De miért kéne neked színésznőnek lenni? Mi abba a jó? Azok a csajok mind fizikai melósok, reggeltől estig robotolnak, mint a bányalovak... azonkívül pillanatonként elvesztik a személyiségüket!, nincs arcuk, nincs agyuk, csak szerepkörük, meg „eszközeik” vannak, be kell csókolniuk az összes rendezőnek... És a tehetségtelenekből legföljebb kurva lesz!

Édes kislány

Nem baj. Csak tegyél be.

Odabújik.

Készítsél föl, gombóc!

Író

ingerülten

Majd ha meszet ettem!

Elnyomja a cigijét.

Majd fogok egy színésznővel élni egész életemben...! Összeköltözni a jeges hisztériával...! ILYET! Várni rád hajnalig, ringatni a gyereket, előre köszönni a szeretőidnek... Ráordít. NEM VAGY TEHETSÉGES! ÉRTSD MÁR MEG!-SOHA!- KÜLÖNBEN IS, UNNÁM!

Édes kislány

kimászik az ágyból, öltözködni kezd.

Az előbb még milyen tehetséges voltam...!

Író

csodálkozva, riadtan

Most ezért akarsz elmenni...?

Édes kislány

rángatja magára a ruhákat

Nem, majd téged foglak ringatni napestig...! Mint kisbölcsőben a cigánygyereket!- Jövök itt a szívemmel, a testi jószággal, magamra húzok egy ilyen kiscigánybölcsőt... hogy gondoljon már bele a más sorsába is!, de nem, ez csak röhög, nem látja ám, hogy mekkora vadonás aranykincs jutott a kezébe...!
Idegesen rakja helyre magán a ruhát. Engem többet nem látsz!

Író

Klárka! „Itt ülök csillámló sziklafalon...”

Édes kislány

Kis hülye! Belaktál? Böfiztetni már nem én foglak, az biztos...!

Író

eléje borul.

Klárkám, szeretlek! Mindennap szeretnék! Jó leszek, megígérem... Sok östöt hozok!

Áhítattal.

Legalább néha gyere!

Édes kislány

hajánál fogva felhúzza

Benyomsz?

Író

szünet után

Nem.

Édes kislány

Mért nem?

Író

Csak.

Otthagyja.

Azonkívül semmi hatalmam. Ha benyomódni akarsz, Klári, máshoz menjél...!

Édes kislány

Kihez?

Író

ránéz

Majd csak kitalálsz! - Bár ide jobb szöveggel is bejöhettél volna...

Édes kislány

már majdnem kész, pakol.

Igen?... Hát majd találok jobbat, ne félj te semmit... Félig magának. Én milyen egy tyúk vagyok! Itt dengálok egy gyalogkakukkal...!- Szar a könyved, különben, Miki.

Író

Melyik?

Édes kislány

Mind.

Író

nyakon ragadja

Egyet se olvastál!

Édes kislány

Esküszöm!

Író

Mondj egy sort!

Édes kislány

A kurvaanyád!

Író

otthagyja, töprengve

Hát az benne van...

Édes kislány

becsapja az ajtót.

Író

áll, csak áll.

Már megint nem csináltam semmit. Elrohant a nap... Hány óra?

Édes kislány: visszaroohan, levágja a táskáját a földre. Jól érzed magad a kérődban, te fasz?! Ne érezd már magadat annyira jól! Nem érdelek meg, nehogy aszidd... A könyvespolchoz lép, ledobálja róla a könyveket...Ez itt mind nagyon fölösleges!...Te kis szitibunkó! Lekúrod a népet, aztán nem is fizetsz... Tör-zúz a lakásban. Éldegélsz a várban, írókámát játszol, szigorúan magadnak kergeted a hajszát, és... fogod az olyan legyeket, mint én!

Író

az asztalhoz rohan

Várjál! Ezt leírom... „Szitibunkó!”

Írja tűnődve, diktál magának.

„Szigorúan magadnak... kergeted... a hajszát...”

Édes kislány

zihál

Dögölj meg.- Dögölj meg!

A szoba közepére köp és kirohan.

Csend

Író

kicsit téován próbál rendet tenni, aztán abbahagyja.

Elment a lány. „Táskájába tevén ügyeit- gondjait...”

Hirtelen odanéz.

Az írógéphez nem nyúlt!

Szembefordul a turini arcával.

Megint véget ért egy nagy szerelem. Micsináljak?

Széttárja karját.

Jönnek mindig! „Megint jönnek, kopogtatnak...”

Elereszi a karját, hátat fordít a képnek. Ma se dolgoztam, Bambán tűnődve áll a közönséggel szemben, mintha valamire próbálna visszaemlékezni, először lassan énekel-dúdol.

„Vannak napok... mikor minden nehezebb

De van valami...mi segít nekem

Segít-segít az öt gyógynövény

Segít-segít a...”

Már csak sziszegve táncol, mintha ő lenne a Fred Astaire a Broadway

Melodyban, a nagy hasával egész jól mozog, és lassan belehevül a táncba, hirtelen a fejéhez kap:

ATYAÚRISTEN! A SZÍNHÁZ!

Kapkodva öltözködni kezd.

Sötét.

Nyolcadik jelenet

Az író és a színész

Színházi öltöző, hátul közepén van a bejárat. Tükrös öltözőasztalsor az egyik oldalon, felakasztott jelmezek a másikon, köztük egy-két mosdó, az egyik sarokban félig csukott spanyolfal. Az öltözőszéken kívül esetleg két kis fotel, dohányzóasztalkával, ahol senkit se zavar.

Színésznő

hakni-jelmezében szórakozottan pakolgat, túsarkú papucsban jár-ke a szobában, közben esti szövegét mondja félhangosan, időnként hadarva, időnként a partner szövegét is elmondja
„Mióta vársz, hogy miótavárlak?, mennyivanmost, cikide nemhordok kispolgári!, késtem? főhogy idetaláltál!
közben a tükör előtt végigsimítja a testét, nézi, pofát vág, mondja tovább, mint a gép
Nemveszed leakabátod, nálunk gőzfűtés van, nálunk is, felteszek egy lemeztha akarod, tőlemfelne tedd, engem az nem izgat!, mindenfiú ugyanolyanhülye, csak másképp...!”
ebben a pillanatban zaj az ajtó mögül, iszonyatos üvegcsörömpölés, valaki felhördül

Író

kint üvölt

Ki az az állat, aki telerakta üveggel a folyosókat? Ez eddig nem volt itt! És mért nem ég a villany?! HOL A SZÍNHÁZ?

Színésznő

megtorpan, szemét az égre emeli, tesz egy jó gesztust, amiből kivillan, hogy aki kinn ordít, az különleges barom, és ő tudja, kicsoda, menne az ajtó felé, sóhajtva
Már megint itt van...!

az író odakintről rángatja az ajtót, nem tudja kinyitni, a színésznő megtorpan, hangosan hadarja a szöveget

MI AZ ÚTTÖRŐÉLET TIZENKÉT TÖRVÉNYE, TÖKÖDI? EGYET MONDJÁL KISKILIÁN CSAK EGYET! UDVAROLJ A CICÁNAK...

kikiált

Nyomd meg a gombot!

Író

feltépi az ajtót, bezuhan – hallatlan ki van öltözve, öltöny, fehér ing, vagy nyakkendő nélkül, vagy nagyra kötött gobbal, felhajtott gallérú ballonban, mely karcsúsít – meglátja a színésznőt, visszatorpan, arcán bizonytalan mosoly jelenik meg

Szia, te benn vagy? Hogy nézel ki?

már-már ordítva

Hát ezek nem normálisak! Telerakják sörösüveggel a földet, a villanyt meg leoltják, hogy hasra essen az ember!

Színész

Te kérted.

Író

ordít

Ééééén?!

Színész

Nem te kérted, hogy tizenkét sörösüveg álljon a rivalda előtt gyertyákkal a nagyjelenetemenél?!

kicsit bepöccen

Hát most a kellékes előkészítette! Most legalább nem lesz! Húsz előadás után nem újítunk...

Író

ordít

Mért nem? – VÍGSZÍNHÁZ?!

Színész

észbekap

Jól van, Mikike, ne idegeskedjél...! Majd keresünk neked üvegeket. A múltkor is beszaladtál a foájé-tükörbe!

Író

Zavartan

Azelőtt nem volt ott. Azt hittem, az ajtó...!

Színész

Mindig ott volt.

leül a tükre elé, a közönséggel szemben

Nem baj.

kezdené festeni magát

Nem vágta meg magát?

Író

megnézi a lábát

Nem.

leveti a kabátját, de hirtelen a földhöz csapja, épp mint az édes kislány a táskáját

Mi az, hogy nem baj?

üvölt

Ne érezzed már magadat annyira jól! Hol a színház? Itt mindjárt kezdődni kéne az előadásomnak... Mért nincs itt még senki?!

Színésznő

Ma kilenckor kezdünk.

Író

zihál

Miért?

Színésznő

levágja a pamacsát

Azért, mert a színházat kibérelte egy kisszövetkezet. Fölléptem. Na mit szólsz! Itt tartják meg az ünnepüket! És most minden csúszik...! Hetek óta ott függ kinn a próbatáblán!

Író

döbbenten

Már kiadják a színházat...

szótagolva

Kisszövetke-zet-nek?

Színésznő

fest

Nyuszikám, a te darabodból nem fogunk megélni... „TRUTYMÓ – Szünet nélkül!” Ilyen címre aztán tódul a közönség...!

Író

levágja magát egy székre

Már nem tetszik a címe se...! Ezt eddig nem mertétek elmondani!

Színésznő

nézi magát a tükörben

Tisztára úgy viselkedsz... mint egy elmebajos!

Író

lábát rázza, vészjóslón

Mért kéredzkedtél el a felújítópróbáról, Ági?

Színésznő

szárazon

Azért, mert dolgom volt.

Író

hörög

Igen?! – Kivel?

Színésznő

Idegesítő vagy!

fest

Író

Na ne mondd.

Színésznő

A színházban mindenkinek ez a véleménye.

Író

Nem csodálkozom. Ez egy ilyen színház!

remegve rágyújt

Mért én vagyok ebben a színházban idegesítő?

Színésznő

zavartalanul

De én megmondtam nekik.

a száját húzza

Ez a pali... higgyétek el... joggal arrogáns!

Író

És a többiek mit válaszoltak?

Színésznő

tovább fest

Semmit.

szünet

Csak nem képzeled, hogy szóba állok itt valakivel? Át is harapnák a torkomat azonnal.

Író

Vagy úgy! – Holló a hollónak szemét ki nem vájja!

Színésznő

térdével az asztalba rüg

Mit akarsz?

Író

felpattan, ordít

Azt akarom, hogy művészek legyetek, ne pedig üzletemberek a sarkon! Kis hakni, nagy hakni – csupa hakniművész! Jól érzed magad a Vigadóban, édes?! – Eladjátok magatokat akárkinek... Filmből ki, filmbe be – óne zsanér, mindegy, ki rendezi, fő, hogy kaszáljatok! TELEKABARÉ!

leveti magáról a zakóját, széles fekete nadrágtartóját csattogtatja a mellén

Nem bírom itt a stílust, nem bírom ezt a mindenkire mosolygó, agyalágyult, hazug őszintétlenséget... Itt mindenki született köszönőember! EZ EGY ÁRUHÁZ! A RENDEZŐ AZ IDEGES VEVŐ, TI MEG A BÉNA ELADÓK! Gratulálok!

szívét bökögeti

És mi van ott, hátul, a raktárban? Van ott valami? Azt hiszitek, a közönség nem látja? Miattatok telik meg a színház?! – Fedák Sári meg a többiek!

Színésznő

Nem, dehogy, majd miattad telik meg, te marha! Miért, mit gondolsz, miből veszek a gyerekeknek télikabátot! Miből fizetem a lakásrészletet, a férjem összes kocsmartozását, a különböző, megkövetelt fellépő ruháim, meg a neked járó premier-ajándékom? – Fáradt vagyok. Elegem van... Bele kell rohadni a munkába, hogy megéljen az ember! 7490 forintot kapok kézhez ebben a házban havonta! Most mit csináljak, kössem föl magam?

hirtelen halkabban

Légy szíves zárd be az ajtót!

Író

bambán

Miért?

Színésznő

Nem kell az egész színháznak hallania!

az író bezárja az ajtót

Honnan van merszed neked minket kritizálni, Mikike? Járkálsz itt, mint a bögyös gúnár, megvetsz mindenkit, és zsarnok vagy! Miközben azt játszod, hogy a véleményünkre vagy éhes, de meg se szólalok, és te már lekussolsz – és még csak észre se veszed! Nagyképu, felfújtt hólyag vagy: egy állat!

Író

tűnődik

Hát ez nem igaz...

Színész

Ugyanazt nyomod, amit ők odafönt! Ez minden színházban ugyanaz. De unom!...

Író

mind hisztérikusabban

Egy példát mondj, hogy valami benned volt, amit én már benned ne vettem volna észre! Vagy ne hagytalak volna szóhoz jutni... Hát ti úgy húztok el próba után kettőkor a színházból, mint a lendkerekes egerek, a kocsijaitokkal...!

Színész

közbevág

Na most már elég legyen, mert bevágok, kisfiam...!

Író

rendületlen...

menekültök a tett színhelyéről, pánikban, mint a legnagyobb bűnösök, hogy a heti pritty-pratty-pruttyotokból ki ne maradjatok a tévében vagy akárhol...! Én meg mindig itt maradok „felhúзва”, „úgyhagyva”, és azt érzem, hogy „nahát, ezek profik”! És minden profi hóhér! Fizetésért teszi a dolgát, akárkinek akaszt, aki perkál...!

Színész

öltözik

Kösz!... Gyönyörű!... Te meg, ha nem tudnád, amatőr hóhér vagy, te a színészen az ártatlant nyomod el, még csírájában!

sikít

EGYSZERŰEN NEM HAGYOD MEGSZÜLETNI A GYERMEKEMET! Mert foglalmazd sincs róla, hogy mi a színészet, mert te nem vagy színész, te csak otthon körmölsz, és nem éled át azt, amit én a színpadon, mert nem megy a testeden át, HÁT NEM MEGY A TESTEDEN ÁT...!!!

vált

A múltkor is, észre se vetted!

elhallgat

Író

lábát rázza

Mit?

Színész

szemérmesen

Amikor kitaláltam azt az isteni dolgot a levessel... Mert én szeretném az öreg Trutymót igazán megalázni. Hát erről szól az egész, nem?... És akkor, gondoltam, ezután nem a nyakába folytatom, hanem...

eljátssza...

Így, szépen, lassan, érdekesen szétkenem a tenyeremmel a Zathureczkyn azt a jó forró, megalázó zellerkrémlevest...!

Író

közbevág, felpattan, ordít

Szó se lehet róla, hallani nem bírom!

kétségbeesve

Épp hogy le kéne forrázni, főpróba előtt ígéred...!

Színész

Nem ezt mondom!? Hát nem ezt ugatom?! SOHA NEM HAGYOD AZ EMBERT KIBESZÉLNI!

boldog

Író

Bocsánat.

kis szünet

Bocs a szóért egyáltalán...! Elfelejtettem, hogy Jászai-díjas vagy. Érinthetetlen vagy, mint a tehenek Indiában! Bocs, na ezért külön bocs...

leül, nadrágtartóját csattogtatja

Nem Kaposvár ez, mindig elfelejtem... Jó vagy te ide Pestre, ahogy vagy!

gratulál

Csak így tovább!

Színész

vált

Mi a hézag, Mikike? Miért kötsz te belém? De tényleg, állandóan. Nem tetszik a pofám, vagy az alakom?

magát nézegetve a tükörben

Mondd már meg, mit akarsz, az ember tanácstalan! Már ne haragudj, de én is elveszítem a fejem, hogyha sokat piszkálsz!

kis csend

Író

Kihez vagy mostanában hűtlen, kiscica – a részeges férjedhez, vagy a különféle

izmos díszletmunkásokhoz? Mesélj már...!

Színésznő

nyugodtan

Mi közöd hozzá? Miért bánt az téged, hogy szeretem a férjem? Nagyon bánt?

Író

Hagyjuk a férjedet, A FÉRJEDET AZT HAGYJUK! Bereksi úr, öfélége ezerarcú filmrendezője azon rakja össze a karrierjét, hogy ma te vagy a legizgalmasabb színésznő Magyarországon! – Nem tehetsz róla, egyébként...!

Színésznő

levágja a pamacsot

Hogy érted ezt?!

Író

hirtelen más hangon

Ne harizzál, Ági, nagyon kivagyok...!

leül, fejét fogja

Színésznő

tovább fest

Mi történt?

Író

Azért, mert egész nap rátok dolgoztam, mint a kuli, nem érzem a kezem, verem a gépbe a darabotokat...

Színésznő

szárazon

Na végre. Sose hittem volna!

Író

mint aki nem hallotta...

Nem ettem, nem húztam ki magam egy pillanatra se, csak egész nap folyton kergettem a hajszát, hogy te boldog legyél, hogy legyen szereped, ne csak mindig ebbe a régi rossz remekművembe ugrálj!

Színésznő

Nem olyan remek az!

magát nézegeti a tükörben

Csak el lehet viselni... a közönség veszi mindenesetre. Már ha bejön!

kuncog

Író

Ja, azt elfelejtettem mondani, amiért bejöttem! Rádöbbsentem, hogy Trutyi nem mondhatja azt: „csinnbumm kaszakő – apáznak a hasa kő!” Mert nem a hasa kő. Ha nem lehet kimondani, inkább ne mondj semmit! Ezentúl ne mondd.

Színésznő

nem hisz a fülének

Micsoda? Micsoda?! Nem mondhatom el épp ezt? Most ezt a mondatot veszed el tőlem, harminckét előadás után, amire fölépítettem az egészet...? Ez a szerepem! HÁT EBBE HALOK BELE!

sápadtan

Miki, ezt nem veheted el, nem vagy magadnál...!

Író

Nem mondd, mert ez a becsületem. Csak idő kellett, hogy rájöjjenek! Vagy kimondjuk – vagy nem mondjuk ki! Ha nem mondjuk ki, mert nem mondhatjuk ki, hogy apáznak a mije kő, akkor inkább ne mondjunk semmit. Az világosabb!
enyhültebben

Úgyhogy ezentúl nem mondd. Világos?

Színésznő

elfehéredik

Hát pedig elmondom.

Író

feláll

Hát pedig nem mondd. Már eleve is csak úgy visszakunyeráltad...! Kunyizol itt folyton, mondatokért!

Színésznő

AZ ÉN ÉLETEMÉRT KUNYIZOK ITT! ÍGY TELIK EL AZ ÉLETEM, MIKIKE, TUDOD?! Elhiszek egy ilyen mondatot, hogy „Csinnbumm kaszakő – apáznak a hasa kő”, mélyen elhiszem, amilyen egy állat vagyok! és beleringatom magam, kitalálom, hogy majd ott vesznek levegőt, és akkor egy kicsit ráülhetek! elpihengetek, közbe van egy gondolat ív! szintén a fejemben, ami egy téglá, de ha kihúzod, azonnal összedől az egész! – EZT AKAROD?

Író

felpattan, ordít

Ezt! Nem a hasa kő az apáznak!

Színésznő

villámló szemmel, csakazértis

CSINNBUMM KASZAKŐ – APÁMNAK A KASZA KŐ!

vált, higgadtan

Na! Ezt, így, még vállalni tudom. Úgyis téesz-paraszt az öreg Trutymó.

Író

leinti

Nem, nem. Várj!

révülten

„LÁNYOK, ASSZONYOK, SZIA – MEGJÖTT AZ IMPOTENCIA!” Ez az, na ez az! Mert ugyanazt a trutymót fejezi ki, ráadásul stílusban marad!

boldog

Színésznő

csípőre tett kézzel

Hát ezt talán inkább neked kéne elmondani. Mert én, mint Trutyi, csak azt mondom, hogy CSINNBUMM KASZAKŐ...

Író

Közbeüvölt

HÚGOM – NEM HÚGOM: MEGDUGOM!

vált

Megvan. Ezt akartam mondani!

büszke

Színésznő

halkan próbálgatja

„Húgom – nem húgom...” – Hát ez poén.

kifelé mutogat

És Miska bácsi engedni fogja?

Író

rákacsint

Ó, ez neki egy régebbi, kedves ötlete!

Színésznő

Akkor marad, és a kaszakő ugrik. Na végre! Nekem is van egy árva poénom...

pofon legyinti a szerzőt...

Mert ami volt, azt elvetted, és a Birkás Marinak adtad! Hogy mindig a szemed előtt legyen az a...

Író

Csöcsbombázó!

Színész

megvetően

„Csöcsbombázó!” Az a húsevő ragadozó, aki az alagsorba hordja naponta a betevő falatját...!

átmenet nélkül

Különben, mit szólsz, kisfiam a pénteki sasszémhoz, amikor így! lazán, érdekesen, a térdemet kivillantva... előrevonultam a Zathureczky haláltusája alatt?

büszkén

Szintén újítás!

Író

Hálisten nem voltam itt.

Színész

Ne röhögtesse, mert úgy maradok! Mikor nem vagy te itt? Ha pestisjárvány volna, akkor is itt volnál...

kezeit könnyedén az író kezére helyezi

Ki miatt jössz te?

Író

Ki miatt?

elhúzza a kezét

Jellemző.

kirobban

Az előadás miatt. Mert félek. Reszketek! Mikor lopózik be az egészbe a rutin! Mert nektek erre hajlamotok van, meg meritek csinálni bármelyik előadáson, hogyha jólesik...! Hányszor mondtam, hogy amikor az öreg Trutymó az ölébe vesz...

magához rántja, és fenekestől felemeli a színésznőt, mozgásokat imitál, miközben beszél...

Ne kezdjél rajta mászni, mint a majom a banánfán, hanem... csak szépen tunkolj, tunkolj, tunkolj, és igyekezz valamit átélni! Ne jelezz! Ne vonagoljál, mint a Lepisinszkaja a Hattyú halálában! A taréjodat rezegtetve! Mik ezek a műdolgok, amikkel etetsz? Hiába talajtáncolsz, ez is csak simli, ha belül lelazsálsz...!

elengedi

És bizony lelazsálsz. Na ez a rutin!

Színész

Az apádnak a vérvörös hasát! Itt szakadok meg térted hetente kétszer, előadásonként két kilót fogyok, ködbe borul a szemem az erőfeszítéstől – te meg az első próba óta megállás nélkül cikizel!

vált

Gondolod, nem tudom, honnan fúj a szél?

leül mellé

Az első próba óta tudom.

legyint

Dehogyan...! Már sokkal előbb...

kuncog

Mindig is tudtam, mit akarsz tőlem!

kis szünet

Na mi van, nem csókolsz meg? Essünk már túl rajta! Mindjárt csöngetnek, még nincs kész a hajam...

az íróra néz

Mire vársz? Nem tetszem?

Író

áll, néz, nyel

De. Nagyon.

a falba bokszol vagy a levegőbe rúg...

Hogy látsz bele így az emberbe, te zseni? Hát ilyen nő nincs...! Ilyen tényleg csak a mesében van! Kivételes érzékenységű színész, hiába, ez a borotvaész, ez a macskaarc, ez az eltéveszthetetlen, eszköztelen nézés...!

Színész

szikrázó szemmel

És még pofátlan is! És még tovább akar...!

Író

A legnagyobb lehetnél, érted, a legnagyobb! De rettentő önző vagy, egy kardfogú ragadozó vagy! Miért vagy olyan hideg, a végén úgy maradsz...! Te művész vagy, nem színész, ugyanaz vagy, mint én...!

Színész

AZÉRT IS SZEMÉTKEDIK! MEGÁLL AZ ESZEM!

közelhúzza az író

Akarsz vagy nem akarsz?

Író

Miért nem mondtad eddig, hogy kívánsz?

Színésznő

kapásból szájonvágja

Író

Navégre! – Az első jó mozdulat...

elkapja a derekát és nagyon megcsókolja

sötét

feksznek a földön, a művésznő pongyolája rájuk terítve, az író kótyagosan maga elé mosolyog, a színésznő szórakozottan az író haját borzolgatja

Hang az utasítón

lágyan és türelmesen

Fél kilenc, első figyelmeztetés! Az előadást félóra múlva megkezdjük.

hirtelen

Ne lökdössél, Zsolti, mert agyonváglak...!

az utasítót kikapcsolják

Színésznő

pongyoláját magára kapva azonnal felugrik

Légy szíves, menjél ki. Most már öltözöm...!

rohan a dolgai után

Író

feltápáskodik, rendezi a ruháját

Jaj, ezt köszönöm... Ilyet nem éreztem hónapok óta! Hónapok? Évek,

évtizedek... Válj el a férjedtől, a gyereket vállalom, szükségem van a meleg emberségedre...

Színésznő

ráripakodik

Menjél ki! Öltözöm! Semmi dolgod itt...

kapkodva készülődik

Író

hordja el az irháját, kabátját, ilyesmit

Mit verdázol? Megyek...

Nézi

Rohangálsz itt, mint a gyalogkakukk!

kinyitja az ajtót

Csá!

Színésznő

utánaszól a tükörből

De nehogy ezentúl másképp viselkedj! Nem akarok pletykát. Csak szúrjál le ugyanúgy, szidjad az anyámat... Viselkedj okosan, nem vagy már gyerek!

Író

visszarohan

Tehát még egyszer: „Húgom – nem húgom, megdugom!” És most már öntsd le végre a levessel a Zathureczkyt, könyörgök!, meg ne felejtse el az „és”-t a bulimonológnál...

Színésznő

az öltözőasztalra csap

MEGŐRÜLÖK! Hát nem készülök el...

Író

legyint

Megyek már...! Tudom! Istenem!

kivágja az ajtót, nagy hangon

Egyáltalán, mit keresek én a színházban?!

sötét

Kilencedik jelenet

A színésznő és a milliomos

A színésznő és a filmrendező nemrégiben részletre vásárolt, félig kész öröklakása, lelkesen, de meglehetősen hiányosan berendezve. A szobát egy színházi mennyezetes ágy uralja, mögötte ablakok. A falon itt-ott poszterek, a színésznőt ábrázoló filmplakátok, vidám és elegánsnak képzelt csecsebecsék. A főfalon egy hatalmas reklámkép, amely vagy Arnold Schwarzeneggert ábrázolja tigrismintás úszónadrágban, vagy valami hasonlót... Ideiglenes beszélgetőasztal, ideiglenes ülőalkalmatosságokkal. A nagy szoba bal oldali, még nem egészen elkészült felén egymás mellett áll az állótusfülke, a gáztűzhely, a mosogató, egy kézmosó, és az Energomat mosógép bekötve, éppen működik is. A szobában sokféle lavórok, bennük vizes ruhák, folyik a nagymosás. Áll a vasalódeszka is, rajta vasaló. Még nincs mindenütt padló, nagy a rumli, mindenfelé eldobált üvegek, a tegnap esti közös dorbézolás maradványai. Reggel 9 óra tájt vagyunk. Maga a művésznő, a jelenet kezdő pillanatában – miközben magnóról Sidney Rome bekapcsolva felejtett aerobic tornájának magyar hangja, Esztergályos Cecília nyugtatgatja-relaxálja a művésznőt: „... Ezzel megvolnánk...! Remélem, nem fáradtak el nagyon...? Legközelebb intenzívebben dolgozhatunk, és látni fogják... hamarosan mennyivel erősebbek lesznek! Lazítás...! Stb.” – otthoni negligenciájában éppen fejmosás után a haját szárítja, közben egyszerre hatfelé fut: kikapcsolja a magnót, a mosógéphez ront, átállítja, a szekrényből egy blúzárt a vasalódeszkára csapja, azután, miközben fel-felugrál a magosba, hogy megnézze a túl magasra felszögelt kakukkos órán az időt, igyekszik eltüntetni a tegnapi előadás utáni részeg mulatság legrondább részét: szatyorba dobálja férje számtalan, földön guruló üvegét. Közben kétszer is csöngettek, de a takarítás és a hajszárító zaja miatt nem hallotta meg.

Milliomos

a világ legjobb ízlésével öltözött, kissé ragyás arcú, negyven körüli férfi, karján esernyővel, kezében kalappal belép

Jó napot kívánok... A művésznőt keresem!

körbenéz

Te jó isten! Hol vagyok?

Színésznő

csak pillanatra fordul hátra, zúg a fülénél a hajszárító

Mért nem csönget, ha bejön?

Milliomos

tart kifelé

Bocsánat, eltévedtem ebben a romházban...

Színésznő

kiabál

Tessék?

Milliomos

kiabál

Rossz címet kaptam! Én egy színésznőt keresek.

Színésznő

kiabál

Én egy színésznő vagyok!

kis csend

Milliomos

elsápad

Ön Pálfai Ági?

Színésznő

lassan

Igen, én Pálfai Ági vagyok.

éllel

Hát maga kicsoda?

Milliomos

zavarba jön, nézi a nőt, kezébe nyomja a dobozos whiskyt

Én... én nagy tisztelője vagyok a maga művészetének, művésznő! Úgyszólván az egyetlen, akinek hiszek. Már úgy értem, az arcának. Benne van a kor!

nézi

Mennyire benne van...

Színésznő

jólesően, de fáradtan

Jóember, én élek. Nekem van egy magánéletem is...! Még fel se öltöztem...!

visszaadja a whiskyt, tolná kifelé

Micsoda tapintatlanság!

Milliomos

erősödő zavarban

Igen, igen, igen! Pontosan tisztában vagyok vele én is. Köszönöm szépen!

Teljesen igaza van...

ismét tart kifelé

Nevem Révész Tamás, én küldtem azt a kosarat is tegnap, de már itt se vagyok, vagy máskor jövök! Esedezem, bocsásson meg!

kalapját emeli, menne

Színésznő

Maga Tom Révész? New Yorkból? Az „elegáns tőke”?

odamutat

Maga küldte azt a kosarat?

villámgyorsan, kacéran, mégis tisztességesen, egy mozdulattal magára kapja csuklyás köpenyét

Ne haragudjon, nem ismertem föl... eddig még sose találkoztunk!...

hiába igyekszik kecsesen lebbenve, egy rántással elhúzni a zuhany-konyha függönnyt, hogy a szoba legszörnyűbb, bal oldali részét eltakarja

Nahát, micsoda aranyos meglepetés...! Igazán boldog vagyok... hogy már kora reggel a saját házamban fogadhatom a világ egyik legokosabb emberét... TOM RÉVÉSZT...!!

most végre sikerül behúzni

Hogy hozta ide magát a jóisten... ilyen korán? Hiszen ötre ígérte... a Zserbóban!

Milliomos

Tegnap láttam először a színházban, Ági! Eddig csak filmen láttam.

Megrendítő! Egy becsületes arc.

belép egy lavórba, kilép belőle

Pardon! Ötre sajnos a Parlamentben kell lennem, mert váratlanul beiktattak a programomba egy forró és testvéri találkozást a magyar bankárokkal! Meg aztán nagyon rosszul aludtam, folyton magával álmodtam, ezért kellett most iderohannom, ennyi az egész. A színház adta meg a címét!

meghajol, kis csend

Egyébként, Ön nem a Váci utcai általánosba járt, közel a Cukor utcaiakhoz?

Színésznő

eldob egy zoknit

Hányban?

Milliomos

szórakozottan

Hányban? Istenem... Mondjuk 1955 telén?

Színésznő

Akkor Kiskunfélegyházán jártam óvodába.
zavartan pakolászik

Milliomos

homlokára üt

Persze! Kérem elnézését. Mióta ebben a Trutymó-ban megnéztem tegnap este, egyszerűen kótyagos vagyok...! Eddig még sose láttam a testi valójában!

elszédül attól, amit mondott, legyint, hadar

Na mindegy, most elmennék, mert millió dolgom van, maga pedig egyszerűen fenomenális! úgyhogy ehhez idő kell, hogy...

megy az ajtóhoz

...tartalmasan elbeszélgethessünk, erre most egyszerűen nem vagyok alkalmas, majd február közepén...!

már az ajtónál van

Színésznő

TAMÁS, AZ ISTENÉRT, NE HAGYJON MOST ITT!

a Lord visszafordul

Ilyen szépeket vág a fejemhez, aztán elmegy...?!

villámsebeseen pakolássza félre a szobában a legtűrhetlenebb dolgokat

Nekem is millió dolgom van! Például most le kell kapnom ezt a csirkeaprólékot...

egy ugrással bravúrosan lekapja a tűzről...

is...!

Milliomos

zsebre vágja a kezét

Csirkeaprólék! Uramisten.

sóhajt

Színésznő

további bravúros pakolások...

Mert sajnos kicsit új a lakásunk, és... vannak itt mindenféle mizériák, de máris nincsenek!... Meg a vasaláshoz is most készülődtem...! De mit szólna, ha míg én itt, mint egy kis magyar menyecske majd elvasalगतok

tiszta poharakat varázsol elő, és feltépi a whiskyt...

addigra maga szépen elmondja nekem, honnan ismeri a világsajtó sztárja, az

amerikai elnök különtanácsadója az én művészetemet...? Szabad a kabátját?

venné le róla

Milliomos

Soha, soha! Ugyan, majd magam...

nagy bonyodalmak árán leveti magáról a kabátját, aztán valami elképesztően ügyes mozdulattal feldobja valahova, egy szegre, majd esernyőjét a kezében felejtve az asztalhoz lép

Filmőrült vagyok. Délelőtt nem iszom. Köszönöm szépen!

Színésznő

lenyomja a székre

Üljön már le, no...! Milliomos itt még úgyse járt soha. Ezt most megünnepeljük.
zavarodottan nevet

Vagy mit is akartam...? Olyan izgatott vagyok...!

kortyol, a férfi kezébe nyomja a poharat

Milliomos

Nem ihatok, nem! Még kell a fejem.

óvatosan

Önöknél az emberek már délelőtt is isznak?

Színésznő

leül elé

A kedvemért...!

cicásan

Tom Révész...!

Milliomos

zavartan

Nem szabad... Most semmit...

zavarában belekortyol, arrébb ül

Nem akart vasalni...? Nincs millió dolga...?

Színésznő

Ja igen, vasalni!

zavarában elgondolkodva

Azt kell, azt kell...

serénykedik

Még jó, hogy mondja! Tényleg.

izgatottan vasal

Tehát... Meddig marad?

Milliomos

Ameddig nézhetem.

felriad

... Magyarországot! Még egy hét. Karácsony – szilveszter...

legyint

... aztán Brüsszel–New York–Los Angeles! Sajnos!
nyögve sóhajt

Színésznő

vasal

Borzasztó! Hát az nagyon kevés idő. Jól ki kell használni...!

kis szünet, óvatosan

Én nem tudtam, hogy maga ismer engem, Tom Révész!

Milliomos

Ági, mióta feltűnt a „Tisztességes tekintetünk” epizód szerepében, én a mai napig nem tértem magamhoz. Ilyen tehetséggel még nem találkoztam.

felindultan

Maga ma itt az egyetlen hiteles értelmiségi sztár...!

Színésznő

vasal

Ugyan! csak most kezdtem! még sehol se tartok...! Kizárólag magyar filmekben játszom.

sóhajt

Milliomos

De máris hova jutott! Csillagos egek...!

felugrik, a nő körül sétál

Értse meg, magának minden filmje jó! Jó az őszinte tekintetétől, a mosolyától...!

véletlenül felrúgja a vasalódeszkát, mire az összeomlik

Maga számomra Magyarország! Pardon!

sietve visszaállítja

...Hát ez véletlen volt! Maga óriási színésznő!

Színésznő

Ne mondja! Hát akkor nagyjából meg is vagyunk... és talán még van is időm...!

felugrik, megnézi a kakukkos órát

Legalább egy kis dumcsira, vagy nem is tudom. Igen...

tétován

Esetleg ülünk le!

csend

Milliomos

bénán

Üljünk le.

lassacskán leülnek, a színésznő egy kényelmes, öreg fotelba, amiben kitűnően fel tudja húzni a lábát, satöbbi, a milliomos pedig kiválaszt magának egy sámlit

Milliomos

Sámlit! Utoljára '56-ban ültem ilyen sámlin. A konyhában. Érdekes. – Miért néz rám úgy, Ági?

Színésznő

Ha én azt tudnám!... Csak ülök itt magával szemben, kedves Tomi, és... nem értem!... Valami zsibbadás fog el, a hátam borzong, a karomon felágaskodnak a pihék... Mintha magával egy másik világ jött volna be ebbe a semmibe, ebbe a szegényes és sivár akolba, ahol élnem kell...!

megdörzsöli az arcát

Nem érdekes, na.

mint aki vált

Inkább meséljen! Mik az itteni tapasztalatok, hogy látja minálunk most a dolgokat?

Milliomos

Ígéretes, igazán... figyelemreméltó!

nézi a nőt

Csak itt mindenki azt hiszi, hogy palira vehet. Pedig nem vagyok én egy „palimadár bunkó”! PALIMADÁR BUNKÓ.

óvatosan

Ezt ugye most akkor mondjuk, ha valaki teljesen „állat”?

Színésznő

Akkor mondjuk.

Milliomos

lassan ismétli

„Bunkó palimadár, állat.” Sosem vagyok biztos. Nem szeretnék elfelejteni magyarul. Harminchárom éve nem voltam itthon. Azóta itt egészen másképp beszélnek!

kis csend

Színésznő

sóhajt

Jaj, ne is mondja, iszonyú, iszonyú!!!... Bunkó-ország lettünk, csak folyik a hadova, nyomjuk a szöveget reggeltől estig!

Milliomos

Azt látom! Egy hete vagyok itt, azóta tanultam ilyen szavakat, hogy girnyó, meg csá, meg csicsőke!, csocsi!... meg: állam bácsi, meg: csicsás, meg: olyanja van, meg: annyi...!

Színésznő

kalimpálva kacag

„Olyanja van...!” „Annyi...!”

Milliomos

Rengeteg a bunkó, az kétségtelen! Tahók – a felső polcon! Nejlion-emberek! Egy szép rozsdás kis ország, műanyag-menőkkel! Teljesen átlátszóak: én átlátok rajtuk, de ők nem látnak engem. Biztosra veszik, hogy előbb vagy utóbb ingyen tejelek majd, mint egy fiatal fejőstehén – holott ugye pénzt én csak értékre adok ki. Ezt egyébként tegnap a miniszterelnöknek is mondtam!... Viszont a város szép – bár lehetne szebb! –, de látom, már van egy-két autópálya, le van mosva a Belváros, van szállodasor a Korzón... Hát demokrácia még nincs!

dicsérőleg

Viszont nyilvános a krízis. Csak egy kicsit csicsás.

óvatosan

„Csicsás?”

Színésznő

szemezve

Csicsás. De még milyen csicsás! Rettentő bonyolult...

Milliomos

rémülten

Ugyebár, McDonald's Népbüfét a Váci utcába...?

beléfagy a szó

Színésznő

Mondja, maga mindenben ilyen átkozottul tehetséges, Tamás? Hogy is fejezzem ezt ki... mióta itt van...

keresi a szót...

megváltozott a levegő a szobában!

a testébe mar

Mi ez, mi ez...?

Milliomos

ijedten

Ági, nem szabad azonnal... Higgye el, nem szabad azonnal kiárulni a hazát, mint egy csődbe ment, országúti Drugstore-t!

felhevülten

Itt most mindenki, veszem észre, gyorsan az amerikai kultúrát erőlteti, a KÁLCSÖRT, A KÁLCSÖRT...! Hát azt megkaphatják, ha nagyon kunyerálják. Mert most még nem tudják, de majd megtanulják, milyen az, amikor mindent elönt a kereskedelmi tivi, meg a műanyag zsebpiszok, a hagymás hamburger, meg a saft! a különböző, ízetlen, aljas szószerzők, amivel a gyorstöke eteti a világot!!!

közel a nőhöz

Ági, tudja maga, mi az a gyorstöke? A fürge kalandor?

Színésznő

Persze hogy tudom!

Milliomos

NEM HISZEM! A SAJÁT KIFEJEZÉSEM! Mindenesetre én nem azt akarok...!

eltávolodik a nőtől

Színésznő

dühét leplezve

Hanem – mit?

Milliomos

bámulja

Európát. Valami igazat. Valami igazabbat! Hát hisz ez Európa, nem egy kóceráj!

büszkén

HUNGARY! Az egyik legtehetségesebb európai nemzet. Csak rajtunk múlik, hogy mi lesz!

akarata ellenére közelebb húzódik

Nem szabad a capital-t majmolni, mert az apocalyptic. Hideg, mint a kő...!

Folyton január!

visszahátrál

Kell a külön íz, kis magyar méltóság, valami Európa!! Az Isten szerelmére – Európa!

próbál lehiggadni

Én itt csakis ilyesmiket támogatok majd: jól alapozott házakat, meg Ady Endrét...! És semmiféle olcsó, spekuláns karaktert. Remélem, majd hagyják...!

Színész nő*hirtelen*

És a Birkás Mari? Egy ilyen „csöcsbombázó...”!

Milliomos

Ön ezt honnan tudja?!

felugrik

Mennyei atyám! Még csak egy hete vagyok itt...!

kis szünet, zavartan

Az a... „csöcsbombázó” nem túl nagy probléma... Ezt ugye most akkor mondjuk, ha valaki... telt keblű?

Színész nő*fájdalmasan*

Akkor mondjuk!

kirobban

Hát a szeretője!

Milliomos*kétségbeesetten*

Ugyan, Ági, csak az esti teám! Rám zuhant a liftben. Első nap!

fel-alá sétál

Az én szívemben a szerelem... ritka madár. Ilyen ember is van. Sokféle az ember...!

a rendetlenség közepette megcsúszik, és mindeneket magával sodorva iszonyatosat zuhan, tizenkét ládát magára dönt...

Uramisten, megnyílt alattam a föld! Mint a mocsár...!

Színész nő*felugrik*

Jesszusom, meg se mozduljon, máris szaladok...

odarohan és kiszabadítja

Semmihez ne nyúljon, majd én összeszedem! Most megint egy kicsit takarítunk...

alig idegesen rendet teremt

„Nyuszi ül a fűben... fűben szundikálva...”

Milliomos*boldogan ugrándozva folytatja*

„NYUSZI TALÁN BETEG VAGY? HOGY MÁR NEM IS UGORHATSZ?
NYUSZI HOPP – NYUSZI HOPP! MÁRIS EGYET MEGFOGOTT...!

zavartan elengedi a színésznőt

Hát ez az...! Hát ezekért jöttem haza!

nevet

Jaj, még tudom...!

Színész nő

pakol

Ne mozogjon annyit! NEM MOZDUL! Inkább meséljen egy kicsit magáról, Mr. Révész, hisz még alig ismerem, aztán szeretnék magáról minél többet tudni... – NEM MOZDUL!

csepp gúnnnyal

Az újságok azt írják, hogy maga már óvodáskorában számtanzseni volt, odakinn pedig másfél év alatt végezte el a Harvardot!, utána forradalmasította a közgazdaságtant, maga az úgynevezett ELEGÁNS TŐKE, a zöldek támogatója, és most „Magyarországot akarja hitelbankrendszere királynőjévé tenni...”, mindennek a tetejében pedig száz magyar verset tud kívülről!... Mondja, ez mind igaz?

Milliomos

jókedvűen

Hagyja, nem számít, csak jó a fejem! Egy kis hülye pesti csodagyerek voltam, számoltam és szavaltam akárki kérte, egy fejszámológépművész!

kacag

Olyan számtanzseni! tornából felmentve, elállt a fülem. Minden május elsején az Úttörővasút kapujában álltam, és fejbe számoltam akárkinek, ha meg az kellett, elmondtam a Proletár Fiú versét! Bármit elmondtam, csak egy kicsit szeressenek...! Aztán '56-ban véletlenül meghalt a mama...

szünet, halkabban...

és a papa kirángatott Amerikába, nehogy itt véletlenül gyorsan meghaljak én is.

pakolás közben letérdel a földre

Egy csöndes városból mentünk ki, nagyon csöndes városból. Azóta se tudom elfelejteni.

kis csend

Aztán egy ideig kinn olyan rossz volt, hogy elalvás előtt nekem mindig azt kellett mondogatni: „Lehúnyja kék szemét az ég, lehúnyja sok szemét a ház...” vagy azt kellett mondogatni: „Nagy szárnyadat borítsd ránk, virrasztó éji felleg...”

beleréved és suttog

„... Kedves háromkirályok, jóéjszakát kívánok!” – ÉS AKKOR JÖTT A PÉNZ! Érdekelni kezdte a fejemet a pénz.

rosszkedvűen

De rettentő gyorsan rájöttem, hogy az Államokban a pénz azt jelenti, ÉRTÉK. A többi aztán már könnyű volt! Kivettem a nyuszit a kalapból, és megfőztem

magamnak.

hirtelen kikel magából

Úgy utálom ezt az életrajzomat, ezt mindig mindenki hallani akarja! Én lettem mindenkinek a tanácsadója! Nem tehetek róla! Minden sóher kormány megkeres! Nem rossz tanácsot adni... de

...felneáz a nőre és elváltozik

...de, Ági, higgye el, a szívem mélyén, én a szívem mélyén ugyanaz az elálló fülű kisúttörő vagyok, aki... aki nagyon szeretne valamit visszaadni ennek az országnak, akitől kapott... kivándorlási útlevelet!

sóhajt

És kultúrát. Én szeretem Magyarországot.

feláll a földről

Színésznő

már-már elbűvölten, szórakozottan az órájára néz

Nekem menni kéne... Jé, a karomon van!

a lordra néz

Hát pedig nem megyek. Inkább maradok!

Milliomos

nyel

Az istenért, miattam ne...! Majd máskor jövök! Majd legközelebb!

megmozdul

Színésznő

kezét könnyedén a lord kezére teszi

Szóval magának honvágya van?

a lord megdermed

Jól értem ezt én?

Milliomos

lassan

Igen. Mély honvágyam van... Már jó ideje.

Színésznő

könnyedén leveszi a kezéről a kezét

Tegezhetlek?

Milliomos

Ne hülyéskedj...

elsápad és elmosolyodik

Persze!

Színésznő

Hát akkor üljünk már le, mit ugrálsz.
könnyedén mellbelöki, a férfi beleesik a fotelba
Szia Révész Tomi, érezd magad itthon!
az ölébe ül, zavartan beleiszik a férfi italába
Nem gondoltam volna, hogy egyszer csak így feljössz!

Milliomos

halálos zavarban
Én se. Nem is akartam. Aztán mégis.

Színésznő

ujjával játszik a férfi arcán
Olyan riadt vagy. Ezek mik?

Milliomos

Báránymillőt kaptam óvodáskoromban.

Színésznő

Már akkor is a birkák! – Jól áll neked, ha hiszed, ha nem.

Milliomos

Tudom.

Színésznő

az arcába nevet, mint az édes kislány a férjnek
Na most mit csináljunk? Itt nem maradhatunk, mert az nem volt soha a stílusom,
ugyanazért a szállodai szobádba se megyek fel...

Milliomos

közbevág
Én egyáltalán nem mondtam, hogy...

Színésznő

rendületlenül...
de így nem maradhatunk, az tökvilágos, ugyanakkor semmi értelme, hogy
odakinn a fagyban bóklásszunk, vagy hogy kapualjak...!
kuncog

Milliomos

ábrándosan

Kapualjak...!

Színésznő

rendületlen...

Hát szóval ebből mi már kinőttünk, Tamáska...

töpreng

... Azt kéne csinálni, hogy egyszer nemsokára, mondjuk nyáron, kimegyek hozzád.

sóhaj

Elosonok itthonról, nincs mit tenni.

álmodozik, őszintén

Vegyük ki a legszebb szigetet valahol a Bahamákon, egy hófehér villával, ahol meztelenül lehet kimenni a tengerpartra az ágyból... És legyen benne egy csupaablak fal! Szemben a tengerrel, éjjel-nappal...

puhán

És ott volna az ágyunk!

elpirul

Adjunk egymásnak két hónap Európát! Három nap az semmi. Azt se tudom, ki vagy!

nyújtózkodik, őszintén

Rám férne már egy kis tánc a tengerparton... – Tomi, ez hogy tetszik? Túl mohó vagyok.

száját a pohár széléhez tapasztva nézi a milliomost

Milliomos

Én vagyok túl mohó.

feláll

Nem így akartam csinálni ezt.

kézbe veszi az esernyőjét

Ági, te szeretsz az emberekkel csak úgy elbeszélgetni...?

Színésznő

nem egészen érti

Hát, ha van kivel...!

Milliomos

reménykedve

És van?

Színésznő

félreérti

Nincs! Épp az, hogy nincs. Nem nagyon lehet itt Pesten senkivel...! Sokszor

látni se bírom az embereket.

kis szünet után

Tomi, te félsz tőlem?

Milliomos

prózaian

„Engem sunyiságra oktat az erkölcs, rólad is ezt hiszem.

lassabban

Huszonnyolc éve éhezem.

még lassabban

Rajtam már csak a fegyver foghat.”

Színésznő

lassan és elragadtatottan

Azért ez a Pilinszky mindent tud.

Milliomos

József Attila. Nagyon szeretlek.

Színésznő

a férfit cirógatva, egy rossz gesztus nélkül, de irtózatosan erotikusan

A kis magyar. Hazajött a kis magyar. Még sose láttam milliomos magyart. Ilyen közel...!

szép lassan lesmárolja

ebben a pillanatban a függöny mögül kiszáguld a hevesen centrifugáló mosógép, és nagy szökkenésekkel mindent végigfröcsköl, feldönt, mindketten vizesek lesznek, alig tudják megfékezni

Milliomos

rémülten átüvölti a zajt

Színésznő

A centrifuga! Ő is magyar!

Milliomos

kisfiús extázisban ráugrik

„Fürtös, láncos, táncos, nyalka...!

ej de szép a kerek talpa...

hová vánszorogsz vele?

tolja

fordulj a szép lány fele...!

Brumma, brumma, brummadza.”

félszegezen feláll

No most már tényleg elmegyek!

porolgatja magát

Eredetileg mindenáron a nótafaságért harcoltam, de ahhoz túl jó volt a fejem...

Muszáj volt úttörővasutasnak lenni.

újra magához veszi az esernyőjét

Sajnos megkajálták a fejszámolásomat.

Színésznő

nevet

Csupa kosz lettél!

Milliomos

Nem gyakori. Rég vágyott, itthoni íz!...

menne

Színésznő

színésznősen ráront, öklével dobol rajta

Olyan izé vagy, mit kéreted magad...?! A császár! A mai próbának már úgyis lőttek!...

Milliomos

félénken átöleli

A császár... ha szeret, nem fogyasztja el a nőt reggeli előtt.

körbemutat

A mocsárban! Megadja a módját.

Színésznő

De eljössz? Biztos?

Milliomos

A férjed lakásába?

Színésznő

És a Bahamákon már nem zavar a férjem?

Milliomos

Hát éppen ez az.

otthagya

Színésznő

utánaered és az ágyra penderíti, úgy, hogy ő is vele gurul

Ne szórakozzál velem, édes kisfiam, ne tartsál fel te is, már úgyis fegyelmet kapok miattad, tedd le szépen az esernyőt, úgy!, nem esik most, nem kell, és nem fogod tovább törni-zúzni a lakásom, tedd a tenyeredet valami jobb helyre, lazítsál, lejjebb is!, úgy!, na végre!, hát pacikám a türelme is lassan elfogy az embernek...!

a milliomos már nagyon röhög, majdnem leesik az ágyról, a színésznő kapja el és az ölébe veszi, úgy vetkőzteti...

Ma még tengernyi dolgom van rajtad kívül! Révész pajtás, mit képzelsz, meddig csinálhatod ezt...?!

Milliomos

boldogan hahotázva

De édes naccsád, kedves doktor néni, nem szoktam délelőtt...

a szerelemtől már-már sírva röhög

Nem az esetem!... És nem hazai pálya!...

Színésznő

Dehogynem hazai! „My home is my castle!”

Milliomos

boldogan

Ágikám, értsd meg, csak éjszaka tudok!

Színésznő

rádiós rutinnal

Gondold, hogy éjszaka van!

hibásan idéz egy haknijából

„Sűrű, sötét az este, remeg a venyige teste...!”

magához húzza, úgy ölelgeti, közben igyekszik kibújni a köpenyéből

Kinyílik a móka mára, tárul Tomi mókatára...!

lehúzza a trikóját

Tényleg nem zavarnak a ragyáid... Olyan mufurcpeti vagy!

Milliomos

halkan, boldogan ismétli

Mufurcpeti!

a színésznő tovább vetkőzik

fektében, áhítatos-remegő hangon

„...A béke méhe zöngne, míg hűl a szilvalekvár, s nyárvégi csönd napoz az álmos kerteken, a lomb között gyümölcsök ringnának meztelen... És Fanni

várna...”

a szín közben fokozatosan sötétedik

Színésznő

*egy takaróval, mint a denevér ráborul
Feketén...!*

Milliomos

*suttog
„...a rőt sövény előtt!”*

*A színésznő hangosan zihálva, el-elcsitulva már, háton fekszik félig nyitott
köpenyben, afféle köszönő búcsúsikolyokat hallat, de a milliomos lassan
kikászálódik az ágyból, és egyszerű amerikai ingében a fotelre dobott
nadrágjáért biceg*

Színésznő

*majdnem őszintén
Hát ezt én nem tudtam...! HÁT EZT ÉN NEM TUDTAM!
halkabban*

Hiába, egy úr a pokolban is úr! Tom Révész – ez nem volt gyors tőke!... A
kárhozatba vittél.

Milliomos

*komoran a nadrágját húzza, magának morog
Köszönöm szépen! Én is gratulálok! Ezt még velem senki se tette... Te egy
szám vagy, esküszöm...! Igazi kiskunsági temperamentum! Csuhajla! Ollé.
tapsol, öltözködik*

Színésznő

*felül, összeköti a köpenyét
Még ki is nevetsz?
zavart tornásznőként leugrik az ágyról
És máris öltözködsz?...*

Milliomos

*látszólag jókedvűen
Fölvehetem a nadrágomat?*

Színésznő

Fölveheted.

az asztalhoz megy, és tölt magának

Te vagy az első jó úttörőm!

egy szerepéből idéz

„Ismered a női test összes pici titkát. Isten nem áldja meg ezt a délelőttöt!”

Milliomos

Hagyd már abba.

Színésznő

biztos a dolgában

Miért?

Milliomos

Csak.

Színésznő

ivás közben nézi a férfit

Na jó.

odamegy

Révész-kém, ide figyelj, menj te szépen a fenébe! És vedd tudomásul, hogy soha többet nem akarlak látni...

elfordul, sírással küszködik

Milliomos

abbahagyja az öltözködést

Vajon mért?

Színésznő

színésznősen

Miért? Még meg mered kérdezni, miért? Ne felejtse el, mit műveltél velem az előbb itt! Odaadtam magam, mint egy pohár vizet. Te meg, mint a kupiba!

halkan

A szerelmed vagyok, nem? Ezt máris elfelejtetted?

Milliomos

kapkodva öltözködik, morog

Soha nem szoktam ilyesmiről elfeledkezni! Különös ország. Érdekes emberek.

Te vagy a Pálfai Ági, tényleg? Mutasd az arcodat!

beleréved

Kalauzlány-arc. Az ötvenes évek. Szürke utcák, sok sötét ruha. Mennyivel

melegebb volt a város! Mennyivel otthonosabb abban az ocsmány
zsarnokságban! Rosszul világított, mégis forró presszók, rumzaj és olcsó rúzs,
és mindenki ellenség és mindenki barát...!

kis szünet

hirtelen vált

Tudsz kacsintani?

Színésznő

kicsit fél

Nem.

Milliomos

HIBA! Csak az arc maradt. Mindent elfelejtettetek.

tovább öltözik

Nem baj, nagyszerű nő vagy te, majd kellesz máskor is. De hát kivel nem
fekszik le az ember...

kis szünet

ha egyszer halálosan szerelmes belé!

Színésznő

elbőgi magát

Milliomos

félszegen átöleli

Nono, semmi baj, most már nem... Igazán, most már túlvagyok rajta, csak kicsit
nehezen csúszott le a torkomon...!

Színésznő

még jobban sír, közben beszél

Miért, de hát mit csináltam rosszul, mi a bűnöm...? Imádlak, ahogy vagy,
bármikor a szőnyeged leszek, nehogy azt hidd, te hülye, hogy a pénzed kell...
*a férfi mellére borulva zokog, hirtelen elkapja, és őrjöngve le akarja dönteni a
földre, hosszan birkóznak, a milliomos végül lefogja a színésznőt, várja, hogy
megnyugodjon, puszikat ad a homlokára*

Milliomos

Te Ági... Ne őrjögj már! Hallgass ide, akarok kérdezni valamit...!

Színésznő

könnyeit mázolja

Kérdezz...!

Milliomos

gyorsan

Miért hazudsz a testeddel? A test szent. Nem szent?

Színésznő

De szent.

Milliomos

kiált

Akkor meg miért hazudsz vele? Hát ha jó – velem jó, nem?

Színésznő

nem érti, fél

Dehogynem...

Milliomos

vált, egyre nyugodtabban

Miért tetted a kezed a karomra? Ott az asztal mellett. Miért érintettél meg?

rábámul

TE JÁTSZOL?

Színésznő

hallgat

Milliomos

idegesen

Te! Figyelj, van egy olyan dolog, hogy... Fel, fel...!... Egyre feljebb, együtt!
Ami úgy repít! Visz-visz egyre magasabbra, túl a felhőkön! ahol minden fehér,
már nem is fehér, már kék, már nem tudni milyen...

suttog

csak van, van, van!

vált

Ezt te nem szereted?

Színésznő

holtsápadt

Dehogynem. Ahogy te, ugyanúgy...

sírva a férfi tenyerébe csókol, mint a férjnek az édes kislány

Édes kicsikém! Nem tudtam, hogy ennyire romantikus vagy...! Drágám!...

Milliomos

eltolja

Hogy milyen?

Színésznő

retteg

Romantikus...

a milliomos áll egy darabig elképedten, mozdulatlanul, aztán halkan krárog

Milliomos

Hát akkor...

hirtelen felkapja a nagykabátját, ügyetlenül-zavartan belebújik

Elnézést... kérhetnék egy taxit?

Színésznő

Elmész? Máris elmész?

kis szünet

Még nincs telefonunk. Csak kötvény! Ha minden igaz, fél év múlva lesz...

Milliomos

kezébe veszi a fekete esernyőt

Azért néha tényleg találkozhatunk majd.

félszegen

Ha te is akarod... Hisz elbukni a legjobb a világon!

nevet

Színésznő

Egy ördög vagy.

Milliomos

Akkor vegyük úgy, hogy nem hallottál semmit.

Színésznő

Imádom az ördögöket.

Milliomos

Színház után is felszaladok. Csárdásozunk egyet!

Színésznő

Le vagy szarva! Értsd meg, hogy imádlak!

eléveti magát

Nem mész ki, hát nem érted, hogy nem mész ki? Nem engedlek ki. Akármilyen lesz, engem nem érdekel, elválok a férjemtől vagy...

Milliomos

ráordít

Ki a férjed?

Színésznő

abbahagyja az őrjöngést

Berecsi Bandi, talán hallottál róla. Filmrendező. A mai napig azt hittem, imádom.

Milliomos

Berecsi Endre? Az a maffiózó? Az a férjed?

egyre döbbentebben

Az a te férjed?

lesüti a szemét

Színésznő

ijedten

Ismered?

Milliomos

Megkeresett már.

Színésznő

Én nem tudtam! Bizonyisten, nem tudtam...!

Milliomos

mosolyog

Elhiszem.

Színésznő

fehéren

Nehogy már neki legyen baja ebből!

Milliomos

feszeng

Nem lesz...!

Színésznő

rémülten

Mert engem ismersz, arról ő nem tehet...

elsápad

Ugye ezt talán nem is kellett volna mondani?

Milliomos

Nem. Természetes. Mint mondtam, én pénzt... csak értékre adok ki!

halkan

Álljon fel!

Színész

dühödten feláll, sziszeg

Már nem tegezel!

Milliomos

szikrázó szemekkel mosolyog

Nem!

áll

Színész

farkasszemet néz vele

Pedig tényleg a tested vitt a rosszba...!

Milliomos

Tudom. Engem is!

mosolyog

Ha megengedi, mennék...

Színész

vált

Jól van, mindegy. Nem érdekel, de ha valaha az életben megkívánsz még...

szembefordul a férfival, halkan...

toporzékolva foglak várni, milliomos pajtás.

Milliomos

Köszönöm a tüzet, művész.

még egyszer ránéz

You are very nice...!

kimegy

a színész rárúgja az ajtót, egy darabig hallgat, egy darabig üvölt, aztán összefonja a karját

Színész

szárazon

„Már megint itt van a szerelem. Már megint izzad a tenyerem!”

tűnődik

Ruhapróbára mára írtak ki... Talán még beérek!

kapkodni kezd a rendetlenségben, egyszer csak abbahagyja, felordít, dühöngve beleüti az ágymennyezet-tartóba, mire az – lévén színpadi – összeomlik

TIZEDIK JELENET

A milliomos és az utcalány

Hajnal. Január elseje. Szegényes Bérkocsis utcai szoba, egy földszintes, romos házban, melynek az utcára néző, egyszobás lakását hosszanti keresztmetszetben látjuk, mintha a rivalda síkjában helyezkedne el az ablaksor. Látjuk a ház kapualját is, a dzsumbujban szokásos elhanyagoltságában, ahogyan lenni szokott. Az utcalány szobájában a mennyezetről pucér villanykörte lóg, 40-es égővel. Lepattogzott mázú komódon a cigány prostituált sírnivaló „magánoltára”; néki tetsző törött disztárgyak, szépitőszerek... Valahol egy csorba tükör. Konyhaasztalféle, irdatlan küllemű terítővel, vagy pucéron. Rég idejétmúlt, rozoga hangulatlámpa. A földön korsó, benne sörmaradék. Az ágy mellett női ruhák, rendetlenül, ahogy az utcalány letaposta magáról. Ő maga az ágyban fekszik, a nagy paplant félig lerúgva mély nyugalomban, hullafáradtan. A milliomos a földön, a sarokban, félig ülve alszik; lehányt és széttaposott kalapja a homlokába húzva, vagy mellette. Ruhája megtépvé, szörnyű foltokkal, a nadrágja itt-ott elszakadt, a szemöldöke vagy a szája is felrepedt kicsit, de már megalvadt rajta a vér... Tableau.

Milliomos

megmozdul, nemigen szeretne felébredni, halkan morog, nyög, talán szemébe süti a felkelő nap fénye az ablakon át, hirtelen felül, még mindig nagyon részeg, de valami különös, hajnali átmenetben van

Nahát, hogy kerültem ide? Mi az, hol vagyok?!

felpattan, az ágyra néz

De hisz ez a kurva! Aki a Nagykörúton...vagy a Bakáts téren...mikor volt a box!

elbizonytalanodik

Vagy csak azután?

boldog

ÜLLŐI ÚTI FUCK!

csuklik, kilehel

Köszönöm a tüzet, művésznő.

sír

Jaj de el vagyok keseredve, silly.

vált, már nem sír, kíváncsi

Vagy talán valaki idehozott? De ki?

sikolt

WHO?

a nőre pillant

Nem hallja. Igen, akkor még ébren voltam...

a nőhöz botorkál, megnézi

Ezt én ismerem.

lassan körbeforgatja a fejét

Valamire emlékeztet ez a szoba.

tűnődik

This is Hungary. Hazámba vagyok.

a csuklójára néz

Hol az órád?!

legyint

Ezek mindent levesznek rólam... ami levehető

körbebotorkál, talál egy nagy, háziuborkás üveget a földön

Kovászos uborka!

felemeli az üveget

Hát én ilyen évtizedek óta nem is láttam.

megpuszilja

Erzsike nagynénikém tett el ilyeneket!

mohón beleiszik, megtörli a száját

Megittam a magyar uborkalét. Juj de jól esett!

az asztalra csap

Hát itt szilveszter volt! HAPPY NEW YEAR!

csuklik

Kezdek wake upolni, a kurvaéletbe!

az asztalra dőlve nyeldekkel

Tíz éve nem ittam ennyit, nem, életemben se!

tűnődik

Arra még emlékszek, hogy a Loránd Lulu elvitt a Hotel Valamelyikbe... valahol, ahol a magyar flanc úgy dőzsöl...

hirtelen

Úristen!

ordít.

A smukkos macák! ezek a kövér új naccságák a kistökés betörő palijaikkal! – dobálták a kalapba az ezreseket!

nevet

Csupa big ember! Rázták a rongyot, kézzel kaparták ki a libamáját az ezüsből, csámcsogva harapdálták a sült malac fülét! A szájuk széléről lecsurgott a zsír. Aztán elkattogtunk a Mátyás templomba...

szomorúan

seggrészezen. Vagy az karácsonykor...?

arcát fogja

Ilyesmit! Már akkor dzsászt is ittam, hogy ne lássak, ne halljak.

ordít

HÁT EZEK SZÖRNYETEGEK! Tízfilléresekkel dobálják meg a Szűzmáriát! Mise alatt röhögnek, a pad alatt isznak...! Átdobálják egymásnak a pezsgőt, a ministráns meg pisszeg... És „rendőrt” mond... ha baj lesz! Hova kerültem, édesanyám.

elesik, feltápáskodik, mászkál

Nem kellett volna leszakadni a Luluról...az kár volt! HÁT ÉN MEG AKARTAM NÉZNI A FIESZTÁT!- Igen, vagy nem akkor...? Gondoltam, karnevál! Gyerünk le a néphez, Irja a Fodor's Guide! „beautiful in Pesten!” Mmm! Smasszerarcok jöttek, a pofámba fújtak! A trombiták! Részeg nők leköptek, meg...

hirtelen röhög, átéli újra

Csiklandoztak! Letépték a...

tapogatja a hűlt helyét

...nyakkendőmet is... my nektáj. Pizskáltak!

most meg már szinte sír, de nevet

Úgy csináltak, mintha jó kedvük lett volna. Idős emberek ütötték egymást, csak úgy. NA DE MIÉRT? Miért, hát mi van itt?!

rohanvást viszik a lábai, lefékez

Mint a Dante bazdmeg, hát ilyet még nem láttam!

meghökken

Már kezdek én is hogy lealjasulni. Nem szoktam én azelőtt...trágár szavakat!

gyorsan vált, derengőn

Akkor leütöttek... akkor én felálltam... Megint leütöttek!

a sebét nyomogatja, váratlan felordít.

SZÉTTAPOSOM A BELEDET? HA MÉG JÖSSZ!

a csorba tükör elé lebeg

Stumpfli. Stumpfli STUMPFLI HÁTÁN. Fenékbe dughatom az okos fejemet.

a zsebéhez kap, keresgél

Semmi sincs meg...fuck you...

kínjában nevet

A passport is eltűnt, meg a Credit Cardom is...! OLLÉ! HUNGARY! HAZAÉRKEZTEM!

az uborkásüveghez rohan, nagyot húz belőle

Hát én itt maradok!

lecsapja az üveget

Veleték akarok...

az alvó nőhöz fordul

Helló, csecsbombázó. Stand up baby, it's late! Mint a süketnek.

rákiált

Mondd már meg, beraktam? Vagy csak be akartam...?

nézi

Milyen szép! Már szinte hiányzik...

dönt

Hát én itt maradok. ÉN IDEVALÓ VAGYOK!

váratlanul futva átugrik az ablakpárkány fölött az utcára

HELLÓ, MAGYARORSZÁG! MY SWEET HAZÁM, FOGADJ A SZÍVEDBE! Hazajött a Tomi, már nincs papa-mama!, mindenki lement underground pihenni! Ne aludjatok! MAJD FELÉPÍTEM MEGINT AZ ÚTTÖRŐVASUTAT! LESZ UTCABÁL MEG KOCSMAI BUNYÓ! AMIT CSAK AKARTOK. TELE VAGYOK PÉNZZEL, HIÁBA LOPJÁTOK A CREDIT CARDOMAT!

eszelősen magának énekel, ahogy bógnizik, táncol részegen az úttesten

„Csokko- csokko- csokoládé!

Ó szenyóra vegyen magának

s a fiának!

Csokko-csokko...”

felüvölt

HÁT NEM ÉRTITEK?

LEHET POFOZNI, SZABAD A VÁSÁR...

AKASSZATOK FÖL!

AKASSZATOK FÖL!

Uticalány

feltápáskodik az ágyon

Mit ordítasz? Már mindenki alszik. Most délig szunya van. Másszál be azonnal!

Milliomos

bemászik az ablakon

Te meg ne ugassál, mert senki se kérdez.

Uticalány

még álmos

Mi van?!

Milliomos

Tudok én is úgy beszélni, ahogy ti!
iszik az uborkás üvegből

Utcalány

Jó, de akkor se kell.
visszadől
A házmester így is feljelent naponta.

Milliomos

csuklik
Miért akar az téged följelenteni?

Utcalány

Azért, mert kurva vagyok, ő meg azon izél, hogy nem kap elég jattot.
félíg magának

Fele köccség rámegy, a szemét.
Lustán megemeli lábával a paplant.
Na, bejössz?...

Milliomos

csípőre tett kézzel bámulja
Nem is tudom.

Utcalány

Hát dönts el, mert aludnék!
ásít
Lestrapáztak éjjel a mukik.
magára húzza a paplant, feléje fordulva
Vagy majd gyere máskor!
csupasz karjával int, oda se néz
Daszvidányija.

Milliomos

fogja a kalapját
Neked is.
menne, megáll, bámulja
Olyan a karod, mint egy contessának.
sóhajt
Magyar kar.

halkan nevet
Abszurd!

Utcalány
Cigán vagyok.

Milliomos
Én is.

Utcalány
Azt te csak hiszed.
ránéz
Azt te csak szeretnéd!
kuncog
Mit nézel?

Milliomos
Hány éves vagy te?

Utcalány
Rendőrnök megmondom. Haggyál már aludni.
falnak fordul

Milliomos
Legalább boldog vagy?

Utcalány
Micsoda?!

Milliomos
Jól érzed magad itt? Nem akarsz más lenni?

Utcalány
megfordul, visszafekszik.
Mi más lehetnék én?

Milliomos
leül, kabátban
Feleség.
félszegen
Eltart valaki, hogy ne kelljen csinálni...és szeret...

Utcalány

Ne tartson el senki! Én már csak magamnak tépek. Nincsen szerelem.
mutatja.

Mani van!

Milliomos

bólogat, aztán szól

Az van, az van. Azt én is tudom.

Utcalány

Nem szorulok rá a strici pénzére. Magának vegyen cipőt, ha akar!

ásít

Én már összeraktam. Jövő héten költözök el innen, be a belvárosba, közel az Annához. Ott fogok kaszálni. Aztán majd lelépek: irány Torinó. Megcsóválom kicsit a digókat is.

újra int

Na jössz? Aludjunk má!

A kapualjban megjelenik a vice, döngötte hurcol két vaskukát előre.

Milliomos

Mi ez?!

Utcalány

Ez bizony a vici, a viciházmester! Huzigálja a kukákat, hogy én felébredjek. Ezt csinálja mindig, direkt itt bénázik, ebbe elégül ki. Ez is akar.

Milliomos

bután

Mit?

Utcalány

nevet. Mit? Pénzt. Kenőkét, suskát.

A viceházmester az ajtó közelében megáll egy seprűvel.

Milliomos

feleszmél

Tényleg, a pénz!

matat a zsebeiben, az utcalány nézi

You know...hogy is mondjam...rettentő sajnálom, engem kiraboltak. Még a Bakáts téren...*tűnődik közben...* Vagy isten tudja, hol. Hű de kínos, dárling. Valami csak lesz csak, legalább kis apró. *megáll*

Nincs.

sápadtan

Most nincs. Egy árva grandom nem maradt. De tényleg.

Utcalány

óriásit ásít

Tudom. Én húztalak ki a pocsolóyából, mert már kezdett fagyni, aztán...az illet nem bírom.

ránéz

Jó, volt a ruhád, gondoltam, dollár lesz vagy márka. De te egy jenő vagy. Én már kivizsgáltam.

kuncog

Le vagy te már koppasztva apuskám. Be lehet tenni főni a fazékba.

Milliomos

kínban

Rettentő sajnálom...Nem szoktam illet.

tovább keresgél

Utcalány

Hagyjad, húzd le!, a vendégem vótál... Most nekem éjszaka feldagadt a brifkóm.

ingerült lesz

Haggyá má aludni, eridj a francba!

háttal fordít az ágyon

Alomars.

kis szünet

Olyan álmos vagyok.

Milliomos

odalép, megcsókolja az utcalány vállát

Szia.

áll

A vállad emlékeztet... meg a karod is! Hát ez hihetetlen.

Utcalány

háttal fekszik

Na ezt a szöveget utálom a legjobban.

Milliomos

szoborként áll, nézi

A Mama. Ilyen nincs. Miért pont a mama? Mert a válla...A paplan fölött a válla!

csend

Utcalány

nyűgösen

Mért nem mész?!

Milliomos

felriad

Megyek, megyek már!

menne, megfordul

Te tudod, hogy én milliomos vagyok? Milliárdos, hogy pontos legyek...

Utcalány

megfordul

Ki nem szarja le. Mindenki azt mond, amit akar. Te milliomos vagy, én meg kurva.

nevet

Így jó lesz?

Milliomos

Jó. Jó lesz. Csicsás igazad van.

áll

Utcalány

Különben is, egy milliót nekem te úgyse adsz.

Milliomos

Hát nem is. Mért adnék? Nem vagyok hülye.

felveszi az asztalról a tönkrement kalapját

Hugikám, még egy kérdést azért föltehetek?

Utcalány

Elég problémás vagy, mucimaci.

Milliomos

Mondd, mi lefeküdtünk?

Utcalány

Látod!

kiseper az ágyból egy szilveszteri malacálarcot

Ez a tiéd. Csak aztán kimásztál.

Milliomos

az arca elé teszi

Ebbe jöttem?!

Utcalány

Ebbe jöttél, ebbe mész. Na csao.

Milliomos

eldobja az álarcot

Basztunk vagy nem basztunk?

Utcalány

Hát persze. Nem, majd keringőztünk. Jó volt a parfömöd.

legyint

Jó voltál te is. Nagyon bemátóztál, minden kitörlődött.

a milliomos az ajtó felé indul

Várj, úgy ne menj ki!

az ágy alá nyúl, kurvatáskájából kiveszi a pénztárcáját, pénzt ad

Ezt add a vicinek, mert még povedál.

még

Ebből pedig vásárolj magadnak egy taxit.

megpaskolja a kezét

Nehogy nekem a kapu előtt lefeküdj aludni!

Milliomos

elteszi a pénzt

Hálásan köszönöm.

kezében marad még egy papír

Ez mi?

Utcalány

kikapja

Ezt az orvos adta! Vérvételi papír. Néha be kell menni.

kis szünet

Azzal ijesztgetnek, hogy écces vagyok.

Milliomos

nézi, csend

Te velem csak viccelsz.

Utcalány

nevet

Aha. Csak viccelek.

háta fordít

Na tűnj el, milliomos. Aludni szeretnék.

Milliomos

fogja a tarkóját

Elég bolond vice volt.

Utcalány

Bolond, aki mondja.

keményen

Húzzad már a csíkot! És csapd be az ajtót magad után.

Milliomos

mielőtt kilép a lakásból

Jövök ám még!

Utcalány

Ne fenyegezz.

elalszik

Milliomos

kilép a lakásból, szembefordul az ajtóval, lassan bekattintja, áll

Íme, hát megleltem hazámat.

A vice már a kapunál áll, szívja a fogát, és csörgeti a kulcsait, a milliomos készségesen, imbolyogva odasétál, kezébe nyomja a pénzt.

Jóéjszakát.

Vice

miközben nyitja a kaput, odamordul

Talán jó reggelt!

Milliomos

riadtan

Ó persze... Jó reggelt!

felhajtja a gallérját

Jó reggelt.

megy, zsebre vágott kézzel

Jó reggelt, naná.

ismételgeti, miközben a színről kifelé botorkál

Jó reggelt, hát persze, jó reggelt....

Két szerzői megjegyzés:

1.

Ezt a bohózatot - Arthur Schnitzler *Reigenje* nyomán - 1988. októberében 3 hét és 3 nap alatt írtam.

A Vígszínház mutatta be, még annak az évnek a végén, és több mint száz alkalommal játszotta. Az író Rudolf Péter, az Édes kislányt Zsíros Ágnes, a Milliomost Kern András, a kurvát Kútvölgyi Erzsébet játszotta. A darabot Horvai István rendezte.

2.

Végrendelet: Darabjaimat eztán úgy gépeljék, tördeljék nyomtatásban illetve az elektronikus sajtóban, ahogyan én itt most tettem. Először életemben nyílt rá alkalmam, hogy úgy formázzam meg valamelyik darabom szövegét a nyilvánosságnak, ahogy szerintem a legkönnyebben olvasható és próbálható a színészek számára is. Azt kérem tehát a szerkesztő uraktól és hölgyektől, hogy ha már nem élek, többi darabom szövegében is az utasításokat dőlt betűvel, kezdő nagybetű és leggyakrabban sorvégi pont nélkül, továbbá minden dőlt betűs utasítást külön sorba, s a szerep nevét is külön sorba - írják és nyomtassák könyvben is. Kérem továbbá, hogy darabjaimnak itt, a neten közölt változatát tekintsék a szerző által jóváhagyott, érvényes (autorizált) szövegváltozatnak.

Kornis Mihály

